

**STENOZÁPIS z 10. zasedání Zastupitelstva hl.m.Prahy
ze dne 25. 10. 2007**

Prim. B é m :

Vážené členky ZHMP, vážení členové ZHMP, vážené paní starostky, vážení páni starostové, dámy a pánové, vážení hosté, dovoluji si zahájit 10. zasedání ZHMP. Na tomto zasedání vás všechny srdečně zdravím.

Konstatuji, že zasedání bylo řádně svoláno, byli na něj pozváni všichni členové ZHMP.

Dovolte, abych připomněl, že i dnešní průběh jednání se opět přenáší na internetových stránkách www.magistrat.praha-mesto.cz.

Dámy a pánové, podle prezence je v této chvíli přítomno 66 zastupitelů, což je suverénní nadpoloviční většina. Zasedání je tudíž usnášeníschopné.

Písemně s omlouvali z dnešní účasti na zasedání zastupitelstva zastupitelé kolega Slezák a pan kol. Bednář od 14.30 hod.

Dovolím si požádat, aby zápis z dnešního zasedání ověřila paní ing. Lenka Alinčová děkuji předem, a pan zastupitel Daniel Hodek – také děkuji předem.

Předkládám návrh na zvolení návrhového výboru v následujícím složení: předseda pan ing. František Stádník, členové - bez titulů: Alena Samková, Tomáš Chalupa, Antonín Weinert, Tomáš Homola, Zuzana Drhová a Milan Macek. Nevidím žádné výhrady. Tajemníci výboru navrhuji paní Lenku Danielisovou, ředitelku odboru legislativního a právního. Nikdo nemá dotaz ani připomínku. Požádám vás o vyjádření souhlasu s tímto návrhem. Přistupme k hlasování. Pro 66, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.

Dámy a pánové, obdrželi jste upravený návrh programu dnešního jednání. Tento upravený návrh odsouhlasila rada hl. m. Praha na svém jednání v úterý 23. 10. Dovolím si otevřít rozpravu k tomuto návrhu programu.

Než rozpravu otevřu, dovoluji si navrhnout jménem rady doplnění dnešního pořadu jednání o dva následující tisky. Tisk, jehož zařazení navrhuji s ohledem na bohatou účast našich hostů včetně mimořádně kreativních návrhů pěkným způsobem graficky zpracovaných, zařadit jako informativní tisk. V této chvíli nepředpokládám žádný návrh usnesení, byť je možné, že z diskuse nějaký návrh usnesení vzejde. Týkal by se informace o průběhu přípravu projektu Národní knihovny, s velkou pravděpodobností fenoménu, který nechci podcenit ani přecenit, ale žije v posledních 14 dnech českými médii s největší pravděpodobností více než žije našimi mozkovými závity, neboť máme na starosti i jiné možná důležitější věci jako je schvalování rozpočtu, otázku velkých dopravních infrastrukturních investic metra, městských okruhů, dopravních zácp v Praze, bezpečnostní politiky města atd. Přesto snad právě proto, že 14 dní neskutečné virtuální masáže si zaslouží nějaký náš komentář, neboť zastupitelé byli mnohokrát zmiňováni, byla jim prisuzována role, kterou neměli šanci splnit. Byli často odsuzováni do role, kterou mají jako povinnost ze zákona, tato role jim byla upírána. Domnívám se, že není možné, aby se zastupitelé nezabývali také otázkou byť této virtuální, přesto ale reality.

Navrhuji zařadit jako bod číslo 1 dodatečně tisk Z 445 – informace o průběhu přípravy projektu Národní knihovny na Letné.

Další aktualita se týká včerejšího rozhodnutí Městského soudu a naší reakce na něj. Včera Městský soud zrušil rozhodnutí Magistrátu, kterým úředníci Magistrátu zakázali pochod skupin blízkých neonacistům v době 69. výročí Křišťálové noci starým židovským městem. Nejen že zastupitelé musí tuto informaci vědět, ale bylo by záhodno k tomu přijmout nějaké usnesení.

Navrhuji tisk Z 443 – stanovisko hl. m. Prahy k rozsudku Městského soudu v Praze ve věci zákazu shromáždění pouličního průvodu dne 10. listopadu v Praze. Navrhuji, aby tento tisk byl zařazen jako pořadové číslo 2, hned za Národní knihovnu.

(pokračuje Bém)

Následoval by program, jak jej navrhla a schválila rada na svém úterním zasedání.

Dovolím si otevřít rozpravu k upravenému a mnou navrhovanému doplněnému pořadu dnešního jednání. Přihlášen je kol. Zajíček.

P. Z a j í ě k :

Mám jednu obecnou připomínku. Informace se obvykle nezařazují na pořad jednání, ale jsou dány k dispozici na konec jednání. Pokud jste zmínil, pane primátore, že možná bude nějaké usnesení, pokud by to měla být informace projednávaná s následným usnesením, s tím souhlasím, ale v tom případě mi připadá mimo styl jednání tohoto zastupitelstva to, že interpelace máme v jednacím řádu zařazeny až po skončení zastupitelstva z toho důvodu, aby se nezneužívaly mediálně. Aspoň tak to tenkrát zaznělo v diskusi. Myslím si, že speciálně zařazení této informace je vynuceno médii. Rád se do diskuse k tomuto tématu zapojím, ale připadá mi to poněkud nesystémové. Děkuji.

Prim. B é m :

Mohu s tím jen souhlasit, ale přesto virtualizace tématu, mediální masáž, která pokrývá první stránky médií, mýty, mystifikace, lži, polopravdy, které se ve sdělovacích prostředcích objevují v posledních dnech, jsou fascinující a útok na nás je tak masivní v mnoha ohledech, že jsme se rozhodli po pečlivé úvaze, že tentokrát uděláme výjimku. Prosím, aby to bylo vnímáno tak, že tato výjimka potvrzuje pravidlo. Nechceme využívat ani zneužívat zasedání zastupitelstva pro jakékoli mediální hrátky, to si toto jednání nezaslouží. Jednání je od toho, abychom řídili město, zastupitelstvo je nejvyšší statutární orgán hl. m. Prahy. Děkuji za tuto připomínku.

Slovo má paní zastupitelka Tylová.

P. T y l o v á :

Naopak chci podpořit zařazení tohoto tisku na začátek. Zelení usilovali o to, aby interpelace nebyly až odpoledne, ale aby byly dříve. Myslím si, že jedním z důvodů je to, že média o tom mohou informovat. Na média mám velice kladný názor (potlesk), protože mám zkušenost, že pomocí médií se podařilo zastavit některé problematické věci.

Druhá věc, kterou pokládám za velmi důležitou – musím říci, že se úplně neztotožňuji s těmi, kteří sem přišli předložit petici, beru to z pohledu naší úcty k veřejnosti: pokud sem přišla taková skupina lidí a je to významné téma v posledních 14 dnech, myslím si, že by to byl projev velké neúcty k těmto lidem, kdybychom tento tisk nezařadili na začátek. Děkuji.

Prim. B é m :

Děkuji. Prosím pana kol. Vodrážku.

P. V o d r á ž k a :

Dámy a pánové, od začátku jsem byl pro to, aby tento bod byl zařazen na začátku, ale po vystoupení paní zastupitelky Tylové se jí zdárně zdařilo to zlomit. Asi nebudu pro zařazení tohoto bodu.

Prim. B é m :

Konstatuji, že nikdo další není přihlášen do rozpravy nad návrhem pořadu dnešního jednání. Rozpravu uzavírám. Budeme hlasovat nejprve o návrhu na zařazení tisku Z 443 – stanovisko hl. m. Prahy k rozsudku Městského soudu v Praze ve věci zákazu shromáždění. Je to druhý navržený tisk k zařazení do jednání s návrhem usnesení, které jste dostali na stůl.

(pokračuje Bém)

Omlouváme se za pozdní algoritmus, ale jinak to není možné. Se stanoviskem jsme měli možnost se seznámit až v průběhu včerejšího dne. Nebylo to možné udělat dříve.

Hlasujeme o návrh na zařazení tohoto bodu do programu jednání s pořadovým číslem 2. Pro 67, proti 0, zdržel se 1. Návrh byl přijat.

Nyní tisk Z 445 – informace o průběhu přípravy projektu Národní knihovny na Letné, zatím bez usnesení. Kdo je pro zařazení tohoto informativního tisku jako bodu číslo 1 dnešního zasedání? Pro 62, proti 0, zdrželo se 5. Návrh byl přijat.

V této chvíli si dovolím konstatovat, že jsme schválili pořad dnešního jednání. Bod 1 bude Národní knihovna, bod 2 pochod neonacistů.

V této chvíli si dovolím učinit návrh na schválení pořadu jednání jako celku. Přistupme k hlasování. Pro 68, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.

Požádal bych pana nám. Blažka, aby byl tak laskav a ujal se řízení dnešního zasedání a předal mi slovo.

Nám. B l a ž e k :

Prosím, pane primátore, máte slovo.

Prim. B é m :

Dámy a pánové, dovoluji vám, abych vás přivítal aspoň pro následujících 45 minut ve světě hlavonožců. Dovolte, abych se vrátil do několika dle mého názoru nezbytných souvislostí a seznámil vás s několika fakty.

Hl. m. Praha, rada, do určité míry si troufám tvrdit až s několika výjimkami i podstatná část zastupitelů hl. m. Prahy, se řídí svým základním dokumentem, který je kompasem pro práci ve čtyřletém funkčním období, který se jmenuje programové prohlášení rady. V tomto programovém prohlášení rady rada hl. m. Prahy říká, že bude podporovat výstavbu Národní knihovny na Letné. Neříkáme samozřejmě, o jaký typ mořského živočicha se jedná, neříkáme, jak velký tento živočich má být, neříkáme, že to má být živočich mimořádně nebezpečný jako ten, který jsem našel v atlase chobotnic při hledání podobnosti těch s velkou pravděpodobností (pískot v sále) jakýchsi zrcadlových vzorů. Každý návrh a myšlenka musí mít nějaký původ. Dovolil bych si vás seznámit se svým odhalením, které není ani senzační, ani zázračné, dokonce není ani příliš kreativní. Možná na několik vteřin bude zábavné. Nejpodobnější živočich, který žije v australských mořích, který se podobá chobotnici, která dnes tak hýbe naším mediálním světem, je hapalochléna makulosa (pískot) – chobotnice skvrnitá. (Pokřik v sále.)

Nám. B l a ž e k :

Můžete se uklidnit? Myslím, že demokracie je o tom, že by někdo mohl říci svůj názor, který se jinému nelíbí. Toto není názor? Buďte zticha, dejte aspoň prostor, když váš názor nezajímá. Ostatní třeba zajímá. Prosím, pane primátore, pokračujte.

Prim. B é m :

Následujících 45 minut se budeme věnovat chobotnici skvrnité, smrtelně jedovaté.

Na přelomu r. 2004 na konci roku podepsal tehdy radní Klega, dnes náměstek hl. m. Prahy, a ředitel Ježek memorandum o spolupráci. V tomto memorandu vyjadřují oba partneři společný zájem realizovat výstavbu nové budovy Národní knihovny ČR.

O několik měsíců později, tentokrát na přelomu r. 2004 a 2005, formou konzultací na ose Útvar rozvoje města a pan arch. Bílek, reprezentující Národní knihovnu, byl vytipován soutěžní pozemek dnešní smyčky tramvaje na Letné. 27. ledna 2005 se k místu a záměru

(pokračuje Bém)

soutěže na novou budovu Národní knihovny vyjádřil odbor památkové péče. Dovolím si ocitovat:

Nesvázal soutěž konkrétními závaznými limity, ale žádal navazovat výškou na sousední domy a zachovat kontext Letenské pláně.

Připomenu, že výška sousedních domů – vil – se pohybuje na úrovni střešních parametrů asi v 11 výškových metrech.

28. února se k místu a záměru vyjádřil také Útvar rozvoje města. Stále jsme v r. 2005. Potvrdil, že v místě není určena míra využití a že podrobnější regulativy určí projednávaná urbanistická studie Hradčanská – Špejchar. Upozornil také, že soutěžní návrhy bude třeba posuzovat z hlediska vizuálního dopadu na pražská panoramata a především v kontextu pohledu na Pražský Hrad. Proč? Protože se nacházíme v těsném dotyku na samotné hranici Pražské památkové rezervace, toho nejceněnějšího, co má nejen Praha, ale i celá Česká republika z hlediska architektonického a urbanistického, nacházíme se v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace, které je svázáno svými zákony a regulativy a nacházíme se v 500 metrech vzdálenosti od jedinečného a možná nejkrásnějšího panoramatu, které má nejen Praha či Česká republika, ale celá Evropa, a to je panorama Pražského Hradu.

24. října 2005 se vyjádřil Útvar rozvoje města k soutěžním podmínkám zpracovaných architektem Bílkem a doporučil umístit maximální možnou míru objemu knihovny pod zem a minimalizovat tak nadzemní objem budovy. Výškovou regulaci omezil na 4 až 6 podlaží a doporučil půdorysné i výškové členění na menší objemy.

Následuje to, co média či dnes už část odborné a možná i laické veřejnosti tak rádo nazývá politizací tématu. Bez toho ale žádné rozhodování ani ve městě jako je Praha a ani v jiném městě Evropy nemůže proběhnout. 28. listopadu 2005 byl zpracován tisk do rady k návrhu záměru na úplatný převod pozemků o výměře 11936 m² z vlastnictví hl. m. Prahy do vlastnictví Národní knihovny ČR. Nemusím asi zdůrazňovat, že tyto pozemky mají naprosto přesné vymezení, mají svou přesnou lokalizaci, jsou předmětem nejen kupní smlouvy. Navzdory tomu, že se pohybujeme na mimořádně atraktivních pozemcích, nebyl to návrh na tržní směnu pozemků, ale byl to návrh na úplatný převod na základě symbolické finanční částky. Byl to obrovský favour hl. m. Prahy vůči Národní knihovně.

8. 12. upřesnil Útvar rozvoje města dopisem řediteli Ježkovi svůj názor a požadavky na míru využití knihovny a říká: maximální možná míra objemu knihovny pod zem a výškovou regulaci doporučil určit závaznou obalovou plochou pro případ, že by se nestavěly klasické, konzervativní architektonické tvary.

Následuje celá peripetie jednání, rozhodování či rozhodnutí, která jsem si dovolil vtěsnat do informativních materiálů do ZHMP k projednání včetně ověřovacích dopravních studií společnosti Satra, předběžného zakreslení stavebního objemu nové budovy do fotografické dokumentace atd., které se dotýkají skutečnosti, že samozřejmě od začátku bylo naprosto zřejmé, že se stavba Národní knihovny přímo dotýká mimořádně významných jiných městských staveb. Nebavíme se teď o nějaké konkurenci staveb, bavíme se o tom, že město má své závazné a prioritní představy o rozvoji dopravní infrastruktury, město se zavázalo ve všech možných politických dokumentech, že dokončí dopravní skelet hl. m. Prahy, který se skládá mimo jiné ze systému dvou okruhů, vnějšího – tranzitního pro kamiony a tranzitní dopravu a vnitřního – městského, který má schovat auta pod zem, když to hodně jednoduše zkrátím. Samozřejmě takové schování aut pod zem stojí nejen spoustu peněz, ale generuje to také řadu problémů ve vztahu k jiným městským stavbám. Také je nepochybné a zřejmé, že pro nás jako zastupitele byla vždy prioritní stavba městského okruhu, a najednou se ho dotýkáme další významnou stavbou, která původně byla odhadována na 1,8 mld. Kč, dnes se ale ukazuje, že je to možná téměř dvojnásobek. Bylo zřejmé, že je nezbytné tyto dvě stavby

(pokračuje Bém)

nějak provázat, jestli vůbec mohou stát vedle sebe, jestli mohou být z hlediska procesního, organizačního stavěny v jeden čas. Pokud ano, tak jaké to přinese vyvolané investice? Někdo to musí zaplatit. Ten, kdo to zaplatí, je hl. m. Praha. Víte z čeho? Z peněz daňových poplatníků.

S plnou odpovědností se zpracovávala tato dokumentace, aby se aproximovaly náklady, které jsou těmito vyvolanými investicemi. Pokračují další jednání až po samotné vyhlášení mezinárodní architektonické soutěže. Byla tedy vyhlášena mezinárodní architektonická soutěž, která měla několik kol. Bylo učiněno rozhodnutí této mezinárodní architektonické soutěže. Vyhlášovatelem soutěže byla Národní knihovna.

Co se stalo a jaké máme dnes problémy? Problém číslo 1, se kterým se setkáváme: soutěž byla vyhlášena na jiné pozemky než bylo těch 11996 m². Vítězná stavba tedy stojí jinde než měla stát. Co to znamená? Kdyby měla stát tam, kam ji architekt posadil, muselo by dojít ke změnám ve směnách pozemků. Samozřejmě může přijít každý a říci, zda by soutěž neměla být zrušena, když stavba stojí na jiných pozemcích. To není naše zodpovědnost. Je to zodpovědnost pouze vyhlášovatele soutěže a tím je Národní knihovna. První problém – chobotnice odpočívá jinde.

Druhý problém – chobotnice odpočívá jinde a nerespektuje územní plán. Znamená to, aby mohla jednou stát tam, kam ji architekt posadil, musel by být územní plán změněn. Není možné měnit územní plán lusknutím prstů. Na změny územního plánu existují zákonná pravidla, která definují čas, který je nezbytný pro změnu územního plánu. Dovolím si ho odhadnout na dva roky. Jinými slovy – dva roky bude trvat než se změní územní plán, jinak to není možné, to dobře víte, tato informace je spíše určena pro veselé auditorium. Podle zákona se připravme na dva roky procesů změny územního plánu. Kdo rozhoduje o změnách územního plánu? Zastupitelé to vědí, vy vzadu to možná nevíte. Rozhodují to zastupitelé. Jinými slovy: kdyby někdo někdy chtěl obvinít zastupitele ať už za jakoukoli politickou stranu z jakési politizace tohoto tématu, je neuvěřitelný lhář a hlupák, protože o tom rozhodnout musí, bez nich to nelze. Takové jsou zákony České republiky. Je to samosprávné právo, ale také samosprávná povinnost.

Za třetí. Byla vyhlášena soutěž, které se Praha zúčastnila prostřednictvím primátora hl. m. Prahy. Nepřekvapí vás, když si dovolím tvrdit, že primátor není expertem na architekturu, nikdy se za něho nepovažoval, a tak bylo zřejmé, že při vědomí, že soutěž bude poměrně frekventovaně navštěvovaná a přihlásí se do ní obrovské množství studií architektů, má první odpověď na otázku, zda budu tak laskav a zúčastním se práce mezinárodní poroty, byla ne. Po přemlouvání jsem řekl ano, ale nemůžete po mně chtít, abych posuzoval něco, čemu nerozumím. Nebudu posuzovat žádné architektonické návrhy. Potěším vás – také jsem to neudělal (pokřik v sále).

Zástupcem hl. m. Prahy v této mezinárodní soutěži byl ředitel odboru památkové péče pan Kněžíněk, který podle své hlavy, svědomí, vkusu atd. nějakým způsobem spolurozhodl. Soutěž byla vyhlášena podle nějakých pravidel. Soutěžíme-li v ČR, musíme respektovat zákonná pravidla. Zákonná pravidla v zásadě říkají, že vyhlášené podmínky soutěže musí být všemi účastníky, všemi soutěžícími respektovány. Co se stane v normálních případech, když se soutěží podle českých zákonů a někdo nerespektuje podmínky soutěže? Je to strašně jednoduché. Zadavatel má povinnost ze zákona soutěžícího vyřadit. Co se stane, když náhodou zadavatel nevyřadí soutěžícího? Je to jednoduché – Úřad pro ochranu hospodářské soutěže tuto soutěž zruší. V takovémto časoprostoru žijeme a taková jsou v ČR pravidla. Musíme je dodržovat.

Za třetí. Vítězný návrh nerespektuje původní zadání, podmínky vypsané architektonické soutěže, kde bylo jasně deklarováno, že konzervační knižní fond musí být

(pokračuje Bém)

umístěn v nadzemních podlažích. Vítězný návrh jej umístil do podzemního podlaží. Můžeme spekulovat o tom, že to není špatně, že to tam také může být fajn. Nejsem ale odborník na knihovnictví a nebudu spekulovat. Víím, že Praha je dnes ochráněna proti pětisetleté vodě a že s velkou pravděpodobností, i kdyby do Prahy přišla, nikdy nenapáchá takové škody, jaké napáchala v roce 2002. Navíc jsme na Letné poměrně vysoko. Pravděpodobnost, že by nám podzemní podlaží Národní knihovny zatopila voda a zničila konzervační fond, je malá. Přesto to ale byly podmínky soutěže.

Když se podíváte na ostatní soutěžící, kdyby věděli, že podmínky také mohou porušit, návrhy by možná vypadaly úplně jinak. To je naštěstí věc, která se nás, zastupitelů netýká, protože jsme nevyhlašovali soutěž a nemáme povinnost ji zrušit, když někdo příslušné podmínky nesplní. Je to ale problém, který je třeba si uvědomit.

Problém číslo čtyři. Chobotnice v tuto chvíli odpočívá ve vzdálenosti 500 metrů od Pražského Hradu na samé hraně Pražské památkové rezervace. Už jsem řekl, že máloco je tak cenné jako pražská památková rezervace a historické jádro města. Samozřejmě historické jádro města a PPR nezačíná a nekončí na jednom místě. Není to tak, že bychom za hranou Pražské památkové rezervace mohli cokoli dělat bez jakéhokoli ohledu na to, co je o deset metrů dál. Existuje naopak cosi, co se nazývá ochranné pásmo PPR. I u něj platí závazná pravidla a regulativy, co se smí a nesmí. Chobotnice si svou 48metrovou výškou stojí 500m od Pražského hradu, v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace, v jejím bezprostředním dotyku. Ať se vám to líbí nebo nelíbí, bez nadsázky si dovolím tvrdit, že od roku 1918 hl. m. Praha neřešilo problém, který by byl srovnatelný s tímto problémem, to znamená situaci, ve které se dotýkáme – neříkám dobře, špatně, hezky, vhodně, nevhodně, bezohledně nebo s ohledem, pouze konstatuji, že za téměř sto let jsme se nedostali do situace, kdy bychom řešili tak závažný problém konfrontace toho nejcennějšího, co Praha má, tedy historického jádra s nějakým moderním, hypermoderním organickým či jakým jiným architektonickým projektem. Dnes ho máme. Co to znamená? Je to jednoduché.

Znamená to, že ke slovu musí přijít památková péče, památkáři, odborníci, samozřejmě i architekti a musí vyslovit nějaký závazný odborný názor. Bohužel musím říci, že možná právě pro naprosto neuvěřitelnou mediální masáž toto ještě nikdo neučinil. Dnes se posouvá problém výstavby Národní knihovny do politické roviny, ale problém je v této chvíli primárně památkářský a odborný. Říkám, že není možné, aby v Praze stála 48metrová chobotnice 500 metrů od Pražského Hradu, o 10 metrů nižší (pískot v sále) než je petřínská rozhledna bez toho, aniž by se k ní vyjádřili odborníci na oblast památkové péče. Při vši úctě k právu na názor – každému se něco líbí či nelíbí. Toto je čtvrtý problém, který bude muset být řešen.

Pátý problém – poslední. Každá stavba, natož tak velká, významná a důležitá stavba s sebou nese náklady. Náklady, ač byly původně odhadovány na 1,8 mld. Kč, dnes jsou evidentně vyšší. Stavbu někdo musí zaplatit. Není žádným tajemstvím, že jasnou deklarací ministerstva kultury a předsedy vlády této země bylo řečeno, že primární je záchrana historické budovy Národní knihovny, Klementina, toho cenného historického, co je naproti Magistrátu hl. m. Prahy včetně jezuitské knihovny.

Priorita číslo dvě je sanace poměrně zanedbané budovy Národního muzea včetně investice do nových prostor Národního muzea bývalého Federálního shromáždění, dnes opouštěné budovy Svobodnou Evropou. To jsou dvě priority. Nemám potřebu hovořit za vládu o financování této stavby s výjimkou zhruba půlmiliardové investice do infrastruktury, přeložky inženýrských sítí, tramvajové smyčky, které jdou za hl. m. Prahou a které jsme s největší pravděpodobností připraveni hradit – záleží samozřejmě na rozhodnutí zastupitelstva, ale je důležité to vědět.

(pokračuje Bém)

Stručně závěrem. Máme tady pět problémů. Problém číslo jedna musí vyřešit zastupitelé. Problém číslo dvě musí vyřešit zastupitelé a bude trvat dva roky. Problém číslo tři musí vyřešit zastupitelé, problém číslo čtyři musí vyřešit odborníci-památkáři. Problém číslo pět musí vyřešit stát. Považuji za korektní a férové, abych to tady jednoznačně explicitně řekl. Je strašně nekorektní a neférové to, co nejen zaznívá z médií, ale i nekorektní a neférové je to, co zaznívá z vašich řad vzadu. Že nerespektujete elementární pravidla slušného chování, budiž, to беру, ale to, že nerespektujete realitu tak, jak je dnes nastavena, mě mrzí. Toto není politická kauza, toto je v tuto chvíli kauza, která se jmenuje pozemky, územní plán, památková péče, peníze a technická infrastruktura.

Tímto bych si dovilil uzavřít příběh, který se jmenuje informace o průběhu přípravy projektu Národní knihovny na Letné. Musíme si položit otázku: co to pro nás znamená? Za prvé to pro nás znamená, že chceme-li naplnit programové prohlášení rady a jeden z významných úkolů, ke kterému jsme se zavázali, musíme hledat řešení. Hledat řešení můžeme jen tehdy, budeme-li jednat. Chci vás proto informovat, že v této chvíli jednám s ředitelem Národní knihovny a hledáme řešení. Protože odpověď na pět problémových okruhů v tuto chvíli neznám, s panem ředitelem Ježkem jsme se rozhodli, že vytvoříme tým, který se jmenuje nikoli chobotnice – možná někoho zklamá, ale Národní knihovna. Tento tým bude tvořen ředitelem Národní knihovny Ježkem, primátorem hl. m. Prahy Bémem, nejvyšším zastupitelem ministerstva kultury panem ministrem Jehličkou, případně jeho náměstkem Mikešem, ředitelem Útvaru rozvoje města panem Votavou. Kdybych na někoho zapomněl, omlouvám se. Tento tým bude doplněn expertními pracovními skupinami. Tyto expertní týmy budou pracovat ve třech oblastech.

Jeden špičkový exkluzivní tým budou tvořit památkáři, protože je to nejkonfrontačnější zásah do historického jádra města za posledních sto let. Druhý expertní tým budou tvořit špičkoví architekti. Špičkových architektů máme víc a někteří se možná budou cítit dotčeni, že tam nejsou, ale expertní tým nemůže být nekonečně velký. Třetím expertním týmem budou právníci, protože ti nám musí dát odpověď na otázku, co dále s chobotnicí. Můžeme ji „vystěhovat“ z Letné? Můžeme ji přesídlit a najít jí domovské útočiště jinde, třeba na Vypichu, na Ladronce? Pane starosto Chalupo, nebojte se, toto jsou zatím úvahy, zatím vám žádná chobotnice na Ladronce nesedí. Je možné najít jiné vhodné místo tak, aby Národní knihovna byla důstojnou institucí, dostupnou institucí, samozřejmě na systému dostupnosti městskou hromadnou dopravou, nejlépe na metru, aby byla důstojným umístěním pro tak úžasnou stavbu, jakým je organický projekt pana architekta Kaplického, který v Praze nepochybně nemáme a Prahu by jistě tato stavba mohla zdobit.

Právníci musí s ohledem i na pravidla mezinárodní architektonické soutěže – říkám to s lehkou nadsázkou a ironií v hlase, protože jsem se na začátku vám snažil sdělit, že pravidla nebyla dodržena a soutěž měla být buď zrušena, nebo by neměl být vybrán tento návrh, ale budiž – říci, zda je možné tento krok učinit. Právníci nám musí říci, zda je možné knihovnu, pokud by měla být na Letné, umístit na Letné do možná vhodnější lokality. Víte proč? Pozemek, který byl vybrán Útvarem rozvoje města, je stísněným pozemkem, nebyl koncipován pro takovýto typ stavby. Když tady máme tak úžasný architektonický návrh, kladme si otázku, zda může stát jinde, když má stát na Letné. Nevím, třeba místo Stalina pomníku nebo na druhé straně Letné, ať nám řeknou právníci, zda je to možné, jestli by se kvůli tomu musela nebo nemusela vypisovat nová architektonická soutěž. To je úkol číslo jedna pro právníky.

Úkol číslo dvě pro právníky je, zda je možné v souladu s problémem číslo jedna, dva, tři a čtyři nalézt takové řešení knihovny, které by bylo v souladu se zákony a které by zároveň respektovalo územní plán, respektovalo původní pozemkovou dispozici, ale které by také

(pokračuje Bém)

respektovalo vlastní urbanistickou, architektonickou, památkářskou koncepci rozvoje historického jádra města a Pražské památkové rezervace. Jak bylo mnohokrát řečeno v různých komentářích – aby úžasná, někdo říká nádherná, geniální, někdo říká příšerná, nevkusná, nevím, ale určitě moderní stavba Národní knihovny citlivě dotvářela historické jádro města a pražské panorama. Na to budou hledat odpověď tři expertní týmy, které dnes odpoledne oznámíme s ředitelem Národní knihovny ve snaze najít společné řešení.

Dovolte, abych toto uzavřel s tím, že vás prosím, abyste dali těmto expertním týmům čas. Nemohou o tak významné stavbě rozhodovat pod tlakem. Dejte jim šanci, aby mohly pracovat. Média prosím – dejte jim šanci, aby také mohly vyslovit svůj názor, aby se nemusely bát, že když ho vysloví, tak budou označeny za zpátečníky, za ty, kteří ničí Prahu – ať řeknou A-líbí se, nebo B-nelíbí se.

V této chvíli si dovoluji tímto pro vás možná obsáhlým úvodním předkládacím slovem otevřít rozpravu k tomuto informativnímu tisku. Rozpravu samozřejmě otevře pan nám. Blažek. Jen připomenu, že tato rozprava je určitě první v takovémto rozsahu na zastupitelstvu, ale určitě není poslední. (Potlesk)

Nám. B l a ž e k :

Slovo má pan zastupitel Zajíček.

P. Z a j í ě k :

Chtěl bych připomenout několik soutěží, několik architektonických počinů na papíře, které zasahovaly do Starého Města a do Letné. V době, když se prováděla asanace Židovského města, vznikl projekt prokopání Letné a spojit to s územím Dejvic. Nestalo se tak. Připomínám několikrát opakovanou architektonickou soutěž na dostavbu Staroměstské radnice po 2. světové válce. Dosud tam máme parčík.

Z druhé strany se mluví o tom, že projekt, který byl vysoutěžen v rámci mezinárodní soutěže, narušuje Letnou. Je pravda, že nejsou možná dodrženy výškové limity atd., ale tento pozemek nikdy nebyl součástí plochy Letné. Myslím, že do 60. let tam byly studentské koleje, které byly zbourány, na jejich místě vznikla tramvajová smyčka a parkoviště autobusů, na které územní změna, kterou připravil Útvar rozvoje města a projednal ho ve výboru územního rozvoje 3. května t. r., posunuje záměr postavit Národní knihovnu. Je pravdou, že u pozemků, které toto zastupitelstvo schválilo smlouvou o smlouvě budoucí kupní prodat Národní knihovně, je kupní smlouva podmíněna tím, že bude do konce roku vydáno stavební povolení. Pokud nebude, tato kupní smlouva budoucí padá. Znamená to, že Národní knihovna ztrácí předkupní právo na tento pozemek.

Ptám se: kdy bude předložena změna územního plánu tak, aby reflektovala potřeby vysoutěženého projektu? Kdy bude předložen návrh na revokaci usnesení o budoucí kupní smlouvě tak, aby se dostala data do reálné podoby? Jinak tvrdím, že pokud bude projednávána územní změna – i kdyby všechny strany chtěly, aby byla projednána v co nejrychlejším tempu, nemůže být projednána dříve než za 1,5 roku, a dosud ji na stole nemáme. Znamená to, že do konce r. 2008 nemůže být vydáno územní rozhodnutí, tudíž nemůže být vydáno ani stavební povolení a Praha nemůže Národní knihovně tyto pozemky prodat.

Ptám se: chce vůbec někdo toto řešit? Jsme postaveni před situací, kdy usnesení zastupitelstva už jednou přijaté, to znamená o budoucí smlouvě kupní, znemožňuje realizaci projektu, ať je jakýkoli.

Osobně se mi vizualizace projektu nelíbí, ale odmítám diskutovat o architektonickém tvaru, jsem připraven diskutovat o tom, co mi přísluší, to znamená o územním plánu a o majetku hl. m. Prahy. Děkuji za pozornost. (Potlesk)

Nám. B l a ž e k :

Zastupitel Bednář.

P. B e d n á ř :

Vážený pane primátore, vážené kolegyně a kolegové, jsem místopředseda výboru pro památky a cestovní ruch. Asi před 14 dny mě zavolal nějaký novinář a požádal mě, abych ve zkratce odpověděl na otázku – jde o anketu, co si myslím o Národní knihovně na Letné. Odpověděl jsem, že by se knihovna měla zachovat, ale možná na jiném místě. V anketě údajně nebylo místo na vysvětlení proč. Sdělil jsem tedy v dobré víře co nejúsporněji svůj názor. Od té doby mám pocit, že se mnou kdosi neustále Kafkovsky manipuluje, že důvodem dotazu nebylo zjistit názor toho kterého zastupitele, ale že pravým důvodem bylo vyrobít si podklad pro následnou mediální manipulaci.

Manipulace první – neregulérnost soutěže. Přestože jsem vůbec neřekl, zda se mi knihovna líbí nebo nelíbí, řekl jsem naopak knihovnu zachovat, je mi neustále podsouváno, že zpochybňuji názor mezinárodní poroty, mezinárodních odborníků, že se rozhodují metodou líbí-nelíbí, že jsem demokratický ignorant a co si to vůbec dovoluji. Z ničeho nic jsem se stal nedemokratickým troublemakerem, který poslušně naslouchá jakémusi hradnímu. O tom, že členkou poroty byla paní Eva Jiříčná, která byla 10 let a dosud je panu arch. Kaplickému osobou velice blízkou, o tom, že předsedkyně poroty paní Zaha Hadid byla jedním z členů poroty dlouhodobě nepřítomná a v rozporu s pravidly soutěže nebyla ani zastoupena jedním neměnným náhradníkem, o tom, že průběh soutěže zpochybňuje Mezinárodní unie architektů UIA, o tom, že porota v rozporu se soutěžními pravidly rozhodla ignorovat svou povinnost a nevyločila z dalšího posuzování projekty nesplňující závazné podmínky zadání, se v tisku nedočteme ani slovo.

Skupina českých architektů, která napsala otevřený dopis ministru kultury, kde uvádí fakta o zmanipulování soutěže, je bagatelizována s poukazem na to, že jejich stížnost zamítl Úřad pro hospodářskou soutěž. Přitom v otevřeném dopise, který včera označila některá média za nevýrazný a rozbředlý, se mimo jiné píše - cituji:

Národní knihovna připravila soutěž bez účasti České komory architektů, Národního památkového ústavu a dalších institucí. Klíčovým rozhodnutím včetně výběru pozemku nepředcházela odpovídající odborná debata, mnoho důležitých otázek se objevilo až po soutěži. Ještě před oficiálním vyhlášením soutěže zveřejnilo vedení Národní knihovny jméno pozdějšího vítěze, který měl být pobídnut k účasti. Toto jediné jméno pak opakovaně provázelo tiskové zprávy o soutěži, zatímco jména ostatních oslovených architektů byla zveřejněna až více než tři měsíce po vyhlášení výsledku v době, kdy Národní knihovna již čelila protestům kvůli neregulérnosti soutěže. Preferování jednoho architekta samotným vypisovatelem je nepřijatelné.

Dále se v dopise popisuje neregulérní průběh soutěže a jejího hodnocení.

Závěrem se v dopise konstatuje – cituji: Neregulérnost soutěže je zcela zjevná a doložitelná veřejně přístupnými dokumenty. Následné protesty soutěžících a profesní komory jsou naprosto oprávněné. Vedení Národní knihovny je ale odmítá, v médiích i na oficiálním webu jsou uváděny nepravdivé či zcela irelevantní argumenty.

Následují podpisy českých i zahraničních architektů i týmů, z nichž se někteří soutěže sami zúčastnili.

Slyšíme halasnou kampaň osobností na podporu výstavby knihovny na Letné, ale už skoro nic se nedovíme, že jiná skupina osobností podepsala petici Divadla Ta Fantastika (pokřik v sále), která racionálně požaduje výstavbu knihovny na jiném místě. Nic z toho nevdává panu arch. Kaplickému, aby v tisku netvrdil: politici popírají výsledky mezinárodní soutěže.

(pokračuje Bednář)

Manipulace druhá. Generální ředitel knihovny Vlastimil Ježek je prezentován v tisku jako osoba bojující proti „zvůli“ pražských zastupitelů. Ani slovo o tom, že když byl pan Ježek generálním ředitelem Českého rozhlasu, potýkal se s projektem výstavby mrakodrapu Českého rozhlasu na Pankrácké pláni. Posléze se zjistilo, že na dokončení tohoto mrakodrapu nejsou peníze, že rozhlas dokonce podobný mrakodrap nepotřebuje, že si vystačí s přístavbou k tradiční budově na Vinohradské třídě, a tak se rozestavěný mrakodrap začal prodávat. Trvalo to několik let a nakonec se prodal hodně pod cenou. To je přece dostatečný důvod ke znepokojení, zejména když se pan ředitel Ježek dal slyšet, že budova knihovny nebude stát ani miliardu, ani dvě miliardy, ale nejspíše tři, a když zavoláte do 14 dnů – abych použil slogan z televizní reklamy, bude stát knihovna nejspíše už 3,5 mld. Má na to stát peníze? Pan předseda vlády říká, že nikoli, a dnes ráno to v České televizi znovu potvrdil – vládní priority jsou jiné. Když tedy nejsou peníze, máme začít stavět nákladnou budovu, a co potom s ní? To se zase prodá pod cenou?

Již teď architekt Martin Roubík, spoluautor slavné alexandrijské knihovny a autor řady významných zahraničních projektů, na včerejší tiskové konferenci označil 27 mil., které pan generální ředitel Ježek vynaložil jen na organizování architektonické soutěže, za šílené peníze.

Manipulace třetí – média. Sledoval jsem debatu pana primátora s panem Kaplickým a poslal jsem SMS podporující umístění knihovny jinde než na Letné. Operátor mou SMS nepřijal a nepotvrdil, jako tomu jindy bývá. Za deset minut jsem to zkusil ještě jednou – zase nic. Můj hlas na podporu stanoviska pana primátora nebyl přijat. Pak se druhý den dočtu, že stoupenci knihovny na Letné vyhráli na celé čáře – 70 % pro, 30 % proti. Následně pan architekt Kaplický sděluje tisku: Radnice počítala s hlasem lidu, a to se jí vymstilo.

Další příklad za všechny. Ve včerejších Lidových novinách byly zhruba dvě tiskové strany věnovány tzv. podporovatelům knihovny, především z řad herců – jsou oni skutečnými odborníky? – a jen jeden nepatrný článek přinesl informaci o protestu České komory architektů.

Shrnuto: posuzování kvalit Kaplického návrhu skutečně ponechám odborníkům, možná je skvělý, možná ne, možná by knihovna měla stát na jiném místě, možná ne. To by mělo být předmětem odborné diskuse, o které mluvil pana primátor.

Nad čím se ale pozastavuji, je průběh soutěže, mediální manipulace a plýtvání veřejnými penězi. (Potlesk)

P. B l a ž e k :

Děkuji. Pan zastupitel Witzany.

P. W i t z a n y :

Vážené dámy a pánové, pane primátore, myslím, že by nemělo jít v diskusi o líbí – nelíbí. Chtěl bych zopakovat některá procesní fakta, která tady zazněla, ale jsou pro mne podstatná.

ZHMP v březnu 2006 projednalo a schválilo podmíněný prodej a využití pozemků pro Národní knihovnu. To je základní fakt.

Další věc, která je zmíněna v tisku, ale myslím, že ne detailně, že záměna pozemků týkající se změny, byla s Magistrátem i se zástupci rady projednána již v r. 2006 a předběžně schválena. Podle některých informací záměna byla částečně iniciována samotným městem v souvislosti s výstavbou křižovatky v severozápadní části městského okruhu. Prosím, aby se k tomu někdo vyjádřil, zda tato záměna původně nevznikla kvůli městu a ne jako iniciativa knihovny. Financování knihovny není naše starost, ale jen bych připomenul, že stavba tunelu

(pokračuje Witzany)

v severozápadní části městského okruhu přijde na desetinásobek nákladů na financování výstavby nové Národní knihovny.

Následovala mezinárodní soutěž, která vybrala návrh, který považovala na nejzdařilejší. Regulérnost či neregulérnost je starostí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a Národní knihovny, není to naše starost.

Pokud jde o odpovídající změnu územního plánu, pokud vím byla projednána příslušnými odbory Magistrátu na začátku r. 2007 a 3. 5. byla projednána, jednomyslně schválena a doporučena výborem územního rozvoje. Zdá se, že přes všechny výhrady proces běží. Samozřejmě, že proces má své časování a změna územního plánu může trvat dlouho.

Čemu ale nerozumím, pane primátore: na začátku října oznamujete v médiích, že město Národní knihovnu v podobě chobotnice na Letné nechce. Proč je oznámeno, že zastupitelé rozhodli, že Národní knihovna nebude na Letné, hledá se místo jinde? I na mne se lidé obracují, proč jsme tak rozhodli, proč nechceme chobotnici, že se jim líbí. Nevím, co odpovědět, protože pokud jsem mohl hlasovat, hlasoval jsem pro knihovnu.

Osobně jsem přesvědčen, že jestliže jsme odsouhlasili všechny předchozí kroky, souhlasili jsme s konáním mezinárodní architektonické soutěže, jestliže nežijeme v banánové republice, měli bychom respektovat výsledek této soutěže, ať se nám subjektivně líbí nebo nelíbí (potlesk).

Nakonec krátké vyjádření k vašemu návrhu dalšího postupu. Osobně se obávám spletnice chobotnice, různých odborných komisí právníků a expertních týmů (potlesk), bojím se, že komise expertních týmů nakonec tu krásnou chobotnici na Letné postupně zabije. (potlesk)

Nám. B l a ž e k :

Pan radní Richter.

P. R i c h t e r :

Dámy a pánové, chtěl bych se také vyjádřit k problematice knihovny. Myslím si, že jsme se nechali příliš snadno ovlivnit médii a všemi, kteří nás zatahují na led subjektivních kritérií a subjektivního hodnocení – líbí se nám knihovna, nelíbí se nám knihovna. To není dobře. Jsme volení zástupci města a musíme rozhodovat o technických parametrech problému. Bohužel, do dnešního dne jsem nedostal na stůl materiál, který by hovořil o technických parametrech. Mám o nich povědomost a vnímám jsem je, ale zajímá mě věc konkrétních odborů, které zpracují konkrétní připomínky k danému problému. Znamená to: respektuje stavba pozemky, které město vyčlenilo za administrativní cenu, ne za tržní - pro rozpočet města to znamená, že je to ztráta 30 mil. Kč, respektuje tento návrh územní plán? Víme, že nerespektuje, ale chtěl bych konkrétní informaci, která je na papíře.

Dále mě zajímají dopravní zásahy v rámci této stavby, ať už dopady na tunel Blanka nebo na přeložku tramvajové smyčky a s tím související náklady rozpočtu hl. m. Prahy na stavbu Národní knihovny. Pokud se hovoří přibližně o půl miliardě, je to číslo, které mě zajímá, a potom se mohu rozhodnout, zda budu nebo nebudu podporovat knihovnu. Také by mě zajímal názor Unesca v této souvislosti, protože knihovna leží na hranici památkové rezervace.

To jsou otázky, kterými bychom se podle mého názoru měli zabývat, jsou to relevantní údaje. Jednejme o nich na příštích zasedáních, seznamme se s nimi, a pak se můžeme kvalitně rozhodnout. Do té doby se rozhodujeme subjektivně, a to sem nepatří.

Nám. B l a ž e k :

Paní zastupitelka Tylová.

P. T y l o v á :

Vážení přítomní, také bych se ráda vyjádřila k tomuto problému. Bylo mnoho řečeno o technických věcech, o tom, co je právem a povinností zastupitele. Myslím si, že to nemá smysl dále rozvíjet. Přikláním se k tomu, že mám nějakou odpovědnost něco schválit nebo neschválit. Mám tu výhodu, že jsem v předchozím zastupitelstvu nebyla, takže se úplně necítím vázána všemi rozhodnutími. Je to jeden pohled na věc.

Chtěla bych vznést jiný pohled. Možná po mém projevu zazní reakce nepříznivá ze zadních řad, je to možná nepopulární názor, ale myslím si, že tento prostor je tak cenný, že není možné, aby o něm rozhodla byť mezinárodní komise uznávaných architektů. Přirovnala bych to k dostavbě Staroměstské radnice. Je to vlastnictví všech občanů České republiky a měli by mít možnost se k tomu vyjádřit, být seznámeni se všemi fakty jinak než z médií. Tím nechci říci, že média o tom hovoří špatně. Myslím si, že by mělo být uspořádáno něco takového jako bylo k dostavbě Staroměstské radnice, kdy by se občané mohli vyjádřit k předloženým návrhům. V této oblasti nejsem vzdělaná a hovořím tak, jak to cítím. Nepamatuji se, jak kauza dostavby Staroměstské radnice probíhala, ale vím, že se občané mohli na výstavě seznámit s možnými návrhy a nakonec dostavba, která se zdála nejpopulárnější, realizována nebyla. Když jdu kolem, říkám zaplat' pán bůh, protože – pokud si vzpomínám – byl to malý mrakodrap v blízkosti Staroměstského náměstí.

Proto bych si dovolila doplnit pana primátora o 6. bod, a to účast veřejnosti. Tento prostor je tak cenný, že jeho využití nemůže zůstat jen na odbornících. Děkuji. (Potlesk)

P. B l a ž e k :

Pan zastupitel Šilha.

P. Š i l h a :

Na úvod bych rád konstatoval, že mě trochu mrzí, že dosud nebyl vítězný projekt prezentován odborníkům, ani na půdě zastupitelstva, ani památkářům. Považuji to za trochu smutné.

Druhá věc, kterou bych rád zmínil, se týká nejasností ohledně pozemků. Laicky řečeno: pokud si budu chtít jako investor postavit rodinný dům na pozemku, který nevlastním, není pochybností o tom, že nedostanu stavební povolení. Pokud přesahuji hranice svého pozemku, nemám šanci získat v rámci standardního schvalovacího řízení stavební povolení. Toto je identický případ.

Mám svůj osobní názor, vyjádřil jsem ho několikrát médiím, ptali se mě na to lidé z okruhu mých známých. Myslím si, že by byla velká chyba, kdyby taková stavba v Praze nestála. Na druhou stranu říkám, že jsme politici a musíme oddělit osobní názor od politického názoru. Můj politický názor je jednoznačný. Jsme tady od nastavování pravidel, jaký investor, v jakém území jakou stavbu může postavit. Pokud se máme v tuto chvíli bavit politicky o tom, co můžeme a nemůžeme udělat, naším nástrojem je územní plán, který říká, že stavba, ať ji staví kdokoli, může mít takové a takové parametry na tom a tom území. To je naše úloha. Osobní názory si můžeme nechat do kuloárů.

Velmi by mě zajímalo vyjádření památkářů a rád bych, aby tato investice šla standardní procedurou jako jakýkoli jiný investor, který investuje na území Prahy. Děkuji.

Nám. B l a ž e k :

Paní zastupitelka Ryšlinková.

P. R y š l i n k o v á :

Chtěla bych se vyjádřit k manipulaci, o které se tady hovoří. Nezaznělo tady – domnívám se že záměrně – několik závažných informací. První se týká poroty. Nikdo neřekl, že členem poroty byli kromě světových architektů a kromě dvou zástupců města Prahy také zastupitelé UNESCO, kteří si Letnou prohlédli a velmi dobře situaci znají (potlesk). Pan primátor tam nebyl jako odborník-architekt, ale byl přizván proto, aby komplikovaná situace spojená s vlastnictvím a nevlastnictvím pozemků a podobné formální věci nebyly překážkou k dalšímu postupu po ukončení soutěže (potlesk). Jsem přesvědčena, že pan primátor a ani pan Kněžínek tuto svou roli nesplnili (potlesk).

Další informace, která nezazněla: mezinárodní soutěž tohoto charakteru se řídí podmínkami soutěží, které jsou vyhlášeny v rámci Mezinárodní unie architektů. My jsme dnes dostali do podkladových materiálů pouze část dokumentů, které Mezinárodní unie architektů k této kauze sepsala. Dovolím si přečíst některé úryvky z jejich další dokumentace, která nám předložena nebyla.

Za prvé. Mezinárodní unie architektů ve svém dokumentu, který mohu přeložit a který je veřejně přístupný na webových stránkách, píše: Porota čelila situaci, kdy většina předložených projektů nesplňovala jeden nebo více mandatorních požadavků. Proto se řídila jedním ze svých vnitřních pravidel, které zní: v podmínkách Mezinárodní unie architektů se uvádí: jestliže je to nutné, pak na konci prvního kola porota může se souhlasem zadavatele upřesnit nebo doplnit určitá hlediska v programu soutěže v zájmu toho, aby se v druhém kole soutěže dosáhlo co nejlepšího výsledku.

Tohoto svého práva porota využila (potlesk). Proto vydala závěrečné stanovisko: Ve světle výše uvedeného má Mezinárodní unie architektů za to, že porota jednala seriózně a odpovědně a spravedlivě a operativně zvažila všechny nabídky. Žádní účastníci by neměli mít jakýkoli pocit, že jejich práce byla hodnocena nespravedlivě. Porota pracovala tak, aby vybrala jako vítěze projekt, který nejlépe odpovídal přání zadavatelů na inovativní a význačnou budovu, která bude zaujímat významné místo v životě českého národa (potlesk).

Na závěr mi dovoluji říci jednu poznámku. Tato diskuse není o technických parametrech a formálních závadách. Je o tom, zda se my, představitelé Prahy, budeme schopni přehoupnout přes vidění jen na hranici svého nosu a přinést do Prahy něco, co z úžasné Prahy udělá Prahu budoucnosti. Praha není skanzen a nemůže být skanzen (potlesk). Najít správné řešení v době, která z nádherné historické Prahy udělá nádhernou historickou Prahu, ale současně město budoucnosti, je obtížné a rozhodnout pro umístění knihovny v podobě návrhu, který vyšel jako vítězný ze soutěže na Letnou, je závažným a současně odvážným krokem, kterým bychom jako představitelé Prahy dokázali, že jsme se přesunuli do 21. století a že tady nehrajeme žabomyší války, ale že máme vizi Prahy jako kulturního města, které se zařadí nejen do skanzenů 17., 18., a 19. století, ale který ho dokáže rozvíjet dále tak, aby se lidé jezdili jednou dívat na jeho památky z 21. století stejně jako se jezdí dívat na druhou nejrozsáhlejší stavbu v Praze, které Klementinum je. Mimochodem, pane primátore, věž Klementina je 80 metrů vysoká a ve své době vysoko převyšovala veškeré stavby, které stály v jejím okolí (potlesk). Děkuji za pozornost (pokřik a potlesk).

Nám. B l a ž e k :

Pan kolega Stádník.

P. S t á d n í k :

Dámy a pánové, pravděpodobně sklídím poměrně menší aplaus po svém vystoupení, které bude také určitě mnohem kratší.

Patřím mezi zastupitele, kteří v březnu 2006 vydali předběžný souhlas k prodeji pozemků Národní knihovně pro potřebu nové budovy. Nikdo v té době ale nevěděl, že dojde

(pokračuje Stádník)

k vyhlášení soutěže takovým způsobem, kde už bylo předem jasné, který architekt zvítězí. Je to zřejmé i z minulé tiskové konference, že nebudou dodrženy základní podmínky, to znamená velikost pozemků, umístění do podzemí části knihovny apod. Jako předseda výboru pro ochranu památek velice vítám návrh pana primátora na zřízení odborných komisí. Jsem zvědav na názor například Klubu za starou Prahu na to, aby vznikla takováto budova - podle mého názoru je to projekt ošklivý – která je ve výši 48metrů nad zemí, téměř čtyřikrát převyšuje vedlejší zástavbu, zda odborníci z památkové péče budou považovat tuto stavbu jako únosnou. Jako předseda památkového výboru budu hlasovat stejně proti, ale pravděpodobně bude na zastupitelích, jak se rozhodnou.

Nám. B l a ž e k :

Kolega Richter.

P. R i c h t e r :

Vážený pane primátore, vážení kolegové, všichni jsme se stali svědky neskutečné mediální kampaně, které jsme museli čelit svými dotazy. Mediální kampaň měla podle mého názoru jako jeden z cílů zvýšení prodejnosti a sledovanosti médií, ale tak už to bývá. Chtěl bych říci, abychom se oprostili od emocí a v následném období se věnovali technickému a legislativnímu řešení problému Národní knihovny. Pokud chcete znát můj názor na projekt architekta Kaplického, tak mně se líbí (potlesk).

Nám. B l a ž e k :

Pan zastupitel Homola.

P. H o m o l a :

Pane primátore, dámy a pánové, sledoval jsem čtvrtěční diskusi na televizi Nova mezi panem primátorem a architektem Kaplickým. Zaujalo mě tam jedno sdělení z úst pana primátora, a to obdiv nad pražskými památkami z období funkcionalistických staveb, které zdobí Prahu. Ve své době byly také velice kontroverzní. Z dnešního pohledu krásné a moderní krychle byly něčím novým v té době stejně jako Kaplického návrh Národní knihovny dnes. Patřím k těm, kterým se návrh líbí. Podstatné vidím ale to, co je v předkladovém materiálu a co již bylo zmíněno, a to je otázka, zda stavba stojí nebo nestojí na pozemcích, které město vyhradilo nebo nevyhradilo. Je pravda, že je platný nějaký územní plán a stavba je v tuto chvíli umístěna na pozemcích, které nerespektují platný územní plán. To pravda je, ale chtěl bych se zeptat, jak se to stalo, zda to bylo svévolí Národní knihovny a jejího ředitele pana Ježka, nebo zda k tomu dalo město nějaký podnět. To je otázka, na kterou naváží tím, že bylo zmíněno, že změna územního plánu je nějaký proces, který trvá určitou dobu. To je pravda.

17. dubna 2007 se rada zabývala návrhem pořízení změny územního plánu v souvislosti s umístěním vítězného návrhu Národní knihovny na pozemcích na Letné. Na závěr jednání rady výbor územního rozvoje na svém 5. zasedání 3. května projednával tuto záležitost. Chtěl bych citovat z programu jednání:

Na základě rozhodnutí rady hl. m. Prahy bude na výboru územního rozvoje projednávána dokumentace, která ověří umístění vítězného návrhu Národní knihovny při respektování dopravního řešení.

Je pravda, že kolega Richter na jednání výboru nebyl, stejně jako tam nebyl pan primátor, leč problematika dopravního řešení byla projednávána. Členům výboru bylo sděleno, že právě i s ohledem na vyústění tunelu dopravního okruhu je nutné posunout stavbu jižním směrem. Takto jsem to alespoň vnímal. Výbor územního rozvoje hlasy všech

(pokračuje Homola)

přítomných 10 členů doporučil provést změnu územního plánu. Předpokládám, že se na této změně pracuje. Chtěl bych se zeptat, v jaké fázi práce dnes jsou po půl roce od jednání výboru (potlesk). Určitě budu rád, když se tím budeme moci zabývat na dalším jednání zastupitelstva. Chtěl bych se také zeptat, kdy dostaneme do zastupitelstva příslušný tisk k projednání změny územního plánu. Děkuji (potlesk).

Nám. B l a ž e k :

Pan zastupitel Ludvík.

P. L u d v í k :

Dámy a pánové, chtěl bych do toho vnést svou osobní zkušenost. Stejně jako pan ředitel Ježek jsem ředitelem státní příspěvkové organizace a stejně jako před panem ředitelem Ježkem stojí přede mnou zanedlouho organizovat soutěž za zhruba 2,5 mld. Kč na další rekonstrukci Fakultní nemocnice v Motole. Neumím si ovšem představit, že bych v tuto chvíli vstal a řekl, že bych byl rád, aby vyhrála jistá stavební firma, a poté bych navrhl do vlády složení výběrové komise takové, kde by seděli příbuzní nebo přímo členové a statutární zástupci některé z těchto stavebních firem. Domnívám se, že pokud bych tímto způsobem organizoval výběrové řízení, musí se mnou ministr zdravotnictví na hodinu vyrazit dveře. Zdá se, že na ministerstvu kultury mají měkčí požadavky na ředitele státních příspěvkových organizací. Podotýkám státních.

Chtěl bych do diskuse vznést ještě jeden důležitý prvek, který se opomíjí. Tady jde opravdu o pražské panorama. Pokud tuto diskusi nepovedeme, musíme si uvědomit, že dojde k určitému prolomení, kdy bude následovat další prolomení. Znamená to, že někdo třeba začne stavět to, co se už jednou navrhovalo – mrakodrap na Vítězném náměstí a při pohledu z Karlova mostu uvidíme za svatovítskou katedrálou čnít mrakodrap. Bude to mimo oblast Pražské památkové rezervace, bude to dokonce v souladu s územním plánem, ale panorama Hradčan a Prahy bude nenávratně narušeno. Praha už má jeden gigantický problém na Žižkově. Obávám se, jestli si nebudeme připravovat podobný problém tím, že nám bude řečeno, že jde o další rozvoj a modernizaci Prahy. Pražské panorama se nám tímto způsobem zcela změní.

Nemám nic proti blobům(?). Zním některé jiné věci pana architekta Kaplického. Myslím, že jedním z nich je obchodní dům Solfridges(?) a některé jiné. Pokud se mýlím, omlouvám se. Domnívám se ale, že diskuse zní jednoznačně, a to je panorama Prahy, které se ve většině ostatních Evropských měst zkažilo a Praha je jedním z posledních měst, která si to zachovává. Veďme diskusi ne o tom, zda se líbí tvar – moderní architektura se vyvíjí a tvary se vyvíjí různým směrem, ale veďme ji o tom, jak bude vypadat panorama Prahy. Na to bych velmi apeloval.

V tuto chvíli to vypadá, že se diskuse politizuje právě proto, že kdo je v Praze proti ODS, tak ten je pro knihovnu. Není tomu tak. Já jsem členem sociální demokracie, jsem sociální demokrat a jsem proti tomu, aby takto vysoká stavba stála na Letné. Děkuji (potlesk).

Nám. B l a ž e k :

Pan zastupitel Žďárský.

P. Ž ě ř á r s k ý :

Nerad se otáčím zády k jiným názorům, takže je dobré na vás vidět. Jmenuji se Pavel Žďárský a jsem mimo jiné i starostou MČ Praha 19. Cítím se být dotčen, že se na mě trochu zapomíná, protože právě já jsem to byl, který tzv. vykopl, zahájil tuto obrovskou aféru

přirovnávající se k aféře Watergates v Americe. Hrdě se k tomu hlásím a média by se měla opět ke mně vrátit a ne šikanovat Pavla Béma. Popíši vám situaci.

Večer, 18.15 hodin, běžný den, zazvoní mobil a krásný příjemný dámský hlas z Lidových novin se vás ptá: Pane Žďárský, co si myslíte o knihovně? Říkám, že je to strašné, že se to tam nehodí, že mám tento názor. To jste asi sám? Říkám: myslím si, že minimálně 2/3 zastupitelstva má stejný názor. Je to o názoru. A co vaši z ODS? Říkám: odhaduji tak na ¾. Ráno jsem vůbec nevěděl, s kým jsem večer mluvil. Bylo mi řečeno: co jsi to zahájil, co jsi to spustil? Abych si zachoval svá práva a svobody, čtyři roky nečtu noviny, protože před pěti lety to probíhalo takto: od 8.45 h do 9.45 h čtení tisku, potom další hodina telefonování o tom, zda jsem to četl a co s tím budeme dělat. Změnil jsem tedy svůj život. Někdo se mě ptá, kde čerpám informace. Z běžně dostupných zdrojů, ale jinak ne.

Jako politik bych řekl: co s námi provedli dva rádobý intelektuální deníky, je strašné. Na kanalizaci nebo na silnici nedávám nápisy ODS, KSČM nebo kdo co dělá. Co prováděly Lidové noviny a Mladá fronta, to jsem nezažil za celou dobu osmi let, co jsem tady. Jsem rád, že mě necháte mluvit.

Vrátím se k věcnému tématu. Svůj názor nezměním, stojím si za svým a možná je to pro někoho nepříjemné. Co sedíte naproti, máte opačný názor. Myslíte si, že je to dobré a že to Praze prospěje. Podléháme větám „vždyť přece všichni víme, volají lidé ze zahraničí“, ale konkrétně nic nedostanete.

Pro mne je nejdůležitější, abych mohl říci, co si myslím. Paradoxně musím přiznat, že díky některým chybám mi to dává možnost rozhodovat a z toho bychom se měli poučit pro příště.

Skládal jsem slib tady v Praze, ne v Londýně a jinde, sliboval jsem věrnost České republice a hl. m. Praze. Kdo mě zná, říká mi „srdcař“, možná mi volali proto, že věděli, co jim řeknu.

Za druhé. Ústava ČR hovoří o tom, že my, občané ČR na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrni svým dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české. Výklad je ten, že symbolem koruny české je Pražský Hrad. Myslím, že se to dotklo Pražského Hradu. Neříkám, jestli je hezká nebo ošklivá, říkám, že v tomto kontextu se tam stavba nehodí.

Dostí ale láteření, k věcným argumentům. Nechtěl jsem zde mluvit o výběru a o těchto zápisech, ale když se to tady otevřelo od paní kolegyně, která si příjemný potlesk určitě ráda vyslechla, že v prvním kole vydala tato komise nějaké rozhodnutí, tak v zápise z této komise o tom není ani slovo. Pan primátor mluvil o tom, že v systému řízení této komise platí pravidlo, že když někdo nepříjde, je automaticky nahrazen náhradníkem do konce. Hovořilo se tady o věhlasné specialistece na tyto stavby (nesrozumitelné jméno). Říkám, že byla čtyři kola, ale ona na první dvě vůbec nepřišla. Zopakuji to, co jsem říkal deníku Metro. Když jsem toto řekl, média ztratila úplně zájem. Kdybychom se takto chovali my na svých radnicích, tak jsme všichni ve vězení. Pavel Žďárský, Praha, Česká republika (potlesk).

Nám. B l a ž e k :

Paní zastupitelka Kolínská.

P. K o l í n s k á :

Chtěla jsem vyzvat kolegy zastupitele, zda bychom neměli v následujících týdnech dát prostor panu Kaplickému, aby návrh zastupitelstvu představil, aby dostal dostatečný časový prostor, aby byly případně pozváni i členové poroty a abychom jako zastupitelé měli možnost projekt poznat lépe než jen z médií nebo z toho, jak je prezentován na stránkách Národní knihovny. Nejde o to, aby nás pan Kaplický přesvědčoval, ale jde o to, abychom jako

(pokračuje Kolínská)

zastupitelé věděli o projektu dostatečné podrobnosti. Dávám to jako návrh radě, nebo odboru kultury, zda by něco takového zorganizoval (potlesk).

Nám. B l a ž e k :

Pan radní Steiner.

P. S t e i n e r :

Dovolil bych si na úvod souhlasit spíše výjimečně s kolegyní Kolínskou. Myslím si, že je to velmi podnětný návrh, a hlavně návrh, který by mohl vést k tomu, že přestanou být ostrakizováni někteří z nás, kteří si dovolí projevit jiný názor než jaký má Česká televize, Lidové noviny a případně některá další média. Patřím také k těm, kteří hlasovali pro memorandum o spolupráci mezi Národní knihovnou, Prahou, potažmo Dopravním podnikem, který by přesunem tramvajové smyčky nebo i jinými stavbami na Letenské pláni byl ovlivněn. Bohužel obsah tohoto memoranda nebyl naplněn soutěží, která byla organizována Národní knihovnou. To je nutno konstatovat. Neznamená to, že lokalita Letenské pláně jako takové musí být zcela ze hry. Také patřím k těm, kterým se samotný návrh líbí, ale umístění považuji za problematické. Za problematické považuji také to, že nemáme k dispozici nějaké vizualizace, nejen slavný pohled z Karlova mostu, který údajně kdosi kdesi změřil vypuštěným balónem. Nebyl jsem u toho, nedovedu to posoudit, ale zajímá mě pohled například z třídy Milady Horákové přes Letenskou pláň směrem ke svatovítské katedrále. Takovou vizualizaci jsme zatím ani od pana architekta, ani od Národní knihovny neměli možnost vidět.

Kolega Ludvík zde zmínil obchodní dům v Birminghamu. Měl jsem možnost Birmingham v uplynulých letech navštívit a tento obchodní dům pana architekta Kaplického - jednu ze dvou větších realizací pana architekta, kromě tohoto domu se jedná už jen o mediální centrum na kriketovém stadionu v Londýně, ale to nějak nesnižuje jeho renomé a kvalifikaci pro výstavbu v Praze - vidíme na různých fotografiích tvaru glóbu, kapkovitého tvaru či kaňky, je sám o sobě určitě zajímavý, určitě přínosný pro Birmingham. Uvědomme si ale, že Birmingham je město, které bohužel v době druhé světové války doslova lehlo popelem. Z centra Birminghamu nezůstal kámen na kameni, stejně jako v některých německých městech. Birmingham - stejně jako některá německá města - udělal tu chybu, že velmi rychle vyplnil prostor vybombardovaný německými nálety fádni, nezajímavou účelovou architekturou. Po dalších zhruba 30 letech si město i soukromí investoři v Birminghamu uvědomili, že je možné dát jakousi dominantu uvolněnému prostoru. Vzniklo několik staveb, z nichž stavba pana architekta Kaplického je pro lokalitu určitě přínosem. Ten, kdo by chtěl s vážnou tváří srovnávat vybombardované centrum Birminghamu s podmínkami Pražské památkové rezervace, měl by se nad sebou zamyslet. Jedná se o dvě naprosto rozdílné situace. Birmingham je město pěkné, průmyslové, moderní, ale nemá architektonicky co nabídnout. Není to případ Prahy, a už vůbec to není případ Prahy v lokalitě 500 metrů od Pražského Hradu. Bavme se také o jiných lokalitách než je Letenská pláň.

Myslím, že řada z nás viděla návrh největšího českého architekta minimálně 20. století Josefa Gočára na zástavbu Letenské pláně. Na svou dobu byl velmi progresivní. Byla zde zmiňována funkcionalistická architektura, byl to možná vrchol funkcionalismu. Z dnešního pohledu jsem přesvědčen o tom, že by přínosem pro Letenskou pláň nebyl.

Na závěr vyzývám k tomu, abychom respektovali své názory, abychom neodsuzovali automaticky každého, kdo si dovolí s něčím nesouhlasit nebo vyslovit svůj subjektivní názor jako představitel samosprávy, která má za povinnost se k takovýmto zlomovým projektům vyjadřovat. Děkuji.

Nám. B l a ž e k :

Pan zastupitel Gregar.

P. G r e g a r :

Poslední dva týdny jsem neustále dotazován médii, jak se mi líbí nebo nelíbí umístění knihovny a samotná knihovna na Letenské pláni. Než začnu říkat svůj názor jako zastupitel, řeknu vám svůj osobní názor, aby bylo správně pochopeno to, co budu říkat posléze.

Budovu knihovny považuji za technicky a technologicky na světové špičce, považuji ji za skoro dokonalou. Navíc se mi dokonce líbí. Co se týká umístění, je to padesát na padesát, nejsem si tam jist, protože mi chybí celá řada podkladů pro to, abych mohl svůj osobní názor změnit.

Nyní přecházím k tomu, co bych chtěl říci jako zastupitel.

Pan ředitel Ježek je člověk, který si s pravidly obvykle moc hlavu neláme. Dá se to dokumentovat na prodeji budovy Českého rozhlasu, kdy ve funkci generálního ředitele flagrantně porušil pravidla při prodeji v rozporu s usnesením vlády, které mu ukládalo, jak má při prodeji postupovat. Táží se, zda to není jedna z prapříčin toho problému, kvůli kterému tady dnes sedíme a už více než hodinu diskutujeme.

Co mi chybí jako zastupiteli, je širší studie Letenské pláně, vztah nejen této stavby, ale i stavby, která se chystá na Stalinově pomníku, dopravního řešení, ale i stadionu Sparty na Letné. To jsou stavby, které ovlivní či neovlivní do budoucna panorama Prahy. Tato studie by měla říci především vztah k Pražskému Hradu a k Pražské památkové rezervaci jako takové.

Další věc, na kterou se chci tázat a doufám, že na ni dostanu cestou expertních skupin odpověď, je otázka Unesca. Víme, jaká probíhá kampaň na dostavbu Pankrácké pláně, jak je nám neustále zdůrazňováno, že budeme zařazeni na seznam ohrožených památek kvůli několika věžákům na Pankrácké pláni. Táží se, zda toto nemůže být jedna z příčin, že Praha bude zařazena na seznam ohrožených památek. Chtěl bych mít písemnou odpověď od Unesca před tím, než kdokoli bude dále rozhodovat o knihovně. Tady se cítím zodpovědný jako zastupitel a v tomto směru málo informovaný.

Neodpustím si další příspěvek. Jako přírodovědec musím říci, že přemístění mořského živočicha do suchozemského prostředí je vždycky krok trochu odvážný, a zejména nevím, zda klimatické pásmo střední Evropy je tou správnou oblastí. Proto hledám argumenty. Když už máme chobotnici v mírném klimatickém pásmu, tak máme také čtyři roční období. Viděl jsem všechny vizualizace pouze v letním aspektu. Chtěl bych ji vidět i v zimním aspektu. Myslím si, že tam to bude daleko zajímavější. (Potlesk)

P. B l a ž e k :

Paní zastupitelka Semelová.

P. S e m e l o v á :

Dámy a pánové, zaznívala celá řada názorů a argumentů pro i proti. Mnohými lidmi hýbou emoci, nakonec to umocňují i média a rozdělují to občany Prahy. Nechtěla bych hodnotit tuto stavbu, jsem pro to, aby probíhala diskuse, aby se utvořily pracovní skupiny. Vyjadřují se k tomu už teď různé skupiny, umělci, architekti, památkáři a další veřejnost, ale chtěla bych navázat na kol. Tylovou, která navrhovala, aby veřejnost byla více zapojována do těchto diskusí. Chtěla bych to jedině podpořit. Myslím si, že tato stavba je záležitostí všech Pražanů a že by měli mít možnost se vyjádřit, a my, zastupitelé, že bychom měli více využívat i prvky přímé demokracie. Navrhují, abychom jako zastupitelstvo zvážili, zda tato záležitost není ta, kdy bychom mohli zvážit místní, tedy pražské referendum k této knihovně. Děkuji.

P. B l a ž e k :

Pan dr. Hulínský.

P. H u l í n s k ý :

Vážený pane primátore, vážení zastupitelé, vážení občané, kteří jste dnes mezi námi, chtěl bych svůj názor na naši Národní knihovnu sdělit ve třech etapách. Za prvé jako politik a zastupitel hl. m. Prahy, za druhé jako občan a za třetí jako právník.

Jako politik říkám, že nemůžeme mluvit o tom, jestli se nám něco líbí nebo nelíbí, za to možná sklidím potlesk. Za druhé jako občan říkám, že se mi knihovna nelíbí. Patrně bych si na ni jednou mohl zvyknout. I na eiffelovku si Pařížané zvykli, a také ji nechtěli.

Jako právník ale určitě potlesk nesklidím. Jestliže někdo porušil zadávací podmínky, byť si plně uvědomuji, že architektonická soutěž není upravena zákonem, měl být ze soutěže vyloučen. Jestliže byl projekt tak úžasný, že se komisi líbil, měla být soutěž zrušena a měla být vypsána nová s tím, že vše může jít i pod zem. Myslím si, že tady byl zákon obejit, protože zákon o veřejných zakázkách 137/2006 Sb. říká: Pokud se na základě zakázky zadávají další služby, a těmi se např. rozumí projektová dokumentace, zadávací dokumentace nebo dokonce jestli se dává nějaká cena, a to jak věcná, tak peněžitá, měl by se použít zákon o zadávání veřejných zakázek, přestože architektonická soutěž zákonem upravena není. To platilo i v zákonu 40/2004 Sb., soutěž o zakázku.

Rád bych porozuměl tomu, proč pan arch. Kaplický si dal takovou práci s projektem, který je pro půl národa krásný a pro půl národa ohavný, a věřím tomu, že nevěděl, že jeho projekt nebude vyřazen, když nedodrží podmínky a že dostane výjimku. Na základě toho, že dostal výjimku, nebyl vyloučen a věřím, že to nevěděl, považuji celý proces z mého pohledu za velmi chaotický a špatně připravený.

Měla by být vyhlášena nová soutěž s podmínkami, a pak ať to třeba tento projekt vyhraje. Jako právník i jako občan hl. m. Prahy chci, aby to bylo transparentní, abychom naprosto jasně věděli, co nás to bude stát navíc. Kdybych připomněl slova pana Ježka na zastupitelstvu před rokem, hovořil – cituji – protože mnozí nejsou pamětníci, dovolil jsem si vyndat stenozáznam:

Nehodláme negativně vůbec nic ovlivňovat pokud jde o stavbu městského okruhu. Stavba Národní knihovny výjezd z tunelu vhodným způsobem esteticky zamaskuje. Nechceme na Letné postavit ohavný kozí chlívěk, za který se budou všichni stydět. Konec citátu pana Ježka před rokem na ZHMP.

Kozí chlívěk to není, je to chobotnice vedle tunelu. Chtěl bych, aby tato chobotnice vedle tunelu, a vnímal jsem ráno pana premiéra, který říkal, že se mu tato chobotnice líbí, byla v souladu s pravidly, aby proces nebyl chaotický a aby nárok na výjimku měli všichni. Možná měli, ale až ve druhém kole. Celý proces považuji za chaotický, špatně připravený a chtěl bych, aby byl znovu s jasnými pravidly hry.

P. B l a ž e k :

Pan zastupitel Mlejnský.

P. M l e j n s k ý :

Vážený pane primátore, dámy a pánové, chtěl bych vaši pozornost upoutat k tomu podstatnému, co se v celé kauze z mého pohledu stalo. Situace, kdy hl. m. Praha prodává samostatnému subjektu pozemky na Letné za účelem výstavby knihovny, to je moment, kdy role hl. m. Prahy v této záležitosti končí, protože dále kroky, které dělá investor, jdou na jeho triko. V tuto chvíli nerozumím diskusi, protože hl. m. Praha za ne tržní cenu prodalo pozemky za účelem výstavby knihovny. To, že návrh, který zvítězil, překračuje hranice pozemku, není

(pokračuje Mlejnský)

věc ani rady hl. m. Prahy, ani zastupitelstva a ani pana primátora, to je problém majitele pozemku, a tím je v tuto chvíli Národní knihovna.

Pro tuto chvíli bych nechal ten balónek na straně Národní knihovny. Vnímám v celé kauze pozitivní přístup pana primátora, že je ochoten se s panem ředitelem sejít a jednat o tom, jak tuto situaci, do které se Národní knihovna přivedla sama, řešit. Budeme-li chtít, aby Národní knihovna na Letné stála, řešení jsou pouze dvě: Národní knihovně prodat další pozemky a na prodaných pozemcích změnit územní plán. Jestli se o tom bude na půdě zastupitelstva jednat, pak přichází na řadu další otázky, jestli se nám návrh líbí, nelíbí, zda ohrožuje dopravu v této lokalitě, zda finanční prostředky, které do toho bude muset hl. m. Praha vynaložit, jsou adekvátní nebo nejsou. To jsme ale v daleké budoucnosti a dnes to neřešíme a ani řešit nemůžeme.

Teď budu mluvit z pozice starosty MČ Praha 11. Objekt se mi líbí, a jestliže by byl zájem, jsem připraven o umístění na naší městské části jednat. Podotýkám, že Praha 11 je jedna z nejvýše položených lokalit v Praze, takže tam by byl vidět odevšad. Děkuji.

P. B l a ž e k :

Paní zastupitelka Tylová.

P. T y l o v á :

Vážené dámy a pánové, chci promluvit spíše k procesu. Žila jsem asi ve snu, že jsem měla představu, že zastupitelé mohou rozhodovat, a dokonce jsou k tomu zavázáni, o tom, co v jejich městě významného bude. Tento případ mě z tohoto omylu trochu vyvedl. Proto bych chtěla usilovat o to, aby se to vrátilo k mému ideálu. Předchozí pan kolega mi nahrál na smeč. Několikrát za Zelené jsme upozorňovali, že nepovažujeme za vhodné, aby město prodávalo pozemky nebo budovy ve významných oblastech, aniž by vědělo, jaká stavba bude na nich realizována nebo jak budou přestavěny. Myslím si, že toto je velmi důležitý fakt. Tady jsme na to narazili. Tady nám vznikla neřízeným procesem – možná řízeným od někoho – malá chobotnička. Mám obavu, že malé chobotničky mohou vznikat i jinde.

Pro mne je naprosto nepřijatelné, abychom v budoucnosti prodali někomu nějaký pozemek na stavbu něčeho, o čemž nevíme, jak to dopadne. Pokud ještě něco takového budeme dělat, tak stanovisko odborníků z mezinárodní komise může být pouze doporučující. Když budou zastupitelé rozhodovat, nebudou rozhodovat jen na základě svého vkusu, ale musí se inspirovat tímto doporučením, ale také např. tím, co tomu řekne veřejnost.

Ještě jednou bych připomněla dostavbu Staroměstské radnice, která byla v minulém století strastiplná, a že ve chvíli, kdy polovina občanů to nechce, polovina to chce, polovina odborníků to nechce a polovina chce, je lepší na tom místě to nestavět. Děkuji.

P. B l a ž e k :

Pan kol. Klega.

P. K l e g a :

Vážené kolegyně a kolegové, tato slova mi jdou z úst těžko, protože po vystoupení paní kolegyně Tylové jsem napjatý. Tato slova říkám proto, že jsem slíbil při své nominaci do rady hl. m. Prahy, že vždy toto oslovení budu používat, a použil jsem ho i teď.

Paní kolegyně, říkám vám razantně ne. Řeknu proč. Územní plán hl. m. Prahy je zákon a vlastník pozemku zákon musí respektovat. Nespojujte běžné majetkové transakce předkládané ZHMP s vaším subjektivním názorem na architekturu a urbanistické řešení v hl. m. Praze. Jestliže byste chtěla, aby majetkové dispozice schválené tímto zastupitelstvem byly

(pokračuje Klega)

svázány se subjektivním názorem zastupitelstva, co na těchto pozemcích bude stát, musíte stejný princip uplatnit i na urbanistická řešení projektů soukromých investorů na pozemcích, které nepatří městu Praha, a to nelze.

Nyní k tomu, proč jsem se přihlásil do diskuse. Kol. Zajíček položil ve svém vystoupení dvě legitimní otázky. Kdy bude zastupitelstvo revokovat své usnesení z 30. 3. 2006 ve smyslu majetkové transakce ve prospěch Národní knihovny a kdy se bude zabývat podklady a projednáním podkladům k zadání změny územního plánu na Letné. Odpovím kdy: až pomine chaos, který kolem projednávání tohoto tématu na půdě ZHMP vznikl.

Vraťme se k tomu, co zastupitelstvo již projednalo. Zaznělo tady, že ZHMP usnesením rady hl. m. Prahy, jehož jsem byl předkladatelem, 14. 12. 2004 schválilo a následně podepsalo s Národní knihovnou zastoupenou ředitelem Ježkem memorandum o spolupráci, ve kterém řeklo, že účastníci memoranda ve svém důsledku budou směřovat k dosažení cíle, a to je zajištění vlastnických vztahů k definovaným pozemkům na Letné za účelem vybudování Národní knihovny.

Na pozadí tohoto aktu dobré vůle hl. m. Prahy ve prospěch Národní knihovny projednalo ZHMP na svém zasedání 30. 6. 2006 materiál, který jasně vydefinoval podmínky, které jsou pro budoucího kupujícího, to je pro Národní knihovnu, závazné. Obávám se, že tyto podmínky Národní knihovna – podle dostupných informací – nesplnila. Tady se ztotožňuji s paní kolegyní Kolínskou: je potřeba, aby stejně jaké každý jiný investor Národní knihovna požádala hl. m. Prahu o kroky, které jsou nezbytné, a naprosto legitimně až budeme vědět, co po nás Národní knihovna chce – až skončí chaos a Národní knihovna nám oznámí, co po nás chce, jsem připraven se tím naprosto vážně a se vší odpovědností zabývat. Děkuji za pozornost.

Nám. B l a ž e k :

Pan radní Langmajer.

P. L a n g m a j e r :

Vážený pane primátore, vážené kolegyně a kolegové, musím reagovat na svého předřečníka pana Homolu, který je zároveň členem výboru územního rozvoje. Velmi se divím tomu, že se mne ptá na to, jestli byla zahájena změna územního plánu na místě, na kterém by v tuto chvíli měla podle projektu pana architekta Kaplického stát knihovna. Pane kolego, musím vám říci, že nebyla, protože o ni nikdo nepožádal, a dokonce ani pan architekt Kaplický nepožádal zastupitelstvo a ani členy rady o prezentaci svého projektu. Je mi to líto, ale je to velmi podstatný fakt.

Další věc, kterou bych chtěl uklidnit paní kol. Tylovou, která se v této chvíli tváří jako že zastupuje všeobjímající záměr všech Pražanů. Velmi bych se jí divil, kdybychom zde navrhli, že přesuneme projekt Národní knihovny do klánovického lesa. Děkuji za pozornost.

P. B l a ž e k :

Pan zastupitel Habrnal.

P. H a b r n a l :

Vážený pane primátore, vážené kolegyně a kolegové, budu se obracet jen na pana primátora a jeho prostřednictvím na pana ministra Jedličku. Dříve než tak učiním, dovolte mi malé přirovnání.

Jsem starší, mám za sebou mnoho zkušenosti a jedna z nich je, že při mých letních dovolených v přímořských zemích si velice rád dávám mořské plody – sěpie, chobotnice a

(pokračuje Habrnal)

jinou havěť. Mořské plody si velice rád dávám i tady v Praze, a v některých restauracích tyto mořské plody smrdí. Mám pocit, že nelibou vůni v této chvíli má i chobotnice na Letné – není k jídlu. Proč?

Sledoval jsem včera tiskovou konferenci v 11 hodin na 24 a s hrůzou jsem zjistil, že v českých zemích může existovat tak zmanipulovaná soutěž jako je zmanipulovaná soutěž na knihovnu. Ptám se: jak to, že pan Ježek, který zanechal své historické dědictví v Českém rozhlase, pracuje ještě na pozici, ve které pracuje? Pane primátore, držte svou linii, kterou jste držel, protože tato soutěž není právoplatná a věřím, že soudní rozhodnutí bude přesně toto.

Panem primátore, vašim prostřednictvím vyzývám pana ministra, aby zvážil personální opatření, aby takové spory nebyly a aby nový ředitel knihovny mohl zahájit nová jednání na zcela jiné bázi, bezkonfliktně a aby Česká republika měla krásnou, užitnou novou knihovnu.

Zároveň vás prosím, aby byl zpracován ještě jeden materiál, který tady nepadl. Za 20 let – knihovna není stavěna na krátkou dobu – bude zcela jiný způsob využití knihovny. Prosil bych, aby byla zapracovaná taková studie využití knihovny za 10 – 20 let, aby bylo zřejmé, k čemu taková stavba bude sloužit ne teď, ale i v budoucnosti. Domnívám se totiž, že elektronická podoba nabude takového rozšíření, že je možné umístit knihovnu dokonce i mimo Prahu a používat především internet a jen ve výjimečných případech jiným způsobem zabezpečit fyzicky jakýkoli tisk, jakoukoli knihu tak, aby se dostala ke konečnému uživateli.

Panem primátore, udělejte všechny kroky, aby byla nová soutěž. Nová soutěž klidně jen v českých podmínkách. Je to degradace českých architektů, kteří mají mnoho staveb ve světě i v Česku a stavby za něco stojí. Chobotnice není ošklivá, je pouze nevhodná pro účel, místo a použití. Může klidně stát v Legolandu a velice rád ji navštívím.

Nám. B l a ž e k :

Paní zastupitelka Kolínská.

P. K o l í n s k á :

Vzdávám se v tuto chvíli slova.

Nám. B l a ž e k :

Diskuse se již chýlí ke konci, máme ještě 4 přihlášené. Paní zastupitelka Drhová.

P. D r h o v á :

Myslím si, že největší neštěstí dnešní debaty je to, že se nebavíme o tom, zda se nám knihovna líbí nebo nelíbí, což je možná čas, kdy bychom se o tom bavit měli, ale bavíme se o tom, jestli vůbec knihovnu můžeme postavit, jestli odpovídá územnímu plánu, případně jestli jsou na ni peníze. Připadá mi, že tady došlo k poměrně závažnému pochybení. Mám pocit, že z předložených dokumentů, které jsme dostali, pořád není dostatečně zřejmé, kde se chyby staly. Myslím si, že toto není jediná stavba, na kterou se Praha chystá. Pokud se chystá na olympijské hry, berme to jako cvičení, jak se s rozdílnými názory i ve veřejnosti pracuje. Pokud si určitá část vedení města stěžuje na to, že vznikl velký mediální tlak, nevznikl sám od sebe.

Myslím si, že základní chyba, která se stala, bylo nedostatečné informování veřejnosti. Jako nová zastupitelka, která je tady od listopadu - neznám věci, které se udály předtím - se v tom velmi obtížně orientuji. Až v posledních dnech díky mediálnímu tlaku se začíná rýsovat, o co jde.

(pokračuje Drhová)

Je to poučení pro příště – že v případě jakýchkoli velkých staveb je třeba být mnohem otevřenější a férovější vůči veřejnosti, i když se objeví problémy, protože se to jako bumerang vrací. Mám pocit, že je to současná situace.

P. B l a ž e k :

Paní zastupitelka Bartáková.

P. B a r t á k o v á :

Dámy a pánové, jelikož diskuse se chýlí ke konci, vezmu si slovo, abych promluvila na mikrofon. Během dvou uplynulých týdnů měl zaujela dvě slova, která byla velmi nevhodně volena. Byla to slova bolševismus a bolševické praktiky pražských zastupitelů – myšleno tím zastupitelů za ODS, za sociální demokracii, za Zelené – těžko říci. Je to údajná citace pana Kaplického. My ale nežijeme v bolševismu, žijeme v demokratické zemi a tam fungují demokratická pravidla. Jsou to pravidla nás, zastupitelů, abychom se mohli vyjádřit k závažným problémům, jako to udělal pan primátor a řada z nás mediálně na otázky novinářů, které nám položili.

Proto říkám: pane Kaplický, všiml jste si, že se doba změnila, že neexistují bolševické praktiky? Je to urážka nejen zastupitelů, ale všech občanů, kteří nás volili. Žijeme dnes jinde. Proto si myslím, že tato slova byste neměl nikdy použít. To by mělo být vidět i z Londýna.

Nám. B l a ž e k :

Pan zastupitel Ambrož.

P. A m b r o ž :

Měl bych několik poznámek a nakonec jednu otázku. Už v minulém funkčním období jsem v kulturním výboru hlasoval v této věci buď proti, nebo jsem se zdržel, protože jsem nevěřil, že v tomto místě uzavřeném vstupem do tunelu, třídou Horákové a Špejcharem, v blízkosti Bašty sv. Tomáše, je možné postavit budovu typu Národní knihovna, která potřebuje určitý objem velikosti. Bohužel, situace mi dala za pravdu. Když tady bylo řečeno, že hl. m. Praha si dalo regulativ, to znamená objem a hlavně výšku stavby vůči okolí, zajímalo by mě, jak zástupce pana primátora pan Kněžínek v porotě hájil tento náš základní regulativ, aby byl dodržen.

Nám. B l a ž e k :

Poslední přihlášený je pan kolega Zajíček.

P. Z a j í č e k :

Jsem rád, že jsem i posledním v této diskusi. Nebylo mi příliš konkrétně odpovězeno na dva základní dotazy. Souhlasím s panem nám. Klegou, že by to mělo být v době, kdy se situace uklidní, kdy budeme projednávat územní změnu, kdy budeme revokovat usnesení o prodeji pozemků. Připomínám, že nejdříve musíme učinit tuto změnu, která musí být schválena. Trvá to přibližně dva roky. Předtím musí být revokováno usnesení, aby vydrželo do té doby, než bude změna uskutečněna, a teprve potom můžeme schválit kupní smlouvu.

Formálních otázek je tady tolik, že se dnes nemusíme masírovat s tím, jestli se projekt někomu líbí nebo nelíbí. Knihy jsem tiskl třicet let, mám k nim osobní vztah. Budu podporovat výstavbu Národní knihovny, ale na za každou cenu.

Nám. B l a ž e k :

Diskuse byla ukončena, ale myslím si, že by bylo správné dát ještě slovo zástupci státní správy, to znamená šéfovi odboru památkové péče a představiteli samosprávného orgánu, což je řediteli Útvaru rozvoje města. Prosím pana ředitele Kněžínska o přednesení svého názoru a pak ředitele Votavu. Následně bude závěrečné slovo pana primátora.

P. K n ě ž í n e k :

Pane primátore, dámy a pánové, Karel IV. ve svých projektech chtěl Nově Město situovat na pláni, které dnes říkáme Letenská. Jeho poradci, astrologové, mu tehdy řekli, že je to místo prokleté, zakleté a že v žádném případě se nemá na toto místo orientovat. Proto máme dnes Nové Město pražské orientováno tam, kde je, proto máme dnes Pražskou památkovou rezervaci složenou z Pražského Hradu, z Malé Strany, Starého a Nového Města až po Vyšehrad.

Pražská památková rezervace byla uznána vládou České socialistické republiky v červnu 1971. V r. 1991 Federální shromáždění a federální vláda akceptovala pravidla Unesca, v listopadu v r. 1992 byla Pražská památková rezervace na valném shromáždění v Santa Fé uznána světovou městskou památkovou rezervací Unesca. Zároveň vláda České republiky tehdy svým dopisem odsouhlasila starostlivost o tuto Pražskou památkovou rezervaci.

Starostlivost není jen o kotlinu, ale hovoří se o kontinuálním vzhledu Pražské památkové rezervace, její autenticitě a také o pohledech na rezervaci, zejména o pohledech na námi uznávanou a všemi známou dominantu. Není to pohled na Pankráckou pláň z Pražského Hradu, ale naopak je to pohled z Vyšehradu a ze všech míst v Praze na dominantu počínající petřínskou rozhlednou postavenou v r. 1891, přes Strahovský klášter, Pražský Hrad, jehož novogotické věže byly dokončeny v r. 1897, Havanský pavilon, letenský zámeček. Nejmladší průraz v tomto panoramatu je Kramářova vila dokončená v r. 1914.

Dalším pokusem o průraz byl Stalinův pomník. Už tehdejší vedení si uvědomilo, že toto místo je jediné místo, ze kterého lze konkurovat Pražskému Hradu. Stalinův pomník našťástí brzy zmizel. Jako perličku vám mohu říci, že když tady byl na návštěvě Kadáfí, jednalo se tehdy o tom, že postavíme mešitu na tomto místě, kde má stát Národní knihovna.

Hovoříme o možné dominantě na tomto místě, která bude konkurovat Pražskému Hradu, nebo bude v souladu s Pražským Hradem. Stojíme před otázkou: můžeme prorazit toto uznávané panorama, nebo ne?

K hlasování v porotě a k hlasování Unesca. Vybíralo se z osmi posledních, podle našeho názoru architektonicky, esteticky model nejlepší, podle mého také, ale jak paní Irene Vieze von Offen(?), tak i my jsme v diskusi, která se tam odehrávala, vznášeli dotazy, lépe řečeno vnitřní varování o tom, jak to dopadne, až tento projekt, který jsme nikdo z nás nedostal na stůl, takže památková péče zatím o ničem nejedná, přijde k projednání na státní správu a v této výšce až bude projekt poslán do Unesca. Zavázali jsme se pracovat s Unescem v případě takovýchto kritických momentů při jakékoli změně Pražské památkové rezervace. Díky Pankrácké pláni jsme se naučili od r. 2005 aktivně s Unescem spolupracovat, až tak, že dnes Útvar rozvoje vytváří tzv. managementplán, který bude předložen Unescu – zástupci Unesca přijedou do Prahy. Zcela jednoznačné je, že pokud by tato stavba – teď mluvím o této výšce, byla poslána k nám na stůl, musela by odejít do Unesca k jejich názoru.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji, pane řediteli. Prosím ředitele Útvaru rozvoje města pana Votavu o slovo.

P. V o t a v a :

Pane primátore, vážení členové zastupitelstva, milí hosté, vrátil bych se ve svém slovu k několika atributům, které bych chtěl zdůraznit. Je to především to, že souhlasím s tím, že nám ze státní správy nepřísluší v tuto chvíli hodnotit soutěž, kterou zadala Národní knihovna, ale přísluší nám hodnotit, jaký vliv mají veškeré stavby tohoto typu na schválený územní plán. To je to, o co tady jde. Tato navržená stavba výrazně překračuje limity schváleného územního plánu. Proto říkám ano, je možná změna, ale o této změně vedme diskusi v rovině odborné, nikoli politické. To musíme respektovat, a pak se můžeme dál bavit o tom, jestli tato stavba výrazně narušuje panorama, zda nezakládáme něco, čemu se říká precedens, co nám zničí historická jádra Prahy, případně ho pozvedne. To nevím.

V tuto chvíli říkám, že z hlediska úřadem zastupovaných zájmů, to znamená z hlediska schváleného územního plánu a jeho limitů, je v tomto rozsahu tato stavba nepřijatelná.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Pane primátore, žádám vás o závěrečné slovo.

Prim. B é m :

Krásné skoro poledne, dámy a pánové, nejprve bych si dovolil všem přihlášeným do rozpravy poděkovat. Musím se přiznat, že už jsem dlouho neslyšel tak rozumnou, kultivovanou a zcela legitimní diskusi. Přátelé, děkuji vám. Myslím si, že to bylo zajímavé i pro zástupce sdělovacích prostředků v tomto sále, dokonce snad i pro hosty. Blahopřeji těm, kteří zde vydrželi téměř třetí hodinu. Ti, kteří odešli, také o sobě něco řekli.

Děkuji za všechny diskusní příspěvky, pokusím se na ně velmi rychle a stručně jako předkladatel tohoto informativního tisku zareagovat.

Pan kolega Bednář na začátku dnešní diskuse představil čtyři scénáře, v rámci kterých jsme manipulováni, v rámci kterých je nám vsouváno do úst něco, co nikdy nikdo neřekl, kdy jsou vytvářeny virtuální světy a reality, které neodpovídají názorům ani primátora a ani zastupitelů. Jsem hrozně rád, že ti, kteří sem dnes přišli a kteří se dívají na internetové stránky, mohli to vidět a slyšet. Samozřejmě různorodost názorů je poměrně velká, ale je hrozně dobře vědět, že to, co se píše v Lidových novinách, není pravda.

Za druhé. Pan kolega Witzany řekl a položil rétorickou otázku: proč v říjnu oznamujete, že Národní knihovna, Kaplického chobotnice, stát na Letné nebude? Dovolím si parafrázovat odpovědi na komentář, který jsem právě dokončil: my přece nic neoznamujeme, primátor neřekl nic jménem zastupitelů hl. m. Prahy, zastupitelé dnes jednájí o chobotnici poprvé. Do této chvíle zastupitelé jednali pouze o vůli podpořit projekt Národní knihovny bez konkrétního vymezení projektu – jestli to bude hlavonožec, měkkýš, jestli to bude stavba funkcionalistická či jiná, postmoderní či hypermoderní – o tom nikdy zastupitelé nejednali. Jednali jsme o naší vůli, že jsme připraveni dát k dispozici Národní knihovně pozemky. Dnes jednáme poprvé o chobotnici.

Dovolím si tvrdit, že názor primátora je šest měsíců stále stejný, konzistentní, nikdy nic neoznámil, jako v březnu řekl – chobotnice, to je hezký projekt, líbí se mi, oživilo by to Prahu, ale jsou tady problémy jedna, dva, tři, čtyři, pět. I po šesti měsících primátor říká stále stejně: chobotnice se mi líbí, co je na tom špatného říci svůj názor, co jiného můžeme dnes dělat, když budeme rozhodovat o pozemcích, územním plánu a o jiných věcech, než do našeho rozhodování promítat vlastní subjektivní názor? Což umíme rozpúlit náš mozek na dvě části a v jedné emotivní nebo afektivní říkat líbí – nelíbí, ale to nám teď nepřísluší hodnotit, a v té druhé, racionální, posuzovat otázky, zda stavba leží na pozemcích, kde má, zda respektuje územní plán či ne, zda byla dodržena pravidla mezinárodní soutěže? To nejde, to nikdo po lidech nemůže chtít.

(pokračuje Bém)

Dnes skutečně hl. m. Praha prostřednictvím svých zastupitelů promítá a bude promítat do rozhodování základní otázku líbí-nelíbí, a není to možné jinak. Co se mělo stát? Stát se mělo to, že pozemky, územní plán měl být jasně deklarován před vyhlášením soutěže. V okamžiku, kdyby se tak stalo, zastupitelé by učinili své rozhodnutí a dál by veškeré rozhodování bylo v rukách odborníků, v přenesené působnosti výkonu státní správy a zastupitelé by o tom nejspíše nerozhodovali. To se ale nestalo. Proč? Nejspíš proto, že soutěž byla vyhlášena špatně. Nejspíše jsme měli učinit to, že jsme měli být tvrdí a tlačít na ředitele Ježka, abychom nejdříve prošli martýriem změny územního plánu – trvalo by to dva roky, a o Národní knihovně bychom se bavili v r. 2009 nebo 2008, ale rozhodně bychom neřešili ten problém, který řešíme dnes.

Pro Jiřího Witzanyho – proč oznamujeme. Nic neoznamujeme, to za nás oznámily Lidové noviny. Lidovým novinám blahopřeji. Nechci komentovat, jak na to přišly, nechci komentovat odpovědnost za takovéto oznámení, ale možná bychom se mohli rozhodnout, že bychom mohli svěřit působnost v rozhodování o Národní knihovně právě tomuto dennímu tisku.

Pan kol. Witzany řekl: krásnou chobotnici expertní tým zabije. Nevím, jestli chobotničku skvrnitou, smrtelně jedovatou, zabije expertní tým, ale chci se zeptat, co jiného můžeme dělat? Nemůžeme nic jiného udělat, než převést problém dnes z mediální interpretace, že je to politika – tvrdím, že to není politika, všichni, kdo sledují diskusi, se dnes přesvědčili o tom, že to není zpropadená ODS nebo nějaká jiná politická strana, veřejně jsme deklarovali svůj názor, každý za sebe, a jdeme napříč politickým spektrem, což je dobře, protože nepochybně rozhodování o budoucnosti urbanismu Národní knihovny na Letné je v této chvíli věcí absolutně nepolitickou. Jsem hrozně rád, že jsem debatu slyšel.

I kdyby to byla pravda, že nakonec expertní týmy chobotnici zabijí, tak ji zabijí expertní týmy. Nevím, co s tím udělá sbor exkluzivních památkářů, fundovaných architektů, nevím, co nám doporučí tým skvělých právníků. Hrozně se na jejich východiska, závěry a doporučení těším.

Pan radní Richter první položil otázku: zajímal by mě názor Unesca, protože chobotnice leží na hraně Pražské památkové rezervace. Leží v historickém jádru hl. m. Prahy, což je neoddiskutovatelný fakt.

Pan kolega Kněžínek částečně odpověděl. V mezinárodní komisi byla renomovaná zástupkyně Unesca paní Irene von Wiese, která podmínila podle slov členů poroty svůj souhlas s tímto projektem s tím, že bude citlivě zapadat do pražského panoramatu, nebude narušovat pražské panorama a že samozřejmě budou probíhat následně další debaty s Unescem. Dámy a pánové, není tady žádný bianko šek, uvědomte si, že tady probíhá neuvěřitelná konfrontace o budoucí zástavbě Pankrácké pláně výškovými budovami. Všichni dobře víte, že zásah do panoramatu Pankrácké pláně jsme neudělali my žádným rozhodnutím, ale že se stal za času minulého režimu stavbou tří výškových budov. Dámy a pánové, debata kolem zástavby Pankrácké pláně je legrace proti debatě o zástavbě Letenské pláně v historickém jádru města padesátimetrovou stavbou. Debata musí a bude probíhat. Jsem zvědav na stanovisko Unesca.

Paní kolegyně Tylová říká – cituji: tento prostor je tak cenný, že není možné, aby o něm rozhodovala nějaká mezinárodní porota architektů, ale že se musíme vyjádřit i my a že by se měli vyjádřit i Pražané. V mnohém s ní souhlasím. Tento projekt a tento pozemek je tak strašně cenný, že není možné se zbavit odpovědnosti a říci si, že to jsou ti renomovaní, oni rozhodují o budoucnosti Prahy. Ne, rozhodování leží na nás a rozhodnutí nikdo z nás nemůže vzít.

(pokračuje Bém)

Jestli bychom měli uspořádat referendum. Kdybychom připustili, že ano, myslíte si, že stačí pražské referendum? Myslíte si, že Praha je jen Pražanů a že není také Čechů? Myslíte si, že otázka takové významné stavby nepřísluší někomu, kdo bydlí v Kolíně, v Ostravě, v Brně? Brňáci, kde jsem včera byl, budou možná trochu pragofóbní, ale i oni sem jezdí a k Praze a k historickému centru něco cítí. Stejně jako v případě olympiády – nestálo by za to zorganizovat celonárodní referendum, protože Praha je nejen Pražanů, ale všech Čechů? Nevím, ptám se.

Pan zastupitel Šilha říká krátce a výstižně, že pravidla platí pro všechny. Má samozřejmě pravdu. Je jedno, jestli investorem nebo architektem je Národní knihovna, jestli je to stavba ve veřejném zájmu, jestli ji staví stát a architekt je proslulý. Nechci diskutovat o tom, zda dvě stavby architekta Kaplického ho proslavily dostatečně na to, aby mohl být prohlášen za nejlepšího architekta z České republiky všech dob. Nevím, nehlásím se k tomu a nejsem připraven tuto debatu vést. Nedokáži to posoudit, protože nejsem odborník. Má ale pravdu pan zastupitel Šilha, když říká, že pravidla platí pro všechny. Jako primátor města vám garantuji, že budou platit pro všechny.

Paní Ryšlinková se ptá na úlohu primátora v komisi. Řekl jsem jí, jaká byla má úloha. Nechtěl jsem zklamat Národní knihovnu a ředitele Ježka, chtěl jsem dát svou přítomností jasnou váhu, s jakou se díváme na budoucí novou budovu Národní knihovny a na ochotu Prahy ji podpořit, ale zároveň jsem řekl, že nejsem odborník, že nebudu hodnotit – nechtějte to po mně. Také jsem to nedělal.

Trochu mě mrzí, že ve vlastním procesu rozhodování došlo k tolika chaotickým krokům a k tolika pochybením. Kdyby pochybení nebyla, máme tady dnes sice problém, ale bylo by o problém méně, neměli bychom jich pět, ale pouze čtyři.

Paní kol. Ryšlinková jakoby parafrázovala rozhodnutí Mezinárodní unie architektů. Nemám rád parafráze, mám rád přímo citace. Budu citovat Jazykový ústav, platný překlad s kulatým razítkem:

Mezinárodní unie architektů uznává, že mezinárodní porota jednající s nejlepším úmyslem vybrat projekt, který nejlépe splňuje cíle organizátora, nepřihlédla k některým závazným podmínkám architektonického zadání.

V angličtině je použito slovo to overrule. Toto je ještě křehký překlad, jsem přesvědčen, že jiný překlad s kulatým razítkem by anglický termín „to overrule“ mohl přeložit „překročil“. Dovedu si představit, že od „překročila“ je velmi blízko k „nesplnila“. Taková je realita. Hovořit o Národní knihovně jinak si nemohou dovolit ani média, protože bohužel mediální interpretace jsou dnes velmi často na hony vzdáleny realitě.

Velmi se mi líbilo vyjádření paní Ryšlinkové, která nadšeně volá: z úžasné Prahy udělejme město budoucnosti. Praha je městem historie, je městem přítomnosti, ale z hlediska kvality, síly a významu nejen Pražské památkové rezervace, ale i jejího ochranného pásma a celého historického jádra, je sto procentně městem budoucnosti. Bude městem budoucnosti, ať tady bude stát Kaplického chobotnice, nebo ne.

Co se mi nelíbilo ve sdělení paní kolegyně Ryšlinkové, byla její možná nepřesnost, v interpetačních posunech bychom mohli říci lež. Poučím vás, paní kolegyně. Řekla jste: podívejte se na naše historické centrum, vždyť věž Klementina má 81 metrů. Dovolte, abych citoval: Nad budovami Klementina se tyčí astronomická věž. Její stavitel není jistý, snad František Maxmilián Kaňka, Kilián Ignác Dienzhofer či Ansel Malurago. Věž vysoká 52 metrů, na vrchol vede 172 strmých točitých schodů.

V naší debatě o chobotnici to není důležité, ale je to důležité jen pro formu a obsah naší debaty. Možná, že je to důležité proto, abychom si uvědomili, že když něco řekneme, měli bychom si za tím stát, protože nabízíme našim úžasným mediálním interpretátorům tak

(pokračuje Bém)

neuvěřitelnou příležitost pro mystifikaci. Hrozím se toho, že se zítra dočtu v novinách zprávu, že věž Klementina měří ve skutečnosti 81 metrů. Ne, neměří.

Paní kolegyně Ryšlinková – potřetí. Praha by neměla být skanzenem 17., 18. a 19. století. Praha není skanzenem ani 17., ani 18., ani 19. a dokonce ani 20. století, kdy aspoň v první polovině v Praze vznikla řada nesmírně cenných staveb. Věřte, že se Praha nestane žádným skanzenem, je živým městem, přestože můžeme mít tisíce výhrad k problematice dopravy, zácp, uzavírek, životního prostředí.

Tomáš Homola řekl: sledoval jsem vaši debatu s architektem Kaplickým na televizi Nova a hovořil jste tam o pražském funkcionalismu. Byl také ve své době kontroverzní. Hovořil jsem tam o pražském funkcionalismu proto, že pan Kaplický řekl větu, kde bylo nějaké odsuzující adjektivum, nevím, zda nevzhledné, ošklivé, nezajímavé, ale hranaté stavby. V tu chvíli jsem považoval za důležité upozornit veřejnost - když architekt řekne nějakou větu o architektuře, lidé ho obvykle berou jako odborníka a mají přirozenou potřebu mu věřit – že v Praze vznikla spousta krásných hranatých staveb, mezi které patří právě pražský funkcionalismus, byť byl ve své době kontroverzní. Tím jen doplňuji kontext, ve kterém jsem na pražský funkcionalismus upozorňoval.

Jak se stalo, že tady máme změnu územního plánu? Vytypovaný pozemek, který vytypoval Útvar rozvoje města, vytypoval s ohledem na mnoha faktory, které je zde zbytečné rozebírat. Ještě než byla soutěž vyhlášena, bylo patrné, že pozemek je nesmírně stísněný a že kdyby se některý z architektů chtěl pustit do velké kreativity, dostane se do velkých problémů. Proto se horečně začalo hledat řešení, jak pozemek trochu uvolnit, jak ho posunout. Tak se přišlo na řešení, které ho mělo uvolnit a dát např. možnost vytvořit nějaký důstojný vstup pro budoucí Národní knihovnu. Kdyby nebyla tou kulatou chobotnicí, ale hranatou stavbou respektující výškové a urbanistické parametry daného místa, zadavatel soutěže nebo odborníci by si se vstupem hlavu nelámali, ale na tomto stísněném pozemku je to obrovský problém.

Dnes ve finále, když vidíme konečnou podobu stavby, mají pravdu všichni ti, kteří říkají, že pozemek je nevhodný, že by to měl být jiný pozemek. Když na to ale přistoupíme, vrací nás to na začátek. Máme soutěž zrušit? Musíme ji zrušit? Můžeme si dovolit ji nezrušit a posunout stavbu jinam? Co tomu řeknou ostatní architekti atd.? Rozvíjí se celá peripetie, která nemá snadného černobílého řešení.

Pan ředitel motolské nemocnice řekl velmi důležitou větu: je to precedens, bavíme se tady o prolomení bariér. Když tady postavíme 50metrovou stavbu, můžeme ji také postavit na Vítězném náměstí, nebo 80metrovou stavbu. Je to oříšek, který nebudeme teď řešit my, ale musí to vyřešit jak architekti, tak památkáři, odbor památkové péče, Národní památkový ústav, Unesco, Útvar rozvoje města, ať to řeší Komora architektů, odborné instituce a počkejme si na jejich stanoviska a doporučení. Nakonec budeme rozhodovat my, to z nás nikdo nesejme.

Pavel Žďárský řekl na závěr: Pavel Žďárský, Česká republika, Praha. Nečtu čtyři roky noviny, aspoň Lidové. Komentář předsedy zastupitelů za ODS se setkal s takovou až posměšnou reakcí v zadních řadách – na adresu, že čtyři roky noviny nečetl. Přiznám se, že jsem dlouho četl všechen denní tisk, ale od určité doby také Lidové noviny nečtu. Protože si ale myslím, že by bylo fér, abychom tomu nějaká pravidla dali, zavazují se, že si další čas Lidové noviny číst budu a budu se strašně těšit, paní Klapalová, že konečně o nás přestanete lhát, že konečně o nás začnete mluvit aspoň trochu s ohledem na objektivní realitu. Povinností médií je objektivně popisovat skutečnosti a ne si vymýšlet.

Dovolte, abych vám, pane předsedo Žďárský, řekl, že vám kupuji předplatné Lidových novin.

(pokračuje Bém)

Pan Radek Šteiner – dlouhou dobu žil ve Velké Británii a není žádným tajemstvím, že řadu Kaplického staveb zná – říká: jak někoho může napadnout srovnávat Birmingham s Prahou. Po něm říkám: jak něco takového může někoho napadnout?

Miloš Gregar – krásná věta – líbí. Mně také. O umístění stavby Miloš říká padesát na padesát. Říkám tři strašně velké problémy, nevím, jak je budeme řešit. Možná bych řekl deset na devadesát v neprospěch umístění stavby na daném městě. Je to ale můj soukromý odhad.

Chci širší studii Letné. Musí být a zpracovává se

Pankrácká pláň – jak to, že Unesco křičí, a tady ne? Myslím si, že bude křičet.

Vizualizace v zimě. Je to skvělý nápad. Viděl jsem řadu vizualizací, byly velmi nepřesné. Kontrolou vizualizací jsme zjistili, že vizualizovaná stavba je výrazně nižší. Udělali jsme si vlastní vizualizace a jsem si jist, že komise budou pracovat s danými fakty, že vizualizace budou přesné a že to bude vizualizace včetně toho, co požadoval kol. Šteiner – že budou vizualizace nejen z Karlova mostu, ale i z Milady Horákové ve vztahu Národní knihovna, chobotnice, Pražský Hrad a panorama Pražského Hradu.

Pan dr. Hulínský volá jako právník po nové soutěži. Nevím, jestli má být nová soutěž, ale proto zřizujeme tým Národní knihovna a proto voláme po tom, aby byly zřízeny – mohu garantovat, že budou zřízeny – expertní týmy a jeden z nich bude tým právníků. Ať nám tým právníků řekne, co má být, zda je možné postupovat se soutěží dál, jak byla koncipována, jestli je možné postupovat dále v relacích územního plánu nebo ne. Potřebujeme k tomu validní právní názor.

Pan starosta Mlejnský říká: není to problém Prahy, ale Národní knihovny a abychom nebyli nespravedliví.

Samozřejmě, primární odpovědnost leží na bedrech vyhlášovatele soutěže, a tím je nezpochybnitelně Národní knihovna. Na druhou stranu Praha měla své zastoupení v komisi myslím jedním člověkem, ne dvěma, jak padlo z úst paní Ryšlinkové. Mohlo by se říci: měli jste tam svého člověka, tak proč jste to neřekli? Na začátku jsem se vám snažil citacemi říci, že jsme to řekli dávno před vyhlášením soutěže, ale stalo se, že naše připomínky nebyly zapracovány do vlastních podmínek soutěže. Možná, že je to naše dílčí chyba, možná jsme měli být tvrdší – nevím.

Stoprocentně mohu ale říci: jako souhlasím s panem starostou Mlejnským, že je to hlavně odpovědnost Národní knihovny a ne Prahy, tak teď musím říci, že problém řešení – když se díváme směrem do budoucnosti – je zatraceně náš, ať už z jakýchkoli důvodů, včetně dnes tolikrát opakovaných apelů. Věřím, že to média nebudou brát jako útok na ně, takto se debata vnímat nedá, toto není pokusem o útok na média, toto je pokusem pouze o to, aby byly vyvráceny polopravdy, mýty a lži, které o Národní knihovně byly řečeny. To je primární povinnost médií. Proto se těším, až si zítra v mnou tak kritizovaných Lidových novinách přečtu, že se mýlily, že je to všechno jinak, že měly špatné informace, že si je neověřily, že měly být v práci důslednější a poctivější. Nebo se o tom nedočtu – uvidíme.

Pan nám. Klega řekl: pravidla platí pro všechny včetně Národní knihovny. Máte stoprocentně pravdu, pravidla platí pro všechny a já garantuji, že v tomto městě budou platit pro všechny.

Pan kol. Habrnal řekl: pane primátore, držte postoj. Pan kolega byl možná zmaten z dnešních interpretací tisku, že Bém je nakonec pro. Dozví se, že ze zdrojů blízkých primátorovi Bémovi se najednou říká, že je pro. Chci vás ujistit: Bém říká od začátku, šest měsíců totéž. Ani dnes se nestydím před všemi těmi, kteří kritizují Národní knihovnu a chobotnici na Letné ať už z jakéhokoli důvodu – ať by měli jakoukoli funkci – říci, že se mi stále architektonický návrh líbí. Řekl jsem to před šesti měsíci a říkám to i dnes a řeknu to i za šest měsíců, i kdyby mě měla média přibít na kříž, tak to řeknu. Řekl jsem ale, že jsou tady

(pokračuje Bém)

problémy a snažil jsem se je explicitně vyjmenovat. Ty tady byly před šesti měsíci stejně jako dnes. Pane zastupiteli, držím postoj a budu ho držet stále stejný, žádné změny názoru.

To, že z vás sdělovací prostředky dělají tajtrlíky, kteří jednou říkají červená, podruhé bílá, potřebí modrá, na to jsem si zvykl a nedá se s tím dělat nic jiného než si na to zvyknout. Je to smutné.

Personální opatření v Národní knihovně s ohledem na nesplnění podmínek a chaotický management soutěže. Nevím, jsem přesvědčen o tom, že ředitel Ježek je dobrým ředitelem Národní knihovny, že to od počátku myslí dobře a chce jen to dobré nejen pro Národní knihovnu, ale i pro Prahu. O tom jsem stoprocentně přesvědčen.

Znám tak obdivovanou technologii vlastního knihovnictví, o které se zmínil Miloš Gregar. I pro mne je to úchvatné. Hovoří se o tom, že dnes Národní knihovna vešla do učebnic moderního knihovnictví. Nejsem odborníkem na knihovnictví, ale přesvědčuje mě to, že tam je spousta skvělých nápadů.

Nemyslím si, že by mělo dojít k personálním změnám, že je legitimní řešit problém personálními výměnami, naopak si myslím, že problém musíme vyřešit v odborné, věcné rovině. Věcná rovina nás bude ještě strašně bolet, bude to bolet i odbornou veřejnost, památkářskou obec, dotkne se to i laické veřejnosti. Už přítomnost na dnešním zastupitelstvu jasně ukázala, že je to téma mimořádně horké.

Z připomínky kol. Habrnala jsem si uvědomil další rozměr problému Národní knihovny – otázka pana kolegy, jak bude vypadat kniha a práce s knihou za 20 let, v době, kdy používáme elektronická média a kdy si nemusíme chodit půjčovat knihy do knihovny jako kdysi my, a když si klikneme na internet a vytáhneme si potřebné podklady. Když umíme pracovat s vyhledávači, ušetříme neskutečné množství energie a času. Tento komentář mě vede k úvaze, kterou dávám k zamyšlení. Možná, že se ve finále budeme bavit více než o geniálních funkcích moderního knihovnictví v Praze, tak přece jen více o architektuře. Bůh ví, jak bude vypadat knihovnictví za dvacet let. Národní konzervační fond tady bude a někdo se o něj bude muset starat. Asi 10 mil. svazků někde musí být, je to součást našeho národního kulturního dědictví. Bylo by fajn, kdyby to bylo v krásném, kultivovaném, technologicky dokonalém prostoru. Klementinum dnes asi nestačí, o tom není nutné vést spor, v tom má pan ředitel pravdu. To je také jeden z důvodů, proč Praha tak ochotně spolupracovala s návrhem pana ředitele Ježka o potřebě hledání prostoru pro novou budovu Národní knihovny.

Paní kolegyně Drhová položila rétorickou otázku, kterou si stále kladu: kde se stala chyba? To je jedna z věcí, kterou dnes mapujeme a částečně jsme na ni dnes odpovídali. Možná zjistíme další argumenty a fakta v průběhu debaty, která bude následovat. Tuto otázku ponechám otevřenou, musíme na ni ale najít odpověď. V této chvíli je pro mne důležitější než hledat odpověď na otázku, kde se stala chyba, hledat odpověď na otázku co dál s Národní knihovnou.

Řekl jsem to už na začátku, jsem pozitivní, konstruktivní člověk a budu hledat řešení. Proto se také dnes za hodinu scházíme s ředitelem Ježkem na tiskové konferenci za přítomnosti novinářů, abychom oznámili ne výsledek, kam se chceme dostat – to neznáme, ale abychom oznámili proces, co se bude dít, aby veřejnost a novináři věděli, že budou týmy, že mají jména, která jsou renomovaná.

Nedostatečná informovanost veřejnosti – možná. Nevím, kdo za to může, zda je to zrovna hl. m. Praha, ale platí to, co jsem řekl před chvílí. Primárně spíše než hledání viníků hledám řešení.

Na závěr mi dovoluť ještě jednou poděkovat za debatu. Oznamuji, že tým Národní knihovny je složen: Bém, Ježek, Kaplický, Jehlička – možná zastoupen náměstkem Mikešem, Votava, Kněžínek, Stoklasová. Expertní skupina architektů, expertní skupina památkářů,

(pokračuje Bém)

expertní skupina právníků – překvapení, aby bylo co sdělit veřejnosti na tiskové konferenci ve 13.00 h. Děkuji za pozornost. (Potlesk)

Nám. B l a ž e k :

Vzhledem k tomu, že není návrh usnesení a není o čem hlasovat, můžeme přistoupit k dalšímu bodu číslo 2, kterým je tisk Z 443 – stanovisko hl. m. Prahy k rozsudku Městského soudu v Praze ve věci zákazu shromáždění pouličního průvodu dne 10. listopadu v Praze 1.

Prosím pana primátora.

Prim. B é m :

Máme problém. 10. listopadu, v den 69. výročí Křišťálové noci, starým Židovským městem by měl pochodovat jakýsi průvod či shromáždění skupiny, která podle našich expertních analýz soudních znalců na otázky extremismu má co do činění s neonacistickými postoji. Je zjevné, že to pro Prahu s ohledem na historii a na naši zkušenost nemůže být akceptovatelné již s ohledem na vysokou pravděpodobnost konfrontace, na riziko nepokojů uvnitř města. Nikdo z nás to nechce.

Proto z tohoto důvodu v působnosti výkonu státní správy Magistrát rozhodl o zákazu tohoto shromáždění a protestního pochodu. Rozsudkem Městského soudu bylo toto rozhodnutí Magistrátu zrušeno. Dovolím si v tuto chvíli vyjádřit naději, že dalšími kroky hl. m. Prahy, konkrétně Magistrátního úřadu, bude učiněno vše pro to, aby opět Magistrát pochod zakázal, ať už z jakýchkoli jiných důvodů. Zákonné důvody jsou zhruba čtyři, které můžeme použít. Myslím, že před třemi lety nám Městský soud zrušil naše rozhodnutí s uvedením na jeden z těchto zákonných důvodů. Máme před sebou martyrium, které věřím, že k 10. listopadu způsobí, že pochod v daný čas bude zakázán.

Hl. m. Praha určitě podá kasační stížnost a udělá vše pro to, aby k žádné konfrontaci v Praze nedošlo.

Proto v návrhu usnesení bereme na vědomí rozsudek Městského soudu - vyjadřuje s ním hluboký nesouhlas, vyslovuje politování nad právním výkladem, který Městský soud zvolil. Zásadně nesouhlasí, aby se shromažďovací akce osob směřujících k rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti konaly na území hl. m. Prahy a ukládá realizovat veškeré možné právní kroky s cílem, aby se tato konkrétní akce a v budoucnosti i další podobné na území města nekonaly. Děkuji.

Pan náměstek předá řízení paní nám. Kousalíkové, která udělí panu nám. Blažkovi slovo.

Nám. B l a ž e k :

Dámy a pánové, musím se vyjádřit k tomuto tisku a k tomu, co zde řekl pan primátor, protože jsem náměstkem, který má na starosti bezpečnost a legislativu. Závěrečné věty pana primátora o tom, že zajistíme, aby na místě byl dostatečný počet policistů a magistrátních úředníků, kteří mohou rozpustit shromáždění, že zajistíme ochranu zúčastněným a pokusíme se jak po formální, tak faktické stránce pochod znemožnit, jsou pravda. Hlásím se k tomu a beru si to i na zodpovědnost.

Pochod neonacistů Židovským městem je drsná provokace. Nezbyvá mi než se vyjádřit k tomu, proč rozhodnutí soudem bylo zrušeno.

Zákon shromažďovací je z r. 1990. Byl přijat nedlouho poté, co padl komunistický režim a stoprocentně všichni ti, kteří tento zákon přijímali, měli obavy ze zneužití jakýchkoli striktnějších ustanovení této právní úpravy práva shromažďovacího, protože každý měl

(pokračuje Blažek)

v hlavě pendrekový zákon, zákony, které použil minulý režim a kterými byly redukovány na nulu občanská práva a jejich vyjádření.

Je naivní si myslet, že samotný zákon, když je u moci někdo kdo chce občanské svobody a právo shromažďovací omezovat, je pouze tím nástrojem, který tomu zamezí. S rozsudkem Městského soudu také nesouhlasím, ale jako právník bych to bral s odstupem. Soud rozhodl v intencích zákona, o kterém hovořím. Bohužel, skutečně není možné dle stávajících zákonů posuzovat, zda svolavatel je osoba známá, že má takové myšlení a podporuje neonacismus nebo jiné extrémistické názory, podle stávajícího zákona můžeme takové shromáždění zakázat jedině v případě, pokud bude jeho účel směřovat např. k tomu, že bude propagováno nacistické hnutí nebo jiné extrémistické věci, případně šíření násilí a podpora takovýchto nepřijatelných záležitostí.

Když Magistrát s logickou a oprávněnou argumentací mimo jiné spočívající v tom, že je zřejmé, že byt' svolavatel svolává shromáždění za účelem protestu proti účasti České republiky na okupaci Iráku, ale na místě, v čase a osobou, což je zřejmé, že se jedná o provokaci, je to zcela nepřijatelné a Magistrát to také ve svém rozhodnutí takto uvedl, tak soud si vzal zákon shromažďovací a rozhodnutí, které je logické, oprávněné a za kterým si myslím, že stojí každý, kdo je v této místnosti, a rozhodl tak, jak rozhodl. Rozhodnutí zrušil, protože nemá patřičnou oporu v zákonu, byt' má oporu ve zdravém rozumu, ve slušnosti, v morálce a v dalších věcech, které není třeba zmiňovat.

Proto, byt' to není v usnesení, panu primátorovi zde sděluji, a věřím, že se mnou budete i vy souhlasit – přijdeme s takovouto úpravou do Poslanecké sněmovny, byt' to nebude jednoduché. Jsem přesvědčen, že je na místě pokusit se připravit novelu příslušného zákona. Víím, že se dotýkám něčeho, co je jedno ze svatých věcí demokracie, to je práva shromažďovacího a práva vyjádřit svůj názor, a dát větší pravomoci správním úředníkům, zvlášť když máme veškerá rozhodnutí přezkoumatelná nezávislým soudem, který skutečně postupuje nezávisle, ač je to veřejným míněním pozitivně či negativně přijímáno, což stávající situace dokazuje. Myslím si, že je třeba to připravit. Připravíme normu kvalitně – na to budeme mít odborníky, ale nevím, zda průchodně tak, aby to prošlo Sněmovnou. Určitě o tom bude velká diskuse v zastupitelstvu. Toto je poslední kapka ke spoustě rozhodnutí, která Magistrát učinil a soud o nich rozhodl, protože se domníval, že na to úředníci nemají právo, i když byli přesvědčeni, že je správné takovou věc zakázat. Proto do konce roku předložím tento návrh zákona a po Novém roce s ním přijdu do zastupitelstva hl. m. Prahy.

Nám. K o u s a l í k o v á:

Dalším přihlášeným do diskuse je pan kolega Homola.

P. H o m o l a :

Dámy a pánové, děkuji za tento bod jednání. Včera jsem pod vlivem událostí chtěl volat pana primátora, aby tento bod byl zařazen, a pak jsem si uvědomil odpoledne, že je logické, že tento bod zařazen bude, aniž bych to inicioval. Děkuji za to.

Patřil jsem v září tohoto roku ke kritikům původního rozhodnutí našeho úřadu k zákazu průvodu, který byl nahlášen v listopadu loňského roku. Kritizoval jsem rozhodnutí z toho důvodu, že uvedené důvody ze strany magistrátního úřadu byly důvody zástupné, nebyly faktické. Jsem velice rád, že se konečně úředníci pochlapili a uvedli skutečné argumenty, které je vedly k zákazu průvodu oznámeného 27. srpna tohoto roku.

Na rozdíl od Rudolfa Blažka se nedomnívám, že soud rozhodl v souladu se zákonem. Soud rozhodl na základě extrémně formalistického pojetí výkladu zákona. Když se sejdou dva právníci, na stůl se položí tři právní názory, když se sejdou dva soudci, objeví se tři právní

(pokračuje Homola)

názory na věc. I když se jako právník považuji za právního puristu, jsem odpůrcem tohoto příkře formalistického přístupu k zákonu. Pokud zákon říká, že úřad může zakázat shromáždění pouze v případě, že by oznámený účel shromáždění směřoval k výzvě atd., a úřad se dozví, že účel oznámení je naprosto fiktivní a prokazatelně různými indiciemi a skutečnostmi se úředníci doberou k tomu, že jde o fikci, tak podle mne nemůže obstát takový názor soudu, který uvedl ve svém rozhodnutí. Myslím, že tento výklad by vedl k takové absurditě, že zakázat bychom mohli shromáždění pouze v případě, že nám pan Sedláček oznámí účel oslava svátku Křišťálové noci. Potom bychom dle výkladu soudu měli právo takovéto shromáždění zakázat. Považuji to za absurdní.

Chtěl bych požádat pana ředitele úřadu, aby osobním dopisem pozval ony tři soudce na místo, kam pan Sedláček svolal své shromáždění, aby se sami přesvědčili o svém právním názoru, který vyslovili do příslušného rozhodnutí.

Jsem rád za zákonodárnou iniciativu, určitě se rád na tom budu aktivně podílet. Děkuji za návrh, který je předložen, budu hlasovat jednoznačně pro.

Nám. B l a ž e k :

Paní kolegyně Tylová.

P. T y l o v á :

Vážené dámy a pánové, nechci se ve svém příspěvku vyjadřovat k právní stránce, byť mám pocit, že už dávno neplatí to, že když soudy rozhodují a uvažují o tom, co měl tvůrce zákona na mysli, že pokud to nelze z dikce zákona přímo vyčíst, řídí se tím, co bylo asi míněno tímto zákonem upravit, nebo že se aspoň řídí selským rozumem. Se stávající situací se musíme nějak vypořádat, jak tady bylo naznačeno.

Chtěla bych apelovat na to, pokud dojde k pochodu a pokud se nepodaří zamezit tomu, aby to bylo nelegální, aby tam byla Městská policie, abychom to měli monitorované. Zastupitelé za Zelené tam také budou. Nedávno jsme se dozvěděli, že jeden z našich bývalých zastupitelů byl při podobné akci, kdy byl jednoznačně na protinacistické straně, vláčen po služebnách, svlékán apod. Doufám, že k něčemu takovému tady nedojde a že Městská policie bude jednou ze záruk.

Nám. B l a ž e k :

Paní kol. Samková.

P. S a m k o v á :

Zaujalo mě, jak prořídly řady pro diváky, protože zřejmě to, co je zajímavé, není projednáváno. Myslím, že by teď všichni, kteří mají starost o Prahu, měli být zděšeni, volat na poplach a celá umělecká fronta by měla stát jako jeden muž v čele občanů, kteří budou bránit tomuto neonacistickému pochodu. Jsem velmi zklamána, protože se zřejmě média nezajímají o to, jaké nebezpečí hrozí demokracii a Praze. Kaplického knihovna je pro ně zřejmě větší sousto než to, že se tady vzrývá duch neonacismu a bohužel jsou k tomu vytvářeny podmínky soudy České republiky. Jsem velmi zděšena. Paní Tylové mohu slíbit, že 10. 11., pokud bude organizována lidská bariéra, budu tam.

Nám. B l a ž e k :

Pan kolega Hulínský.

P. H u l í n s k ý :

Jsem rád, že město k tomu přistupuje odpovědně. Kasační stížnost je poslední možnost, kterou máme – určitě je to správně. Je velmi dobře, že všichni zastupitelé k této záležitosti mají stejný názor. Je to věc, které stojí za to, abychom se zamysleli nad iniciativou hl. m. Prahy ke změně zákona. V Praze by se to dít nemělo. Jestliže Městský soud takto rozhodl, nepovažuji to za rozhodnutí správné a jsem připraven tam také 10. jít.

Nám. B l a ž e k :

Paní kolegyně Kolínská.

P. K o l í n s k á :

Musím reagovat na paní starostku Samkovou. Myslím, že to byla média, která upozornila na problém jako první a upozornila na to, že v prvním kole Magistrát demonstraci zaznamenal bez toho, že by se ji pokusil zakázat. To na obranu médií.

Co se týká občanů v zadních řadách, je to tak, že zasedáme v době, kdy lidé chodí do práce. Občanská aktivitu nelze posuzovat podle toho, kolik hodin si občan odsedí na našem zastupitelstvu. Jsem zvědavá, kolik z nás, zastupitelů, se tam toho 10. sejde.

Nám. B l a ž e k :

Mohu ukončit diskusi. Myslím, že nás tam bude hodně, paní Kolínská. Prosím pana primátora.

Prim. B é m :

Není třeba závěrečného slova, s názory souhlasím. Novináři zde nějakou práci odvedli, bránil bych je. Ze slov pana I. náměstka, který je zodpovědný za bezpečnost, je evidentní, že i kdyby se náhodou stalo, že následně boj s Městským soudem prohrájeme, tak uděláme vše pro to, aby shromáždění nevyvolalo žádnou konfrontaci. Pokud by náznak konfrontace měl být, na místě to zakážeme. Je to pádnou odpovědí na rizika, o kterých se bavíme.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Návrhový výbor neobdržel žádnou připomínku k navrženému usnesení. Budeme hlasovat o usnesení, jak je uvedeno v tisku Z 443.

Nám. B l a ž e k :

Zahajuji hlasování. Pro 59, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl jednomyslně schválen. Prosím o předklad tisku 244.

Prim. B é m :

Dámy a pánové, původně jsem měl představu, že vás seznámím s obsáhlou zprávou o stavu ve věci drog v Praze. Máme ale za sebou více než tři hodiny jednání a z pochopitelných důvodů nikdo nechtěl zasahovat do probíhající diskuse. Pokud proti tomu nebudete namítat, nechám vše na diskusi. Zpráva je obsáhlá a vypovídající. Pokud máte dotazy, jsem na ně připraven odpovídat, včetně protidrogové koordinátorky, která je přítomna.

Mám-li shrnout do lapidární věty, jak na tom s drogami jsme, tak představujeme zhruba třetinu až polovinu rozsahu problémových uživatelů drog na území České republiky. Není to překvapivé, bylo to, je a nejspíše i bude.

(pokračuje Bém)

Žádné dramatické změny v trendech tady nejsou. Drogová populace stárne. Pozitivní zpráva je, že více než 70 % uživatelů drog je v kontaktu se zdravotnickými institucemi. Je to opak toho, co bylo na začátku 90. let, kdy jsme o ¾ lidí, kteří brali drogy, nevěděli, nikam nechodili, jen jsme se dohadovali o tom, jaké asi mají problémy, nebyli jsme schopni jim nabídnout adekvátní pomoc. Dnes je tomu naopak, téměř ¾ problémových uživatelů drog včetně závislých jsou v kontaktu s pomáhajícími institucemi. Znamená to, že o drogové populaci hodně víme, že jsme schopni mezi ni vstoupit s preventivními opatřeními, jejichž cílem je zabránit šíření infekcí HIV, žloutenek atd., které jsou velkým problémem v této cílové skupině i s ohledem na náklady zdravotní péče v budoucnosti i na úmrtnost. Není pochyb o tom, že tyto závažné choroby snižují délku života.

Žádné nové dramatické drogy na území nejsou. Město má svou protidrogovou strategii, své priority, svůj dotační program. Je evidentní, že funguje, že saturuje poptávku po léčbě a po účinných intervencích. Máme také programy, které jsou zaměřeny na oblast předcházení užívání drog, na prevenci na školských zařízeních základních i středních, ale už i v předškolních zařízeních, zaměřením na mimoškolní aktivity, na volný čas atd. Dnes jsme na seriózní standardní evropské úrovni s tím, že protidrogová oblast je jednou z mála, která je standardizovaná. Připomínám, že máme standardy léčebné péče a že máme licenční certifikační systém, který umožňuje čerpat veřejné finanční zdroje pouze na ty projekty a těmi institucemi, které příslušnou odbornou licenci a kvalifikaci získají. Mohlo by se to zdát jako banální konstatování, ale musím říci, že v naprosté většině ostatních oborů nic takového není. Tady jsme schopni garantovat poměrně vysokou efektivitu a kvalitu vynakládaných finančních prostředků na to, co funguje.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Pan zastupitel Žďárský.

P. Ž d' á r s k ý :

Jako předseda bezpečnostního výboru jsem otevřel zprávu – je obsáhlá. Po mnoha letech jsem viděl perfektně zpracovaný materiál, který podchycuje hlavní úrovně, které se u nás ve městě dějí. Chtěl bych vás upozornit na několik výstupů, které znám z paměti. Zajímavostí, kterou nesmíte přehlédnout, je startování těchto závislých na určitých drogách. Jasně se ukazuje, že v tomto městě jsou ve velkém procentu startovní drogy pervitin a heroin.

Dále je zajímavé podívat se na strukturu věkovou. Dále pokračovat nebudu.

Chci tím vyzvednout tento materiál, kdyby ho někdo nestačil pročíst. Je to velmi zajímavé a dá vám to široký obraz o tom, co se děje.

Hl. m. Praha a vůbec Česká republika je poměrně daleko v protidrogové politice. Nebylo to pro ni tak těžké, protože se v této zemi již před 40 lety začalo poměrně úspěšně bojovat proti alkoholismu díky největšímu člověku v tomto oboru dr. Skálovi. Rozšířilo se to i na drogově závislé. Myslím, že na tom nejsme v rámci organizace a struktury špatně, možná do budoucna trochu posílit a vyzvat ministerstvo financí, aby finančně dokrývalo pro zdravotníky doléčování, terapeutické skupiny atd., které dělají psychoterapeutové. Bez doléčování po opuštění vlastní léčby jsou velké ztráty, jsou recidivy.

Nám. B l a ž e k :

Zastupitel Ambrož.

P. A m b r o ž :

Konstatuji také, že tato zpráva z této oblasti je perfektně připravena. Zajímá mě váš názor jako odborníka, pane primátore, na trend, který se teď prohlubuje, a to je zneužívání náhrad – metadon atd., které se stávají drogou. Jaký bude další postup v léčení a případně v zamezení, aby se tyto náhražky dostávaly do oběhu jako drogy?

Nám. B l a ž e k :

Končím diskusi. Prosím pana primátora o závěrečné slovo.

Prim. B é m :

Ke kol. Ambroži. Musím vyjádřit obdiv, jak je pan kolega informován. Je tomu tak u substitučních preparátů, především těch, kterými léčebně substituujeme potřebu problémových uživatelů drog závislých především na opiátech nebo látkách opiátového typu, tedy heroionu a jeho derivátech. Dnes je efektivní metoda léčby dokonce schválená Světovou zdravotnickou organizací substituce buď agonistou, nebo parciálním agonistou. Agonista je metadon, lám(?), parciální agonista subutex.

Vždycky v takovémto programu dochází k úniku těchto legálních látek na nelegální trh. Nemáme přesná data, špatně se k nim člověk dostává, ale spolupracujeme s represivními orgány, s ministerstvem zdravotnictví i s Radou vlády pro oblast protidrogové politiky v tom, abychom odhadli velikost problému a abychom hledali efektivní nástroje řešení. V této chvíli situaci mapujeme a snažíme se spočítat, jak velký je tento nezákonný trh. Připouštím, že je možné, že je to problém.

Je dobré podívat se na financování. Je zjevné, že Praha je významným donorem v oblasti finančních prostředků na léčení, na pomoc a na prevenci v protidrogové oblasti. Když se podíváme např. na srovnání financování programu ambulantní léčby 2625 uprostřed dokumentu, je tam patrné, že platíme téměř polovinu ambulantní léčby. Tím chci říci, že bohužel řada jiných organizací – stát, pojišťovna, různá ministerstva – nejsou na tom tak, jak bychom si přáli. Trochu přebíráme odpovědnost za něco, co mě netěší. Rád bych, aby se stát postavil více čelem k této oblasti.

Často se kritizovaly i na tomto zastupitelstvu výměnné programy sterilních jehel. Byly tady interpretace, že se tím podporuje užívání drog, že se dá do oběhu hodně jehel, ale použitých se vrátí málo. Jsou zajímavá čísla: 1161580 jehel, které jsou poskytnuty problémovým uživatelům drog, 1154344 jsou ty, které se vrátí. Dosahujeme tam neuvěřitelné efektivity asi 99 %.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Ani k 2. bodu programu dnešního jednání návrhový výbor nedostal žádnou připomínku, ani návrh k úpravě usnesení. Budeme hlasovat o materiálu 244 ve znění usnesení schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Zahajuji hlasování. Pro 58, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno. Pane primátore, přikročte k dalšímu bodu.

Prim. B é m :

Dámy a pánové, dostáváme se na území MČ Praha 20. Nevidím tady starostu, a to chce peníze. Jak je to možné?

(pokračuje Bém)

Chvalský zámek, letní scéna, zlepšení kvality života, veřejné infrastruktury MČ Praha 20, program v rámci JPD, konkrétně financovaný v rámci 4. výzvy JPD2. V tuto chvíli s ohledem na finanční dispozice MČ Praha 20 i retroaktivitu financování – proplácí se zpětně z evropských fondů – MČ Praha 20 požádala o poskytnutí bezúročné půjčky. Navrhují ji poskytnout.

Nám. Blažek :

Do diskuse se nikdo nehlásí, prosím předsedu návrhového výboru.

P. Stádník :

Návrhový výbor neobdržel žádné připomínky, budeme, hlasovat o materiálu 387 ve znění schváleném radou.

Nám. Blažek :

Zahajuji hlasování. Pro 57, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.
Prosím o tisk Z 396.

Prim. Bém :

Na chvíli se přestěhujeme do Koloděj. Je tam lokalita Skála – je to jedna velká skládka. Vedení městské části požádalo o finanční prostředky v rámci 4. výzvy JPD2 na přeměnu území ze skládky na park. Dostali finanční prostředky. Stejně jako v případě MČ Praha 20 v rámci retroaktivity financování z evropských fondů navrhují půjčit finanční prostředky na rekultivaci této lokality.

Nám. Blažek :

Děkuji. Do diskuse se nikdo nehlásí, prosím návrhový výbor.

P. Stádník :

Materiál Z 396 ve znění schváleném radou.

Nám. Blažek :

Zahajuji hlasování. Pro 61, proti 0, zdržel se 0. Schváleno. Pane primátore, přistupte k tisku 397.

Prim. Bém :

Dovolil bych si spojit v předkládací zprávě dva tisky dohromady.

Tisk Z 397 – účelová rezerva pro MČ Praha 17. Jde o finanční prostředky, které dostala na rekonstrukci na investiční akci 4 mil. Kč – Mateřská škola, Socháňova – výměna oken. Žádost městské části je o změnu účelu použití na Základní škole Socháňova pro výměnu obvodového pláště a štítu včetně oken na Základní škole Laudová. Rada doporučila.

Nám. Blažek :

Můžeme přistoupit k tisku 397. Prosím návrhový výbor.

P. Stádník :

Tisk Z 397 ve znění schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Zahajuji hlasování k tomuto tisku. Pro 65, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.
Pane primátore, prosím o poslední důvodovou zprávu.

Prim. B é m :

Tisk Z 414. Rezerva pro městské části je v této chvíli alokována jen na havárie. Když se stane nějaký malér, držíme finanční prostředky ve výši asi 37 mil. Kč.

MČ Dubeč, Klánovice, Lipence, Nebušice a Řeporyje – na vrub této rezervy pro městské části na investiční akce, které jsou uvedeny v příloze číslo 1 usnesení – v případě Dubče zanedbané staré, ale stále funkční zdravotní středisko, které je nezbytné rekonstruovat, havarijní stav bez sebemenších pochyb, dále havarijní oprava na Slavětinské základní škole v Klánovicích, Lipence – chronický problém s únikem kanalizačních stok a řadů, nezbytnost výstavby retenční nádrže, v Nebušicích odstranění havarijního stavu dešťové kanalizace v ulicích Ke Strži a Pod Novou školou, a nakonec statická porucha, která se jeví jako havárie na Základní škole v Řeporyjích.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji za úvodní slovo. Otevírám diskusi. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 414 – usnesení dle znění schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 65, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno. Děkuji, pane primátore, jsou to všechno vaše tisky a mohu vám předat řízení.

Prim. B é m :

Přebírám a zároveň se omluvím, protože mě čeká avizovaná schůzka s ředitelem Národní knihovny v Klementinu. Požádám o řízení pana nám. Klegu, protože budou následovat předklady k tiskům pana 1. náměstka Blažka.

Kdyby mě chtěli „lovit“ novináři, ve 13 hodin se uvidíme na tiskové konferenci k Národní knihovně. Nebudu dávat žádná oficiální prohlášení do kamery, pouze na tiskových konferencích formou oficiálních dokumentů tiskových briefingů, abych zabránil nějakým nesmyslným desinterpretacím.

Nám. K l e g a :

Pane náměstkú, máte slovo k vašemu tisku Z 375.

Nám. B l a ž e k :

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jedná se o doplnění zřizovací listiny příspěvkové organizace Správa služeb Městské policie – jde o doplnění jednoho pozemku, který byl oddělen a který je součástí sídla Obvodního ředitelství Městské policie na Praze 5.

Nám. K l e g a :

Děkuji za zprávu předkladatele. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 375 dle znění schváleném radou.

Nám. K l e g a :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 60, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl schválen.
Prosím o zprávu k tisku Z 398.

Nám. B l a ž e k :

Vážené kolegyně a kolegové, předkládám návrh organizačních opatření souvisejících se zrušením příspěvkové organizace IROP, inženýrská a realitní organizace Praha.

V rámci nejen Magistrátu hl. m. Prahy, ale i organizací, které zřizovalo hl. m. Praha, probíhají organizační a personální audity. Také v organizaci IROP proběhl tento audit a na základě doporučení vybrané konzultační společnosti rada hl. m. Prahy dne 2. 10. letošního roku rozhodla o tom, že souhlasí se zrušením této příspěvkové organizace a že veškeré činnosti, které tato organizace zajišťuje, budou zajišťovány přímo odborem správy majetku Magistrátu hl. m. Prahy.

V rámci těchto kroků byla vypracována tři stanoviska advokátních kanceláří. Co se týká racionalizace, snížení finanční náročnosti, to znamená úspor souvisejících s tímto krokem, o tom nebyla diskuse. Jak je uvedeno v důvodové zprávě, vedla se polemika nad tím, zda u pozemků, které jsou na listu vlastnictví organizace IROP a které přecházejí na hl. m. Prahu, to bude mít negativní vliv, že by město potencionálně o možnost získání těchto pozemků přišlo. Všemi třemi právními posudky bylo odpovězeno, že nikoli.

Proto předkládám zastupitelstvu z jednoznačně jasných důvodů, které jsou uvedeny v závěru důvodové zprávy – z hlediska úspor systemizovaných míst, především úspor finančních a i logických z hlediska efektivní správy městského majetku – návrh na zrušení organizace IROP k 31. 12. a převedení části činností k 1. 11. letošního roku na Magistrát hl. m. Prahy.

Nám. K l e g a :

Děkuji za úvod předkladatele. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, rozpravu uzavírám. Přístupme k hlasování o návrhu usnesení. Pro 56, proti 0, zdrželi se 2. Návrh byl schválen.

Prosím pana nám. Blažka o souhrnnou zprávu k tiskům Z 275 a Z 374.

Nám. B l a ž e k :

Nepochopil jsem, jak je možná souhrnná zpráva k pozemkům a k volbě přisedících Městského soudu. Prosím o jednotlivé zprávy, protože jsou to odlišné materie.

Předložil bych důvodovou zprávu k tisku Z 275 – návrh na schválení úplatného nabytí pozemků do vlastnictví hl. m. Prahy dle zákona č. 95/1999 Sb.

Dámy a pánové, předkládám návrh na úplatné nabytí 8 pozemků na území hl. m. Prahy do vlastnictví hl. m. Prahy dle uvedeného zákona. Chci se zde trochu pozastavit, protože by to vypadá jasně, hl. m. Praha má finanční prostředky, které jsou z rozpočtu schopny pokrýt tento převod, tak je potřeba si říci něco k historii. Historie je delší a problém v podmínkách jednání s Pozemkovým fondem poněkud fousatý.

Když jsme před 6 lety podali tzv. velkou žádost Pozemkovému fondu a v rámci diskusí s Pozemkovým fondem jsme řekli, že chceme mimo jiné těchto 8 pozemků, tak jsme se dozvěděli, že nikoli bezúplatně, ale máme možnost získat tyto pozemky jediné úplatně. Během 6 let probíhají desítky sporů. Z tohoto místa musím říci, že již máme minimálně 8 rozsudků obvodních soudů, dokonce 3 potvrzené rozsudky Městského soudu, že naše žádost z r. 2001 byla v pořádku. Teprve po 6 letech sem přicházím s tím, že převod pozemků, které jsme si tehdy z aktuálních důvodů přáli převést na hl. m. Prahu, Pozemkový fond akceptoval (nám. Blažek)

– že naše žádosti jsou v pořádku. Zhruba deset rozsudků soudů obvodního a krajského stupně je přesvědčily, že naše žádost byla podaná v souladu se zákonem.

Proto předkládám návrh na těchto osm pozemků. Jsem připraven diskutovat k jednotlivým pozemkům. Domnívám se ale, že to vše jsou zcela jasné věci, proč si hl. m. Praha přeje, aby pozemky uvedené v příloze byly převedeny na hl. m. Prahu.

Nám. K l e g a :

Respektuji právo předkladatele na úvodní slovo per partes. Otevírám diskusi k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, můžeme přistoupit k hlasování o návrhu usnesení. Omlouvám se, prosím návrhový výbor o návrh usnesení.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 275 dle znění schváleném radou.

Nám. K l e g a :

Prosím o opakování hlasování o usnesení předneseném návrhovým výborem. Pro 57, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl schválen.

Prosím pana nám. Blažka o předkládací zprávu k tisku Z 374.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji, že jsme rozdělili tyto dvě věci, protože jsou diametrálně odlišné.

Tato předkládací zpráva nebude příliš dlouhá. Hovořil jsem o tom na minulém zasedání zastupitelstva, slova není třeba opakovat. Z materiálu nevyplývá – aktuálně se to mění, že kromě toho, že dnes navrhuji 38 kandidátů zastupitelstvu ke zvolení přísedícími Městského soudu, je třeba doplnit, že z těchto 38 uchazečů již 6 funkcí přísedícího vykonávali. Vzhledem k tomu, že v tuto chvíli má Městský soud 287 přísedících, po započtení všech čísel bude po provedení volby – schválíme-li tyto kandidáty – počet přísedících Městského soudu 319.

Nám. K l e g a :

Otevírám rozpravu k předkladu. Protože se nikdo nehlásí, rozpravu uzavírám. Prosím návrhový výbor o návrh usnesení.

P. S t á d n í k :

Budeme hlasovat o usnesení dle textu schváleném radou.

Nám. K l e g a :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 57, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl schválen.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat tisky pana nám. Klegy. Jsme u tisků pod pořadovými čísly 8/1 a 8/2, tisky 303 a 359. Předpokládám, že pan náměstek podá souhrnnou důvodovou zprávu.

Nám. K l e g a :

Vážené kolegyně a kolegové, dámy a pánové, podám souhrnnou důvodovou zprávu a pokusím se být maximálně stručný.

(pokračuje Klega)

Tisky Z 303 a 329 řeší transfery již poskytnutých dotací městským částem. Případným schválením se podaří městským částem zabezpečit opravu, resp. dostavbu komunikace. Jedná se o MČ Praha-Březiněves a MČ Praha-Dolní Měcholupy.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Děkuji za stručnou důvodovou zprávu. Otevírám diskusi k tisku Z 303. Uzavírám diskusi a ptám se návrhového výboru, zda obdržel nějaký návrh?

P. S t á d n í k :

Nedošly, budeme hlasovat o tisku Z 303 ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Prosím o hlasování. Pro 54, proti 0, zdržel se 0.

Otevírám diskusi k tisku 359. Uzavírám diskusi k tomuto tisku a dávám slovo návrhovému výboru.

P. S t á d n í k :

Ani k tisku Z 359 návrhový výbor nedostal žádné pozměňovací ani doplňující návrhy, takže budeme hlasovat o textu schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Prosím o hlasování. Pro 55, proti 0, zdržel se 0.

Prosím pana nám. Klegu o předklad tisků pod pořadovými čísly 9/1 – 9/7.

Nám. K l e g a :

V prvních dvou případech jde o materiály, kde předkládám návrhy na vyhodnocení nabídek vzešlých z výběrových řízení s tím, že v druhém materiálu se jedná o opakovaně předložený materiál s doplněným usnesením a s tím, že v prvním materiálu návrhový výbor ode mne obdržel doplněný návrh usnesení o větu, která specifikuje podmínku tohoto úplatného převodu. Podmínka zní: respektování územního rozhodnutí kupujícím. Jde o podmínku, kterou na grémiu vznesli představitelé strany Zelených a je to podmínka, s kterou je možné se ztotožnit.

Pod číslem Z 423 vám předkládám materiál projednávaný na minulém zastupitelstvu. V důvodové zprávě jsou specifikovány výměry ve vztahu k územnímu plánu hl. m. Prahy. Na základě těchto výměr je možno dovodit případnou zastavitelnost v dané lokalitě.

V ostatních materiálech je řešena problematika narovnání majetkoprávních vztahů, čili vytvoření jednoho funkčního celku ve vlastnictví žadatelů a scelování vlastnictví v jeden celek na základě žádostí vlastníků sousedních nemovitostí. Jedná se o tisky Z 425, Z 424, Z 995 a Z 413. Výjimkou je tisk Z 234, který je návrhem na majetkové vypořádání v rámci investiční akce. Jedná se o úplatný převod plynovodu do vlastnictví společnosti Pražská plynárenská, distribuce.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Děkuji za souhrnný přehled. Otevírám diskusi k tisku 448, poř. č. 9/1. Přihlášen do diskuse je pan Jech.

P. J e c h :

Dámy a pánové, k tisku 448 – návrh na úplatný převod areálu Obecní dvůr. Byl bych rád, aby tisk byl doplněn. Po upozornění, které jsem dostal včera večer, jsem tisk studoval i v souvislosti s doplněním územního rozhodnutí, a přesto jsem z tisku nebyl schopen vyčíst, proč byly podmínky výběrového řízení nastaveny tak tvrdě, že nakonec jediná firma splnila všechny podmínky. Nevím, jestli je relevantní podmínkou na dostavbu bytového komplexu, který má 8 bytových jednotek, jako podmínka pro kvalifikaci uchazeče 200 bytových jednotek, které byly zkolaudovány v průběhu posledních tří let.

Právě tak mi není jasná podmínka, proč je tam kvalifikační kritérium půl miliardy obrátu ze stavební činnosti v průběhu posledních tří let.

V tisku mi zejména chybí nabídkové ceny uchazečů, kteří předložili nabídky, které nebyly posouzeny a předány advokátní kanceláři k vyhodnocení.

Proto navrhuji doplnění tisku 448 o zdůvodnění podmínek pro výběrové řízení v části kvalifikační kritéria a nabídkové ceny všech uchazečů.

Navrhuji přerušování projednávání tohoto tisku do jeho doplnění o požadované informace. Děkuji.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Dalším přihlášeným do diskuse je pan kolega Ambrož.

P. A m b r o ž :

Podporuji pana Jecha. Také by mě zajímalo, jaká byla nejvyšší cena z nabídek, které dosud na Obecní dvůr byly, včetně těch, které nesplnily třeba formální podmínky.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Do diskuse není nikdo přihlášen, diskusi uzavírám. Dávám závěrečné slovo předkladateli.

Nám. K l e g a :

Domnívám se, že jsem schopen na tyto připomínky reagovat.

Je potřeba říci, že zastupitelstvo zhruba před 2 – 3 roky rozhodlo o záměru prodat tento areál Obecního dvora včetně podmínky dostavby tohoto areálu na podkladě definovaných jasných parametrů platného územního rozhodnutí. Průběh soutěže je v materiálu popsán. Tehdy byly odevzdány dvě platné nabídky, první s cenou 111 mil., druhá s cenou 65 mil., přičemž v nabídce za 111 mil. byla podmínka neslučitelná s obsahem vyhlášeného výběrového řízení. Proto tehdy zůstala ve výběrovém řízení jediná nabídka za 65 mil. KČ a výběrové řízení bylo zrušeno.

Protože jsme se nechtěli dostat do stejné situace jako v prvním výběrovém řízení, byly do podmínek výběrového řízení vydefinovány jiné parametry. Chtěli jsme mít jistotu, že subjekt, který podá nabídku, bude to myslet vážně, bude schopen dostát svým závazkům z této nabídky na takto citlivém projektu v samém centru Pražské památkové rezervace s obrovskými nároky na investiční potenciál tohoto investora. Proto byly podmínky výběrového řízení nastaveny tak, jak je uvedeno v materiálu.

Není pravda, že by byla hodnocena jediná nabídka. Hodnoceny byly všechny nabídky, přičemž právní posouzení poslední nabídky, o které hovoříte, bylo objednáno a realizováno na nejvyšší, která je uvedena v předkladu. Nemělo smysl dávat k právnímu posouzení další nabídky v pořadí s cenami, jak jsou v materiálu uvedeny. Ceny by nebyly přijatelné pro předklad tomuto zastupitelstvu, jelikož byly pod hranicí 111 mil. Kč z minulého soutěže. Jsme nad cenou minulého soutěže a nabídky, které byly pod touto cenou, nebyly právníky vůbec

(pokračuje Klega)

posuzovány. Proto se hovoří o tom, že byla právníky posuzována pouze jedna nabídka, která je zde uvedena. Co jsou pod touto nabídkou, posuzovány právní kanceláří nebyly.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Děkuji za závěrečné slovo. Prosím návrhový výbor, zaznamenala jsem změny usnesení.

P. S t á d n í k :

Protinávrh obdržel návrhový výbor od pana Jecha. Prosím legislativu o objasnění postupu.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Paní dr. Danielisová.

P. D a n i e l i s o v á :

Podle čl. 12, odst. 1, jednacího řádu zastupitelstva jde zřejmě o situaci, kdy člen zastupitelstva v rozpravě přednesl k projednávané věci pozměňovací návrh. Byl ve smyslu doplnit usnesení a ještě tam byl návrh přerušit projednávanou věc. O této věci by se mělo hlasovat. Byla bych ráda, aby to předkladatel pozměňovacího návrhu ještě potvrdil – zřejmě by se jednalo o návrh na doplnění usnesení o úkol doplnit důvody, proč bylo výběrové řízení takto uděláno, přerušit a projednat na příštím jednání zastupitelstva.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Prosím pana předkladatele, aby řekl, zda se ztotožňuje nebo neztotožňuje s pozměňovacím návrhem.

Nám. K l e g a :

Domnívám se, že důvody, které kol. Jecha vedly k tomu, aby tento návrh zde předložil, jsem vysvětlil. Proto se neztotožňuji s návrhem na přerušení. Myslím si, že k tomu není důvod.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Prosím pana předsedu návrhového výboru.

P. S t á d n í k :

Budeme hlasovat nejprve o protinávru pana zastupitele Jecha, to znamená na přerušení projednávaného tisku a jeho doplnění o zdůvodnění podmínek pro výběrové řízení v části kvalifikačních kritérií nabídkové ceny.

Nejprve budeme hlasovat o protinávru, poté o návrhu, který byl doplněn panem předkladatelem.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Je přihlášen pan Jech a paní Kolínská. Upozorňuji, že diskuse je uzavřena, váš příspěvek může být pouze v oblasti technické připomínky. Pokud je tomu tak, prosím o technickou připomínku.

P. K o l í n s k á :

Využila bych pravomoci předsedy klubu a prosím o přerušení projednávání, abychom mohli dojednat stanovisko k předloženému pozměňovacímu návrhu. Protože se k návrhu připojuje i paní předsedkyně ED, mělo by to být bez hlasování.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Prosím návrhový výbor o názor.

P. S t á d n í k :

Jestliže to navrhuje předseda klubu, bude o tomto návrhu na přerušení zastupitelstvo hlasovat bez rozpravy. Budeme hlasovat o protinávru pana Jecha.

Nám. K l e g a :

Jestliže zde zaznělo od předsedy klubu Strany zelených, že se i paní Kolínská(?-zřejmě má být paní Ryšlinková) připojuje k tomuto návrhu, byť s tím zásadně nesouhlasím, tak pokud paní Kolínská(?) řekne, že se k tomu připojuje, tak platí ustanovení jednacního řádu zastupitelstva.

P. R y š l i n k o v á :

Připojuji se ke stanovisku předsedkyně klubu Strany zelených paní Kolínské.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Uděláme pětiminutovou přestávku na jednání klubů.

(Přestávka)

Vážené kolegyně a kolegové, prosím, abyste zaujali svá místa, abychom mohli pokračovat v projednávání tisku Z 448.

Na žádost předsedy klubu jsem přerušila zasedání tohoto zastupitelstva k tomuto tisku a dosud jsem neobdržela žádnou dohodu mezi jednotlivými předsedy klubů o tom, že by byl dán nějaký pozměňovací návrh k tomuto tisku. Proto se znovu obracím na návrhový výbor a ptám se, zda obdržel nějaký protinávrh či pozměňovací návrh k tisku Z 448.

P. S a m k o v á :

Obávám se, že předseda návrhového výboru ještě diskutuje s předkladatelem tohoto pozměňovacího návrhu. Jak jsem návrh viděla, je to spíše návrh na doplnění důvodové zprávy. Z textu, který pan Jech četl, to tak vyplývá. Nemá to charakter pozměňovacího návrhu přímo usnesení. Dle názoru návrhového výboru je tento návrh nehlasovatelný. Můžeme hlasovat o návrhu ve znění předloženém radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Budeme hlasovat o původním návrhu, jak byl přednesen panem nám. Klegou. Pro 46, proti 7, zdrželo se 6. Materiál byl přijat.

Jsmo u dalšího bodu tisk číslo 423. Otevírám diskusi k tomuto tisku. Přihlášen je pan Zajíček.

P. Z a j í č e k :

Mám na pana předkladatele dotaz. Není to dotaz přímo k těmto pozemkům, ale souvisí to s tím, že v některém z dalších bodů máme vykoupit od majitelů Milíčovský les. Tento materiál nám říká, abychom prodali pozemky, které jsou ve velmi úzkém pásmu mezi Jižním Městem a Milíčovským lesem. V předkladu výkupu Milíčovského lesa je zmíněno, že revokace usnesení je proto, že už majitelé prodali část svých pozemků.

(pokračuje Zajíček)

Když se podívám na ortofotomapu, tak pokud by nabyvatelé těchto pozemků už měli koupeny pozemky přímo související s Milíčovským lesem, hrozilo by narušení biokoridoru a narušení ochranného pásma Milíčovského lesa. Zajímalo by mě, zda vlastnictví těchto pozemků je potvrzeno a zda nabyvatel pozemku, který nás žádá o odkoupení, není ten, který koupil od majitelů Milíčovského lesa pozemky mezi těmi, které teď prodává.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Do diskuse je přihlášen paní Tylová.

P. T y l o v á :

S tímto tiskem jsem nesouhlasila již na minulém zasedání zastupitelstva. Připadá mi to absurdní, že se Praha zbavuje pozemků, které jsou v přírodním parku. Když to porovnáme s tím, že jinde vykupujeme, tak tady prodáváme – je to neefektivní, absurdní a jsem zásadně proti.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Do diskuse není nikdo přihlášen, požádám pana nám. Klegu o závěrečné slovo k tomuto tisku.

Nám. K l e g a :

Ke kol. Zajíčkovi. Otázka by měla spíše směřovat k panu kol. Štěpánkovi, který je předkladatelem výkupu pozemků v Milíčovském lese.

Pro budoucnost zeleně a lesa – na poznámku kol. Tylové. Územní plán je závaznou vyhláškou, který platí pro každého, musí se respektovat. Už jsme o tom vedli dialog na minulém jednání zastupitelstva.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Děkuji. Žádám návrhový výbor, aby sdělil, zda dostal nějaký pozměňující nebo upravující návrh.

P. S t á d n í k :

Návrhový výbor k tisku Z 423 neobdržel žádný doplňující ani pozměňující návrh. Proto budeme hlasovat o usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Budeme hlasovat. Pro 47, proti 9, zdrželi se 2.

Otevírám diskusi k tisku pod poř. č. 9/3, tisk Z 425. Do diskuse není nikdo přihlášen, diskusi uzavírám. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 425 ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Budeme hlasovat. Pro 50, proti 2, zdržel se 1.

Otevírám diskusi k tisku Z 424. Protože do diskuse není nikdo přihlášen, diskusi uzavírám. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

O tomto tisku budeme hlasovat ve znění předloženém radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Prosím o hlasování. Pro 53, proti 0, zdrželi se 4.

Otevírám diskusi k tisku Z 995. Protože do diskuse není nikdo přihlášen, diskusi uzavírám. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 995 – usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Budeme hlasovat. Pro 53, proti 2, zdržel se 1.

Otevírám diskusi k tisku Z 413. Do diskuse není nikdo přihlášen, diskusi uzavírám. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Z 413 – usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Budeme hlasovat. Pro 49, proti 2, zdrželo se 6.

Otevírám diskusi k tisku Z 234. Uzavírám diskusi k tomuto tisku, protože není nikdo přihlášen. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 234 – usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Prosím o hlasování. Pro 57, proti 0, zdržel se 0.

Jsme u bodů pořadové číslo 10/1, 10/2 a 10/3. Prosím pana nám. Klegu o souhrnnou důvodovou zprávu.

Nám. K l e g a :

Jedná se o tisky Z 901, Z 903 a Z 972, které patří do kategorie obvyklých běžných výkupů nemovitostí, které jsou potřeba pro realizaci staveb technické vybavenosti v jednotlivých městských částech.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Děkuji. Otevírám diskusi k tisku pod poř. č. 10/1, tisk Z 901. Uzavírám diskusi k tomuto tisku. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 901 – návrh usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Budeme hlasovat. Pro 55, proti 0, zdržel se 0.

Otevírám diskusi k tisku Z 903. Uzavírám diskusi k tomuto tisku. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 903 – návrh usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Budeme hlasovat. Pro 57, proti 0, zdržel se 0.

Poslední je tisk Z 972. Otevírám diskusi k tomuto tisku. Uzavírám diskusi. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 972 – budeme hlasovat o usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Hlasujeme. Pro 57, proti 0, zdržel se 0.

Předávám slovo panu nám. Blažkovi.

Nám. B l a ž e k :

Prosím pana nám. Klegu o předložení tisku 390, poř. č. 11.

Nám. K l e g a :

Jedná se o jeden tisk, byť je souhrnným materiálem. Obsahem jsou návrhy na bezúplatná nabytí vodohospodářských staveb, jak je obvyklé, s tím, že následnou správu převezme Pražská vodohospodářská společnost.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Otevírám diskusi. Uzavírám diskusi. Prosím předsedu návrhového výboru.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 390 – budeme hlasovat o usnesení schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Zahajuji hlasování. Pro 57, proti 0, zdržel se 0.

Prosím pana nám. Klegu o předklad následujících dvou bodů, tisk 388 a 226.

Nám. K l e g a :

Tisk Z 388 je návrhem na revokaci usnesení zastupitelstva ze dne 17. 1. 2006. Podstatou problému je vlastnický vztah hl. m. Prahy k objektům na pozemcích v majetku Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových v rekreačním areálu Sedliště. Ve zmíněném usnesení byl obsažen návrh na úplatné nabytí pozemků pod těmito objekty, ovšem toto usnesení nebylo naplněno a ani nemohlo být naplněno z důvodu převodu práv ke správě těchto pozemků a s tím spojený nový záměr správce na provedení převodu pozemků do vlastnictví hl. m. Prahy.

V tomto revokovaném usnesení je uveden návrh, který je již v souladu s požadavky správce nemovitostí a je s ním projednán. HMP podle tohoto návrhu vykoupí všechny pozemky, které ještě nevlastní v tomto rekreačním areálu pod objekty a v jejich okolí, přičemž cena byla stanovena znaleckým posudkem.

Záměrem hl. m. Prahy je po sjednocení vlastnických vztahů k areálu vypsát výběrové řízení a areál jako celek soutěží prodat.

Tisk Z 226 revokuje usnesení tohoto zastupitelstva. Důvodem je změna obchodního názvu společnosti.

Nám. B l a ž e k :

Mohu otevřít diskusi k tisku Z 388. Pan kol. Zajíček.

P. Z a j í č e k :

Chtěl jsem se zeptat, kdo Sedliště využívá? Vím, že jsme měli slíbeno, že to dostaneme zadarmo. Je to tak závažné, abychom to kupovali, když je to mimo Prahu?

Nám. B l a ž e k :

Nikdo se nehlásí, diskusi končím. Prosím pana nám. Klegu o odpověď.

Nám. K l e g a :

Tuto debatu jsme již vedli. Proto děláme revokaci. V usnesení zastupitelstva na nabytí těchto pozemků jsme měli jinou představu o způsobu jejich nabytí. Bohužel k dohodě o bezúplatném nabytí se současným správcem pozemků nedošlo. Proto je tady dnes tento materiál. Představa je, že jakmile dojde ke scelení, do rozpočtu se nám vrátí podstatně větší částka z prodeje celého areálu jako celku na trhu. Představa je, že tento areál po scelení vlastnictví bude uveden na trh a v soutěži se ho pokusíme prodat. Výsledek samozřejmě bude v zastupitelstvu, protože to ani jinak nejde.

Nám. B l a ž e k :

Prosím předsedu návrhového výboru.

P. S t á d n í k :

Návrhový výbor neobdržel žádný protinávrh k tisku Z 399, a proto budeme hlasovat o usnesení ve znění schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Prosím o hlasování. Pro 57, proti 0, zdrželi se 3. Bylo schváleno.

Otevírám diskusi k tisku Z 226. Uzavírám diskusi, nikdo se nehlásí. Prosím předsedu návrhového výboru.

P. S t á d n í k :

Usnesení k tisku Z 226 ve znění schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 58, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.

Pane náměstků, prosím o předklad tisku Z 364.

Nám. K l e g a :

Tento tisk je opět souhrnným návrhem, v tomto případě na svěřeni majetku městským částem na základě jejich žádostí. Jedná se zejména o sídlištní pozemky, které jsou užívány jako zeleň, případně vstupy do bytových domů, pozemky zeleně v zástavbě, případně sousední pozemky, které navazují na pozemky již svěřené do správy městských částí, čímž dojde k řešení majetkových vztahů v dané lokalitě. Jedná se o městské části Praha 10, Praha 15, Praha-Čakovice, Praha-Kolovraty, Praha-Trója a Praha-Kunratice.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Otevírám diskusi k předkladu. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

Návrhový výbor k tisku Z 364 neobdržel žádný protinávrh. Budeme hlasovat o usnesení schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 61, proti 0, zdržel se 0. Schváleno.
Prosím o předklad tisku Z 365.

Nám. K l e g a :

Je to opět souhrnný materiál, který je naopak návrhem na odejmutí majetku městským částem na základě jejich žádostí. Jedná se zejména o komunikační, vodohospodářské stavby a signalizační zařízení. Následnou správu převezmou správci – TSK, případně odbor ochrany prostředí. Žádosti se týkají městských částí Praha 6, Praha 11, Praha 12, Praha 13, Praha 18, Praha 21, Praha-Řáblice a Praha-Slivenec.

Nám. B l a ž e k :

Otevírám diskusi. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Prosím předsedu návrhového výboru.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 365 – návrh usnesení budeme hlasovat dle textu schváleného radou.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 59, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno. Děkuji panu nám. Klegovi.

Prosím paní nám. Kousalíkovou o předklad návrhu navýšení rozpočtu vlastního hl. m. Prahy o neinvestiční transfer ze státního rozpočtu z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Prosím, paní náměstkyně, máte slovo.

Nám. K o u s a l í k o v á :

Je to velmi jednoduchý tisk. Financování soukromého školství se děje pomocí transferu ze státního rozpočtu. Toto je transfer ve výši 227538 tis. a je určen na financování 3. čtvrtletí tohoto roku soukromých škol. Rozdělení transferu konkrétně na jednotlivé školy je uvedeno v příloze usnesení.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Otevírám diskusi. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Prosím zástupce návrhového výboru.

P. S t á d n í k :

Tisk Z 311 – text usnesení budeme hlasovat dle návrhu schváleném radou.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 53, proti 0, zdrželi se 2.
Děkuji paní nám. Kousalíkové. Prosím pana radního Langmajera o předklad tisku 393.

P. L a n g m a j e r :

Vážené kolegyně a kolegové, předkládám vám tisk Z 397 týkající se prodloužení trasy metra A do stanice Ruzyně. Pokusil jsem se neobvyklým způsobem přiblížit vám tento proces na CD – abychom nemuseli vykácet celý Klánovický les.

(pokračuje Langmajer)

Krátkou řeč na úvod. Cílem návrhu změny je celkové zlepšení dopravní obsluhy severozápadní části sektoru města, které se mimo jiné projeví celkovou redukcí autobusové dopravy v segmentu Prahy, v zajištění obsluhy Letiště Ruzyně, v zajištění uspokojivé dopravní dostupnosti především pro klienty nebo návštěvníky Nemocnice v Motole.

K historii zadání změny. Bylo to schváleno usnesením zastupitelstva 26. 1. 2006. Veřejně byla změna projednávána ve dvou variantách. Obě varianty se liší pouze v koncovém úseku Letiště Ruzyně. První varianta je bez stanice metra Stará Ruzyně, terminál jih, druhá varianta počítá s touto variantou, je pouze o 150 m delší, ale to není tak podstatné. Podstatné je, že se jedná o výstavbu dvou stanic v této koncové části metra.

Myslím si, že je to notoricky známá věc. Nechám rozhodnutí na vás.

Nám. B l a ž e k :

Otevírám diskusi. Kol. Zajíček.

P. Z a j í č e k :

Chtěl bych poděkovat za to, že se tento tisk konečně dostal do zastupitelstva. Ve výboru územního rozvoje i ve výboru dopravy jsem podpořil tento tisk ve variantě se stanicí metra Terminál-jih i včetně navrhované etapizace výstavby, to znamená „kulaťák“ – Motol a následně podle potřeby Motol – Ruzyně.

Chtěl bych zvláště poděkovat nevím, jestli zákonodárcům nebo tvůrcům materiálu za to, že CD je tak až hnidopišsky podrobné, že i milovník brouků a historie tam najde odpověď na to, zda touto stavbou někdy v budoucnosti nebude ohrožen nějaký hmyz, rostlinka, archeologická vykopávka, vodoteč apod. Připadá mi to až zbytečně podrobné, ale přesto za to děkuji.

Chtěl bych zvláště upozornit na dopravní průzkumy, které jsou v této záležitosti, která je zřejmě zákonem určena, uvedeny. Připomínám to proto, abychom si to pamatovali ještě několik minut, než se dostaneme k projednávání jednoho z dalších bodů, že tato stanoviska co se týká dopravních průzkumů zpracovala instituce zřízená hl. m. Prahou Ústav dopravního inženýrství Praha. Je to velmi podrobné s prognózami. Připomínám, že Ústav dopravního inženýrství tyto rozborů dělá na zakázku i pro jiné investory než je Praha, dělá to i na území celé České republiky a jeho metodika se používá i za hranicemi.

Děkuji a budu tento materiál podporovat.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Paní kol. Drhová.

P. D r h o v á :

Ve své krátké řeči se pokusím zdůvodnit, proč tento materiál nepodpořím. Myslím si, že není racionálně zdůvodnitelný. Proč by ražené metro mělo být vedeno do okrajových částí města, jako jsme to viděli v Letňanech? Podobná situace je v Ruzyni. Navíc obydlené území je v této části Prahy obslouženo povrchovou kolejovou dopravou.

Základní cíle, které si dává návrh této změny – zkvalitnit obslužnost veřejnou dopravou v této části města – dá se řešit kolejovou dopravou.

Co se týká propojení s Ruzyní, dostanu se k tomu, že na základě dokumentace SEA, která je podrobně zpracovaná, vychází, že varianta rychlodráhy je z hlediska spojení centrálního města s Ruzyní výhodnější. Jediné, čím se dá ospravedlnit vedení metra do této části, je špatné spojení s Nemocnicí Motol. Je otázka, zda kvůli tomu stavět metro, nebo zda se to dá řešit jinak.

(pokračuje Drhová)

Děkujeme za materiály, které jsou na CD, dostali jsme podrobně zpracované informace. Dovolím si ocitovat několik bodů.

Co se týká srovnání rychlodráhy a metra na Ruzyň, pokud jde o rychlost spojení, rychlodráha s metrem vychází stejně. Co se týká komfortu pro cestující, cituji ze zprávy: Rychlodráha se zvláštními vozidly určenými pouze pro obsluhu letiště představuje z hlediska cestujících větší komfort než univerzální metro s velkou výměnou ostatních cestujících.

Přestože jde o dokumentaci, která primárně posuzuje dopady na životní prostředí, jsou zde uvedeny také ekonomické faktory. Pokud se zamýšlíme nad tím, zda podpořit tuto změnu územního plánu a potažmo prodloužení metra A z Dejvic na Letiště Ruzyně, tak proti hovoří především ekonomické důvody. Pokud jde o srovnání metra a rychlodráhy, jednoznačně levnější jsou náklady na výstavbu rychlodráhy, a to o téměř 20 mld. Kč, ale levnější jsou také náklady na provoz, a to téměř 200 mil. Kč ročně – pokud srovnáme rychlodráhu a metro. Čeká nás debata ohledně zdražování jízdného ve veřejné dopravě. Myslím si, že i s ohledem na neustálé tlaky na zdražování jízdného bychom měli budovat systém veřejné dopravy v Praze takový, který zajistí kvalitu služeb, ale bude i ekonomicky efektivní. Z tohoto pohledu jednoznačně varianta, která byla odsunuta – rychlodráha a podpora povrchové dopravy – se jeví jako výhodnější.

Myslím si, že téma výstavby metra na Ruzyň je velmi citlivé. Myslím si, že veřejnost ho vnímá v dotčených oblastech stejně jako Pražané Národní knihovnu. V rámci SEA se provádí i veřejné projednání. V dokumentaci jsem se podívala, jak veřejné projednání proběhlo. Je to ukázkový příklad toho, jak se to dělat nemá. Veřejné projednání proběhlo v pátek – byly velikonoční svátky - 6. dubna ve 13 hodin. Potom není žádné překvapení, že se nikdo z veřejnosti tohoto projednání nezúčastnil.

Chci se zmínit k dopadům na životní prostředí. Myslím si, že je tady vydáváno metro jako ekologická stavba proti rychlostní železnici. V dokumentaci je ukázáno, že dopady na životní prostředí jsou u obou staveb stejné, jen rychlodráha více řeší třeba hluk, ale co se týká metra, jsou tam problémy s podzemními vodami, s geologickým podložím, s možnostmi sesuvů zejména v oblasti Motola, řešení vibrací z provozu, řešení odpadu z výstavby metra, zásahy do cenných ekosystémů – zase Motol.

Myslím, že se nedá říci, že by to byla stavba bez negativních dopadů na životní prostředí.

Chtěla bych v této fázi konstatovat, že tento materiál nepodpořím z toho důvodu, že si myslím, že zavržené řešení prioritně postavit rychlodráhu na Ruzyň je lepší, dále zkvalitňovat tramvajovou dopravu, případně řešit autobusy – převod na ekologičtější pohon.

Dále si myslím, že je důležité zmínit vazbu na trasu metra D, kdy si myslím, že odsunout trasu D kvůli metru A mi připadá neracionální. Jediný problém je Nemocnice Motol a její napojení na veřejnou dopravu. To si myslím, že je řešitelné jinými způsoby. Děkuji.

Nám. B l a ž e k :

Paní Kolínská.

P. K o l í n s k á :

Naváží na kol. Drhovou. Metro A má nejdelší intervaly, protože každé zkrácení intervalů stojí nějaké peníze, a ty Dopravní podnik nebo město nemá.

Pokud si kladu otázku, zda je lepší metro na letiště, nebo kratší intervaly metra, které končí třeba v Motole, tak si myslím, že odpověď je jasná. Pokud nemáme peníze na zkrácení intervalů přeplněného metra trasy A, neplýtvějme prostředky na výstavbu metra někam, kam už podle územního plánu vede veřejně prospěšná železnice.

(pokračuje Kolínská)

V návrhu zcela chybí stanice Vypich. U mnohých stanic, byť to územní plán v tuto chvíli nejspíš nemá řešit, je z připravované dokumentace zřejmé, že vůbec nepočítá se dvěma výstupy, opět z důvodu šetření na nepravém místě.

S přimhouřením obou očí mi přijde únosné, abychom metro vedli do Motola, ale směrem do Ruzyně je to plýtvání, které zaplatíme všichni, a ve výsledku se dopravní obslužnost nezlepší, protože železnice letiště může obsloužit lépe. Zkuste se posadit s kufrem do nových vozů metra. Metro není stavěno na to, aby vozilo cestující s velkými náklady. V Praze se staví metro tempem 1 km za rok. Trasa má 15 km. Pokud se začne stavět za rok – dva, budeme na letišti za 15 let a za 40 mld. Myslím si, že rozhodnutí vést metro na letiště je neracionální, neekonomické a kontraproduktivní.

Nám. B l a ž e k :

Hlásí se pan starosta Chalupa.

P. C h a l u p a :

Dovolím si následující konstatování.

MČ Praha 6 v tomto volebním období, v předchozím volebním období, v předpředchozím volebním období, v předpředpředchozím volebním období jasnou a drtivou většinou konstatuje, že prioritou pro MHD na území MČ Praha 6, která je rozlohou největší městskou částí na území Prahy, je prodloužení trasy metra A směrem na letiště.

Konstatuji, že Praha 6 nemá zástupce ve výboru dopravy, který by sděloval názor MČ Praha 6. Slečna Kolínská, která jako zastupitel MČ Praha 6 sedí ve výboru dopravy hl. m. Prahy, nesděluje zde názor MČ Prahy 6, ani většiny jejích obyvatel a ani drtivě většiny jejího zastupitelstva.

Paní Drhová zde vystoupila s několika poznámkami. Dovolte mi, abych na ně reagoval.

Chtěl bych reagovat na skutečnost, že jako člověk, který bydlí v Praze 6 celý život, těžko v oblasti Bílé Hory, v oblasti Ruzyně hledám ekologickou kolejovou dopravu, která tam podle ní je, protože já ji tam ještě nenašel. Našel jsem zchátralou buštěhradskou dráhu, která má zastávku mimo obydlené území, dochozí vzdálenost ke stanici je z jedné části přes sklady, kterými se projít nedá, a z druhé části přes území, které je takřka nepřístupné. Je-li tam nějaká jiná, rád se na ni přijdu podívat.

Paní Drhová říká, že pro dopravu na území MČ Praha 6 je z mnoha faktorů výhodnější, ekologické, ekonomické atd. řešení systémem rychlodráhy ve stávající trase buštěhradské dráhy. Konstatuji – myslím to jako jednoznačné stanovisko a do doby, než vstoupili do zastupitelstva Zelení také jednomyslné stanovisko MČ Praha 6, že Praha 6 nepřipustí, aby jejím územím procházela více než dosud kapacitnější nadzemní dráha ve stopě buštěhradské dráhy, a to zejména při povrchovém řešení v úseku Veleslavín-Dejvice.

Naší prioritou je zajištění dopravní obslužnosti 100 tisíc obyvatel MČ Praha 6 v prvním sledu, sekundárně pak obyvatel Středočeského kraje, kteří využívají Prahu 6 jako odkladné parkoviště svých vozidel, a to v centru tohoto města. Teprve terciárně pak Letiště Praha. Rád bych, aby toto pořadí bylo bráno na zřetel.

Z toho důvodu mi argumentace o kufrech, které s sebou táhnou do metra, připadá úsměvná či lépe řečeno nadbytečná. Navíc musím připomenout aspoň mé vědomí o tom, že hovoříme-li o zkapacitnění buštěhradské dráhy, pak i v tomto případě hovoříme o jiném systému vlaku ze Středočeského kraje, resp. Kladna, v rámci napojení do systému pražské integrované dopravy. Předpokládám však, že o zcela jiném systému rychlých, moderních a

(pokračuje Chalupa)

snad i luxusních vlaků, které mají dovážet cestující z letiště, ovšem – jak všichni navrhovatelé tvrdili – za jinou cenu lístku.

Upozorňuji, že zastupitele Zelených uvítám mezi občany v Ruzyni, na Bílé Hoře, ve Vokovicích a Veleslavíně, aby jim vysvětlili výhodnost dopravního spojení elegantními, kapacitními a jistě mimořádně pohodlnými vlaky, které budou procházet z Letiště Ruzyně do Prahy 6 a kde si jistě koupí rádi daný lístek.

Ke kol. Kolínské. Mrzí mě, že jako zastupitel MČ Praha 6 vnímáte otázku prodloužení metra na území Prahy 6 jako něco nadbytečného, zbytečného, které snad dokážete přetrpět jen s přimhouřením očí, a to ještě na Motol. Konstatuji, že Praha 6 a její zastupitelstvo to vnímá přesně obráceně.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Pan zastupitel Witzany.

P. W i t z a n y :

Dámy a pánové, tento návrh změny územního plánu podpořím. Souhlasím, že Praha 6 potřebuje prodloužení metra směrem na letiště. Na druhou stranu odmítám hrát falešnou virtuální hru, kdy se veřejnosti prezentuje, že již téměř nové stanice metra až na letiště přinášíme. Myslím si, že bychom si neměli namlouvat, že touto změnou dáváme zelenou výstavbě metra na letiště, a to zejména vzhledem k etapizaci. Etapizace znamená, že v r. 2013 – 2014 bude možná, pokud budeme mít dostatečné finance - vystavěno metro směrem na Petřiny, do Motola – bylo by skvělé, kdyby to tak bylo, ale zároveň podle zveřejněného projektu rychlodráhy, která má podporu města, by mělo být hotovo i toto moderní spojení. Jestliže bude vypadat tak, jak byl projekt představen, tak si myslím, že bude poskytovat minimálně srovnatelné spojení s letištěm proti metru a prodloužení metra z Motola na letiště se stane podle mého názoru neekonomické, druhořadé. Tímto způsobem odsouváme výstavbu metra na neurčito. To je procesní fakt, který vyplývá z etapizace. Nevím, zda je to dobře nebo špatně. Jsem přesvědčen, že to tak je a nemám rád, když se hraje nějaká falešná hra a věci se neříkají na rovinu. Jestliže město na metro na letiště nemá finanční prostředky – obávám se, že ve spojení s další výstavbou nemá a dává zelenou rychlodráze – mělo by to říci na rovinu a nepředstírat, že se dělá něco jiného.

Osobně dávám investicím do metra prioritu, rozhodně prioritu ve srovnání s investicemi do tunelů pro automobily, ale nenamlouvám si, že co je zde nakresleno na papíře, bude v plném rozsahu reálně splněno.

Nám. B l a ž e k :

Pan radní Šteiner má slovo.

P. Š t e i n e r :

Vážené kolegyně a kolegové, byť se jedná o materiál, který primárně náleží do oblasti územního rozvoje a územního plánování, cítím se povinen reagovat na některé nesmysly, které zde zazněly.

Překvapuje mě, že je to Strana zelených, která bojuje proti metru. To je unikát minimálně celoevropský ne-li světový. Neslyšel jsem o jiné Straně zelených kdekoli na této planetě, která by bojovala proti kapacitní veřejné dopravě, proti páteřnímu systému MHD. Jsem schopen respektovat, byť s tím zásadně nesouhlasím, kampaň Strany zelených proti městskému okruhu a některým silničním dopravním stavbám, tam rozumím, že ideově toto jde proti principům Strany zelených. U metra tuto vazbu nechápu.

(pokračuje Šteiner)

Myslím, že se zaměňují pojmy s dojmy. Otázka není metro nebo rychlodráha, jak je nám to zde prezentováno, otázka také nestojí tak, zda chceme ruzyňské letiště napojit metrem, rychlodráhou nebo jiným kolejovým nebo nekolejovým systémem. Trochu v nadsázce bych řekl, že nám může být jedno, jakým způsobem zařídí stát napojení svého největšího letiště, které je zatím plně ve vlastnictví státu. To je povinnost vlastníka, státu, který je jak akcionářem, tak provozovatelem pražského ruzyňského letiště. Otázka je tak, jak o ní hovořil starosta Chalupa – jak zlepšit standardy veřejné dopravy, jak snížit intenzivní automobilovou dopravu v celém severozápadním sektoru města, zejména v oblasti kolem Evropské třídy, ale i na Petřinách, v Břevnově a v dalších oblastech Prahy 6 a Prahy 5. Otázka také je, jak napojit areál Motolské nemocnice, největší nemocnice v této republice, která i v celosvětovém srovnání patří k největším areálům tohoto typu v milionovém městě kdekoli na světě. Tam jediným možným řešením je kapacitní páteřní systém MHD, jak je v tomto městě více než 30 let rozvíjen, to znamená metro.

Diskuse o raženém, hloubeném či povrchovém metru jsou také poněkud liché. Pokud se podíváme na území, kterým navrhovaná trasa prochází, tak na 90 % území jinou technologii než raženou volit nelze. Jedná se o hustě zastavěnou oblast, která neumožňuje zdemolovat v trase linky A stávající obytnou zástavbu na Petřinách, v Motole či jinde. Ano, o technologii hloubeného či povrchového metra můžeme hovořit v úseku Dlouhá Míle – Letiště Ruzyně, byť v samotné oblasti ruzyňského letiště bude nutné jít technologií ražby, protože tam není kudy koridor vést. Můžeme se bavit o 1 až 1,5 km oblasti mezi pražským okruhem a Letištěm Ruzyně. Nikdo tam asi nechce jít technologií ražby, nepochybně tam půjde o hloubený tunel, možná i o povrchovou variantu. To v tomto materiálu není a ani to není možné řešit v tomto stádiu projektové dokumentace.

Připomínám, že nyní hl. m. Praha má jasně deklarovaný záměr výstavby úseku Dejvická – Petřiny – Motol. Vytušil jsem z příspěvku kolegyně ze Strany zelených, že v této trase se shodujeme v nutnosti prodloužení trasy A ze stávajícího terminálu kapacitně naprosto nevyhovujícího i umístěním na Vítězném nám. Připomínám, že i v dobách výstavby trasy A bylo jasně deklarováno, že tehdy Leninova je dočasnou koncovou stanicí trasy A a i tehdejší plánovači metra či urbanisté předpokládali další rozvoj směrem západním či severozápadním.

Chtěl bych také reagovat na to, co zde zaznělo o podpoře modernizace buštěhradské dráhy. Tímto krokem, který je zde navrhován ke schválení, to znamená změnou územního plánu či souhlasem s konceptem řešení této změny, rozhodně neznemožňujeme modernizaci tzv. buštěhradské dráhy, dokonce ani neznemožňujeme vedení její odbočky směrem k novému ruzyňskému letišti. S tím stávající územní plán počítá a bude s tím počítat i nadále. Připomínám, že se jedná o investici státu. Drážní majetek na území hl. m. Prahy není hl. m. Prahy, patří ministerstvu dopravy, Správě železniční dopravní cesty či Českým drahám. Tito investoři velmi intenzivně pracují na projektu kolejového napojení ruzyňského letiště a centrálních částí Prahy.

Jistě je třeba velmi citlivých a podrobných diskusí s MČ Praha 6 i s dalšími dotčenými městskými částmi o tom, za jakých podmínek bude modernizace možná, za jakých podmínek bude Praha 6 jako místně příslušná městská část souhlasit s případnou rekonstrukcí této trasy. To není předmětem našeho dnešního jednání. Otázka nestojí metro, nebo rychlodráha. Oba systémy jsou potřebné. Metro je primárně potřebné pro obsluhu obytných celků na Praze 6 a na Praze 5, pro obsluhu největšího nemocničního areálu v České republice a také pro výstavbu kapacitního terminálu příměstské dopravy, a to jak autobusové, tak automobilové, na samé hranici Prahy u pražského okruhu v lokalitě Dlouhá Míle. Obdobný terminál vzniká v Letňanech, v poslední době připomenu např. Černý Most či Zličín, které hrají obdobnou roli v jiných částech Prahy. Toto je cílem hlavního města.

(pokračuje Šteiner)

Etapa Dlouhá Míle – Ruzyně je třešničkou na dortu. Ve chvíli, kdy tento kolejový systém metra bude vyveden až k pražskému okruhu do vzdálenosti zhruba 1,5 – 2 km od Letiště Ruzyně, pak dává velmi dobrý smysl prodloužit pravděpodobně systémem povrchového či hloubeného tunelu tuto trasu až k ruzyňskému letišti. Pro nás je v tuto chvíli klíčové mít v územním plánu zakotvenu etapu Dejvická – Petřiny – Motol. To je projekt, na kterém velmi intenzívně pracujeme, to je projekt, na který v současné době již vzniká dokumentace pro územní rozhodnutí a to je projekt, který bychom chtěli zhruba do dvou let zahájit.

Dovolím si kromě resortu územního rozvoje i za resort dopravy a také za dopravní výbor, který k tomu přijal jasné usnesení, požádat zastupitelstvo o souhlas s touto změnou územního plánu, která je naprosto nezbytným dílčím krokem k realizaci těchto našich priorit.

Děkuji vám za pozornost.

Nám. Blažek :

Kolega Zoufalík má technickou poznámku.

P. Zoufalík :

Navrhuji ukončení diskuse, točíme se v kruhu.

Nám. Blažek :

Je ještě pět přihlášených. Vzhledem k tomu, že náš jednací řád říká, že se o tomto návrhu hlasuje bez rozpravy, prosím hlasovat o návrhu na ukončení diskuse. Pro 54, proti 1, zdrželo se 8. Bylo schváleno.

Po vystoupení přihlášených bude mít závěrečné slovo předkladatel.

Prosím pana kolegu Zajíčka.

P. Zajíček :

Chci reagovat na několik předchozích výroků kolegů. Chtěl bych reagovat na to, že je předznamenáno schvalování územní změny jako investiční rozhodnutí. Připomínám – na druhé straně Prahy máme metro namalované až do Šterbohol, nikdo ho tam zatím nechce stavět, máme metro namalované přes Zahradní Město do Hostivaře – zatím ho tam nikdo nechce stavět. Pokud to naši vnukové budou chtít, mají jistotu, že jim nikdo potřebné pozemky nezastaví. To je účelem i tohoto předkladu. Proto je navrhována etapizace.

Věřím panu řediteli Správy dopravní cesty, který mě před měsícem ujišťoval, že Správa dopravní cesty počítá s rekonstrukcí buštěhradské dráhy s odbočkou na Ruzyň, se začátkem výstavby v r. 2009. Tam by se projevilo to, o čem mluvil pan radní Šteiner.

Panu starostovi Chalupovi bych chtěl připomenout, že když se projednával nyní platný územní plán, tak Praha 6 ústy svých starostů – postupně pana Hermanna a Bočka – v tomto zastupitelstvu toto prodloužení zablokovala s tím, že ho chce precizovat. Precizovalo se to později. Nebylo to vinou tohoto zastupitelstva, jeho nechtěním, uvažovalo se o tom léta, ale byly tam jemné nuance, zda na Bořislavce víc doleva nebo doprava. Abychom si ujasnili – toto není nic revolučního, počítalo se s tím při výstavbě metra v Praze.

Nám. Blažek :

Paní Tylová.

P. T y l o v á :

Chtěla bych se vyjádřit k metru. Panu Šteinerovi stanovisko Strany zelených připadá jako neslučitelné s tím, co obvykle strany zelených prosazují. Je třeba se na to podívat z tohoto pohledu. Samozřejmě podporujeme městskou hromadnou dopravu, na druhou stranu vidím, že v rozpočtu města prostředky nejsou na všechno, co bychom chtěli. Pak říkáme, že musíme postavit priority. Pro mne je třeba prioritou trasa D před ostatními trasami. Pokud bych souhlasila s touto trasou, tak do Motola, a dále si myslím, že nemá opodstatnění. Je to problém finančních prostředků, kdy stavíme trasu do Letňan, a nemáme na jiné důležité stavby, které by situaci vyřešily. Je to o prioritách.

Nám. B l a ž e k :

Paní Kolínská.

P. K o l í n s k á :

Zelení nejsou proti metru, jsou proti plýtvání a stavění metra do území, kam nepatří. Do Motola metro s jistými výhradami dává smysl. Otázka na pana předkladatele je, proč v návrhu není např. zastávka Vypich – na místě s velkým rozvojovým potenciálem, s plánovanou kapacitou obrátu lidí. Dál to nemá smysl zejména proto, že Kladeňáci nebudou přestupovat na Dlouhé Míly z auta do metra, raději si sednou do vlaku, který je doveze z Kladna přímo do centra.

Nám. B l a ž e k :

Hlásil se pan Ambrož.

P. A m b r o ž :

Studie se mi velice líbí, ale chybí mi tam jedna věc. Zapomíná se na větev směrem přes Řepy do Zličína. Nemělo by se na to zapomínat, mělo by se na ní začít pracovat, aby nenastala situace, že bychom ztratili stopu pro její projektování.

Nám. B l a ž e k :

Diskuse byla hlasováním zastupitelstva ukončena. Prosím o závěrečné slovo předkladatele.

P. L a n g m a j e r :

Ke kol. Ambrožovi bych chtěl říci, že s touto odbočkou se počítá, jinak by trasa ve svém pokračování ztrácela smysl. Mluvíme tady o úkolech, které tato trasa má splnit. Je to otázka primární, což je doprava obyvatel do motolské nemocnice, na ruzyňské letiště a další úkoly. Podstatnou a současně nutnou podmínkou této výstavby je to, že se bude vymisťovat autobusový terminál a autobusová doprava na místo, které je méně urbanisticky zatížené, to znamená Dlouhá Míle, místo toho, aby autobusy a veškerá tato doprava jezdila téměř do centra města. To je jeden z dalších účelů této výstavby. To tady, bohužel, nebylo zmíněno.

Děkuji, má závěrečná řeč je u konce.

Nám. B l a ž e k :

Prosím návrhový výbor.

P. S t á d n í k :

I přes rozsáhlou diskusi návrhový výbor k tisku Z 393 nedostal žádný protinávrh a ani doplňující návrh.

Nám. B l a ž e k :

Budeme hlasovat o navrženém usnesení k tisku 393. Pro 58, proti 1, zdrželo se 5. Bylo schváleno.

Mám zde žádost pana radního Richtera, na kterého se obrátili zástupci veřejnosti, kteří sedí v auditoriu a přišli k tomuto bodu diskutovat. Prosí o změnu programu jednání, a sice tisk 411, číslo 21 – aktualizace koncepce kulturní politiky hl. m. Prahy a grantové politiky hl. m. Prahy v oblasti kultury a umění předřadit na teď před blok kol. Janečka. Je to změna programu, o které musíme hlasovat. Chce o tom někdo diskutovat? Není tomu tak.

Požádám vás, abyste hlasováním vyjádřili souhlas nebo nesouhlas s navrženou změnou programu. Pro 60, proti 1, zdrželi se 3. Bylo schváleno.

Prosím pana radního Richtera o předklad tisku 411, který jsem již pojmenoval.

P. R i c h t e r :

Dámy a pánové, chtěl bych poděkovat za předřazení tohoto bodu, protože grantová politika města zajímá nejen standardní odborníky, na které jsme zvyklí, ale i ostatní. Je to vidět zde v sále. Úvodem bych chtěl říci několik věcí.

Víte, jak vypadají granty v tuto chvíli, jsou pozastaveny pro r. 2008 na základě pochybností při rozdělování těchto peněz. Před odborem kultury a přede mnou stál zásadní moment, a to aktualizovat koncepci grantové politiky a navrhnout úpravu tak, aby respektovala několik zásadních připomínek, které vzešly z workshopů, které byly pořádány. Názory na rozdělování finančních prostředků jsou mnohdy velmi daleko od sebe. Jedna skupina je pro to, aby granty byly rozdělovány pouze na základě uměleckých hodnot, subjektivních kritérií, jiná má představu objektivního rozdělování, to znamená podle počítatelných jasně kvalitativně vyjádřených znaků. Myslím si, že řešení leží někde uprostřed, možná v kombinaci těchto věcí. Dovolil jsem si vsunout vlastní představy, protože víte, že jsem byl kritikem rozdělování grantů především v kontextu s mladými umělci, protože tam došlo k zásadnímu podhodnocení pro r. 2007.

Před 14 dny proběhl kulatý stůl, kterého se zúčastnili zástupci jednotlivých skupin. Byl tam předseda kulturního výboru, já jako radní, byli tam zástupci Iniciativy pro kulturu, ministerstva kultury, zástupci příspěvkových organizací hl. m. Prahy, byli tam také odborníci z grantové komise, kteří čelili v minulých měsících významné kritice a byli tam přizváni i umělci z řad veřejnosti, aby měli možnost se vyjádřit k materiálu, který dnes dostáváte na stůl.

Byl jsem velmi překvapen a spokojen s tímto jednáním, protože bylo vidět, že se všichni snažili najít co nejlepší řešení, co nejkvalitnější formulace v rámci celého materiálu.

Materiál vznikl relativně rychle na základě veřejné diskuse, a proto možná omluvte drobné chyby, které jste v něm schopni nalézt. S materiálem se nesetkáváme naposled. Jestliže byl dnes schválen, je třeba ho zapracovat do celkové grantové politiky hl. m. Prahy a tudíž budeme o těchto věcech diskutovat.

V čem je hlavní změna? Tato koncepce navrhuje čtyři pilíře.

Pilíř číslo jedna – dotace na prodanou vstupenku. Každý z pilířů má své procentuální vyjádření v závislosti na balíku peněz, který vrhneme do grantu. U prodaných vstupenek je návrh 25 % z celkového balíku finančních zdrojů. Je to věc, která je vztažena k divákovi, ke konkrétnímu návštěvníkovi kulturních akcí, je to věc, která je objektivní, vnáší objektivní pohled do kultury.

Kultura je složitý organismus, který nelze hodnotit pouze objektivními kritérii. Proto druhým pilířem je umělecká hodnota – také 25 % z celkového balíku peněz. O tomto pilíři bude rozhodovat ryze grantová komise. Závěrem řeknu, jak by mohla v novém systému grantová komise vypadat. Chceme uměleckou hodnotu, protože to je věc, která je pro hlavní město důležitá – aby projekty a subjekty, které žádají o granty, měly co největší kvalitu.

(pokračuje Richter)

Třetí pilíř – 20 %: mladí umělci, studenti do 35 let věku. (Potlesk) Je vidět, že je to zajímavá, proto sem přišli. To je velmi důležité. V minulém systému studenti neměli možnost žádat, umělecké školy neměly možnost získat od města jakýkoli grant. Kde jinde si mají mladí umělci vyzkoušet to, co je učí, než v rámci školy? Tento systém dává možnost, aby zažádali o granty, aby dostali příležitost, aby se dostali k penězům a tím nastartovali svou kariéru. Jak jsem pochopil při debatách, ne všichni se chtějí proslavit až po smrti. (Potlesk)

Pilíř číslo 4 – víceleté granty – 30 %. V zásadě je to věc, která nás dohání z minulosti, a to je nejvyšší spolupráce města s danými subjekty, protože dává subjektům jistotu na čtyři roky dopředu.

Jak by měla vypadat grantová komise? Čelila velké kritice za několik měsíců. Byla a je dosud 13členná – 5 zastupitelů, 2 zaměstnanci úřadu a 6 odborníků z řad veřejnosti. Kritika byla zásadní: zastupitelé nerozumí kultuře a umění. Návrh je na 13člennou komisi, předseda je politik – předseda výboru pro kulturu, který hlasuje pouze v případě rovnosti hlasů, 12 odborníků z řad veřejnosti, kteří jsou nominováni výborem pro kulturu na základě oslovení zastřešujících institucí za jednotlivé žánry v rámci umění a kultury. Třetina komise se bude každý rok obměňovat, aby nedocházelo k pochybnostem, že si někteří členové komise vytvořili vazby na žadatele atd.

Je to posun zásadním směrem ve vztahu k umělcům, odborníkům, protože by měli v takovémto případě nést za rozhodování plnou odpovědnost. Samozřejmě, že své rozhodnutí musí zdůvodňovat žadatelům i zastupitelům.

Proč aktualizace? 75 % toho, o čem jsem hovořil, vychází ze stávající grantové koncepce, kromě dotace na prodanou vstupenku, kterou vnímám jako posun k objektivnějším kritériím. Ve stávající grantové politice jsme měli také téma mladí umělci, ale nebylo k tomu plně přihlíženo. Proto odpovídajících 20 %.

Návrh rozpočtu na r. 2008 pokud jde o granty na kulturu by měl být ve výši 200 mil. Kč. Lehce si můžete vypočítat, kolik pilíře budou. V případě mladých umělců cca 40 mil., prodaná vstupenka 50 mil., umělecká hodnota 50 mil., víceleté granty zhruba 60 mil.

O všech čtyřech pilířích – jsou to samostatná grantová řízení – bude rozhodovat grantová komise. Odborníci skutečně budou mít plný přehled o tom, jak jsou finanční zdroje města utráceny.

Nebudu zacházet do detailů, myslím si, že materiál je srozumitelně popsán. Dám prostor pro diskusi. (Potlesk)

Nám. K l e g a :

Děkuji za úvodní slovo předkladatele. Otevírám rozpravu, do které je přihlášena paní kol. Ryšlinková.

P. R y š l i n k o v á :

Své připomínky jsem zpracovala písemně, prosím, aby byly pomítnuty. Rozdělila jsem je do části A a B. Část A má formální charakter a zahrnuje v sobě některé naprosto věcné chyby a formulační nedostatky. Prosím, abyste potvrdil, že s výjimkou jednoho bodu jsme se dohodli na tom, že tyto formální připomínky přijmete za své. Je to tak?

P. R i c h t e r :

Nevím, zda s výjimkou jednoho bodu, ale jsem ochoten do pravomocí grantové komise připsat, že schvaluje akreditaci – do zápisu bude upraveno – v rámci výpočtu ceny dotace pro žadatele, to znamená grant na prodanou vstupenku. U vzorce je, že příspěvek na vstupenku se počítá jako podíl peněz určený pro první skupinu grantů a počet prodaných

(pokračuje Richter)

vstupenek akreditovaných subjektů přepočítaný na průměrnou cenu nabízené vstupenky. Myslím si, že „přepočítaný na průměrnou cenu nabízené vstupenky“ může vypadnout, na tom jsme se dohodli. Může to být upraveno, podle mne je to formální věc.

P. R y š l i n k o v á :

Ještě jsem navrhovala, aby nebylo zmatečné dvojí dělení na různé druhy umění. Mohu to navrhnout jako pozměňovací návrh, s kterým budete nebo nebudete souhlasit.

Prosím, aby bylo zaznamenáno, že navrhuji následující pozměňovací návrh. Na str. 5 – text „z hlediska“ lze nahradit následujícím textem:

V zemích EU se aktuálně používá následující členění kultury – jsou tam čtyři členění, které bude použito atd. – text, který už tam je.

Další pozměňovací návrh, na kterém jsme se neshodli a který je součástí tohoto bodu, je způsob, jakým grantová komise hlasuje o návrzích, které předloží radě. Prosím, abyste se podívali na str. 7. V současné době je tam v druhém bodu napsáno: Výbor pouze v případě rozporů zpracuje vlastní návrh a jako variantu ho předloží pět komisi spolu s původním návrhem grantové komise – tam by měla být tečka. Jestliže grantová komise opětovně potvrdí své původní rozhodnutí dvoutřetinovou většinou všech členů, je toto rozhodnutí předloženo přímo radě hl. m. Prahy. Pokud grantová komise nepotvrdí svůj původní návrh dvoutřetinovou většinou, do rady je předkládán návrh výboru.

Domnívám se, že je to velký nerespekt vůči výboru, protože tímto způsobem se rada nemusí příslušnými návrhy výboru vůbec zabývat. Proto jsem navrhla variantní řešení s tím, že tento bod bude nahrazen následujícím:

Výbor buď návrh schválí, nebo jej vrátí komisi se svými připomínkami. Své připomínky musí zdůvodnit. Grantová komise hlasuje o jednotlivých pozměňovacích návrzích obvyklým způsobem. Závěrečný návrh na přidělení grantů, to je původní návrh komise, spolu s přijatými pozměňovacími návrhy musí být schválen dvoutřetinovou většinou všech členů komise. Pokud grantová komise takto pozměněný dokument nepřijme, je za závěrečný návrh považován původní návrh komise.

Myslím si, že je to obvyklejší způsob v demokracii. Prosím, aby to bylo zaznamenáno jako můj pozměňovací návrh. V ostatních věcech jsme se v této části dohodli.

K věci, které se týkají koncepce. Jsem přesvědčena, že tento návrh je způsobem, který téměř polovinu rozpočtu pro kulturu bude rozdělovat způsobem, který odpovídá jakýmsi sociálním kritériím než kritériím uměleckým. Podpora na vstupenku a pro mladé neříká nic o kvalitě projektu, ale je to podpora diváka a podpora mladého člověka. Nemyslím si, že by jedna nebo druhá věc byla špatná sama o sobě, ale především první pilíř způsobí, že podle mého odhadu asi 15 % celkového rozpočtu přejde do jakéhosi showbusinessu. Základní problém, který to umožňuje nebo neumožňuje – a není mi to jasné, je dán způsobem, jakým jsou jednotlivé subjekty akreditovány, to je bodem D na str. 9 materiálu, který nám je předkládán.

Nepředkládám nový návrh tohoto bodu, protože není jednoduché ho nově zformulovat, je to koncepční věc.

Na druhé straně je třeba říci, že tento materiál přináší nové a velmi pozitivní posuny v udělování grantů v Praze, a proto se s největší pravděpodobností zdržím hlasování, a to z toho důvodu, že mi není jasné, jak bude bod D interpretován. Děkuji.

Prim. B é m :

Děkuji. Pan zastupitel Jech má slovo.

P. J e c h :

Dámy a pánové, zúčastnili jsme poměrně detailních diskusí jak v rámci kulatého stolu, tak v rámci poslaneckého klubu Strany zelených i s panem radním Richterem. Zopakují stanovisko, které jsme panu radnímu Richterovi říkali.

S pilíři 2, 3 a 4 nemáme sebemenší problém, máme problém s pilířem prvním, a to je dotace na vstupenku. Tak, jak je v současné době navržen systém akreditace – upozorňovali jsme i na slovíčko akreditace – subjektu poskytujícímu kulturní služby, může to být v rozporu s jinými legislativními normami. Se slovem akreditace bychom měli nakládat velmi opatrně, aby se neozvala Česká akreditační komise a instituce, které akreditační proces mají stanoven ze zákona.

Akreditační proces, jak je nastaven, umožňuje, aby se akreditovaly i subjekty, které v minulých letech o grantovou podporu v Praze nežádaly. Těchto subjektů je velmi mnoho. Už jen aktem akreditace získají automaticky nárok na vstupenku, kterou prodají na své představení, na svou výstavu atd. Budou tak moci žádat a nespravovaly by svou instituci tak, jak po nich vyžaduje zákon, s péčí řádného hospodáře, kdyby o dotaci nepožádaly. Požádají si totiž instituce typu Národní divadlo, Státní opera, Vojenské muzeum v Letňanech a Národní galerie, kam zatím z těch 200 milionů, které Praha dávala na granty, nešla ani koruna. Teď se 50 mil. rozdělí na prodanou vstupenku. Faktická dotace na prodanou vstupenku bude podle mého odhadu v řádu haléřů. Nikomu nepomůže k tomu, aby měl jistotu, že bude moci provozovat svou kulturní scénu, výstavní síň apod. Dotace, zvláště u menších zařízení, nepokryje ani náklady na parkovné za parkovací kartu v rozšířené zóně stání, bude se pohybovat v řádu stovek nebo tisíce korun u méně navštěvovaných zařízení – méně navštěvovaných nikoli z toho důvodu, že by o to nebyl zájem, ale že se tam více lidí nevejde.

Když tady budeme za rok – dva hodnotit efektivnost těch 50 mil., které rozdělíme na tyto malé částky, zjistíme, že efekt takto poskytnuté dotace se vyhodnotit statisticky nedá. 50 mil. Kč rozdělíme mezi několik set subjektů děleno počtem prodaných vstupenek v Praze za rok, a nikdo si toho ani nevšimne. 50 mil. Kč se na základě žádosti o akreditaci rozplyne jako pára nad hrncem. Pokud by tam přitom byla stanovena kritéria, že dotace na prodanou vstupenku se váže k nějakému prioritnímu cíli kulturní politiky Prahy, bylo by to o něčem jiném. Pokud budeme plošně dotovat každou prodanou vstupenku do všech institucí, které kulturu v Praze nějakým způsobem provozují, nebudeme schopni odpovědět, jak těch 50 mil. Kč pražské kultuře pomohlo. Děkuji za pozornost.

Prim. B é m :

Děkuji. Slovo má pan zastupitel Witzany.

P. W i t z a n y :

Chtěl bych poděkovat za předložený materiál, který jsem na minulém zastupitelstvu vyžadoval, poděkovat za to, že zaseknutý vlak rozdělování kulturních grantů bude pokračovat dál. Na druhou stranu bych materiál charakterizoval větou: vlk se nažral, a koza zůstala skoro celá. Proč skoro celá? Vlk se nažral v tom slova smyslu, že proti vašim prohlášením, že vše jde podle vstupenek, materiál představuje určitou kontinuitu. Je víceméně zachovávan stávající systém a mění se zejména v prvním pilíři.

Pokud jde o zachování systému, nemohu nepřipomenout inzerát, který byl placen z prostředků města, s nadpisem: Pražané, pojďme spolu řešit rozdělení 200 mil. Kč na kulturu. Zpochybnil, až očernil práci komise, která byla na váš návrh jmenována radou a která pracovala v rámci schválených pravidel grantové politiky. Z pěti zastupitelů většinu tvořili zastupitelé ODS a předsedal zastupitel za ODS. V inzerátu se píše, že veškeré finance byly dosud grantovou komisí rozdělovány pouze na základě subjektivních kritérií. Inzerát

(pokračuje Witzany)

pokračuje v tom smyslu – teď to vyřešíme, bude to objektivní. Ptám se, kde je objektivita v daném návrhu?

Možná trochu objektivita je v prvním pilíři, ale zároveň zde zůstává velmi nejasný proces akreditace. Pokud jde o další pilíře, vše zůstává při starém. Obávám se, že stejný inzerát by bylo možno uveřejnit za půl roku, který by osočoval novou komisí ze subjektivity. Nejde to. Jestliže jsou kritéria nastavena jako umělecký přínos, nelze s tím moc dělat.

Na druhou stranu v lecčems by bylo možno pokročit dál, např. v tom, jakým způsobem jsou rozhodnutí komise odůvodňována, jak komise hodnotí, jakým způsobem obhajuje svá rozhodnutí. V tomto je materiál velmi skoupý. Je zde jedna věta, že grantová komise musí každé své rozhodnutí o přidělení grantů odůvodnit v souladu s platnými kritérii pro přidělování grantů. Na jednu stranu to může být nadbytečná administrativa a dlouhá slohová cvičení, která podle mého názoru budou ale k ničemu.

Toto je jedna výtku – že přes velká slova nový systém příliš nového nepřináší.

Proč koza zůstala skoro celá? Řekl to už můj předřečník. Např. první pilíř je nárokovou složkou na vstupenku pro akreditované subjekty, kde akreditace přestává být nároková, rozumím tomu tak, že akreditace bude nakonec schvalována komisí pro kulturní granty, ale z hlediska formulace a celé konstrukce je jasné, že tento proces umožní odfiltrovat zjevnou nekulturu typu erotických tanců apod., ale neumožní odfiltrovat kulturu typu koncerty Karla Gotta, Heleny Vondráčkové nebo Lucie Bílé, protože nelze říci, že je to nekultura, je to kultura svého druhu, kultura masová. Dotace se tím rozmělní a na tvůrčí kulturu, která dosud byla podporována, v této kapitole zbude velmi málo a příspěvky budou zanedbatelné.

Pokud jde o kapitolu vyhrazenou pro mladé alternativní umění, je to dobře, že zde tato kapitola je. Také jsem se jako člen komise pozastavoval nad tím, že často mladé projekty jsou nekonkurence schopné, jsou vyřazovány proto, že jsou nové, mladé a nemohou soutěžit se zavedenými institucemi, ale na druhou stranu mi chybí nějaký proces rozdělení prostředků mezi další žánry – divadlo, vážnou hudbu, mladou hudbu, výtvarné umění, filmovou tvorbu atd. O tom se pojednává v odrážce na str. 7 – rozdělení finančních prostředků mezi jednotlivé oblasti kultury se řídí vnitřními pravidly grantové komise. Nerozumím tomu, proč to má řešit grantová komise. Myslím si, že to je politická otázka, otázka pro výbor kultury, aby jasně dbal o to, aby rozdělování prostředků bylo vyvážené. Může se stát, že v komisi budou převládat lidé orientovaní na hudbu nebo na divadlo, může se z toho stát boj o peníze mezi těmito žánry. Město ale chce podporovat kvalitní, přínosnou kulturu vyváženě ve všech oblastech a mělo by to být spíše téma pro kulturní výbor.

Poslední bod, který bych chtěl zmínit je, že celá diskuse vznikla kvůli porušení pravidla deminimis nebo kvůli žalobě pana Kratochvíla Divadla Ta Fantastika. Postrádám zprávu o tom, co jsou právní posudky. Všechno začalo tak, že se celý systém pozastavuje a nechávají se zpracovávat právní posudky, pokud se něco připravuje, aby se vyřešil problém s pravidlem deminimis. Jediné, co v aktualizaci najdu je, že dodržování podpory v režimu deminimis bude kontrolováno odborem kultury a OKP(?). Myslím, že to jsme mohli udělat hned, tak to mělo dosud fungovat. Nevidím v tom žádnou velkou revoluci.

Prosím, abychom nezapomněli, že materiál je předkládán kvůli žalobě města ohledně porušování pravidla deminimis a ne proto, abychom zavedli ten či onen nový pilíř.

V určitých ohledech materiál je krokem kupředu, v jiných byl kus kozy uříznut, místo toho, aby byla zdokonalena. Děkuji.

Prim. B é m :

Paní zastupitelka Drhová má slovo.

P. D r h o v á :

Můj příspěvek se také týká grantové komise. V předloženém návrhu grantová komise přejímá většinu odpovědností. Její odpovědnost je obrovská. V počtu 13 lidí rozděluje 150 mil. Kč do kultury. Podíváme-li se na to, že je to rozděleno na šest oblastí, připadají dva lidé na jednu oblast, kteří mají také posoudit umělecký přínos projektů, což je vždycky do značné míry subjektivní pohled na věc.

Proto si myslím, že dva lidé vždycky bude málo a bylo by žádoucí, aby jednotlivé projekty v jednotlivých oblastech posuzovalo více lidí.

Také si myslím, že je možné pro jednotlivá témata specifikovat kritéria, jak hodnotit umělecký přínos – možná pro tanec, možná pro divadlo nebo pro hudbu – dá se to upřesnit. Toto všechno by mělo být shrnuto ve vnitřních pravidlech fungování grantové komise.

Předkládám návrh, aby text, který se týká vnitřních pravidel fungování, byl doplněn o to, že bude předložen ZHMP ke schválení, abychom se k tomu mohli ještě vyjádřit a případně to doplnit. Myslím, že je to podstatná část dokumentu, která může ujasnit řadu věcí, o kterých mluvil předtím pan zastupitel Witzany.

Prim. B é m :

Děkuji. Pan starosta Mlejnský.

P. M l e j n s k ý :

Chtěl bych poděkovat kol. Richterovi za materiál, především za 1. a 3. pilíř, dotace na vstupenku, ale především podpora studentů uměleckých škol a mladých umělců. To je věc, kde mi jako pravcovému politikovi srdce plesá. Je to určitě chvályhodné.

Z pozice starosty městské části Praha 11 také děkuji, protože tento materiál jistě bude příkladem pro náš grantový program. Budu rád, když tam tyto prvky budeme moci zahrnout také. Děkuji. (Potlesk)

Prim. B é m :

Děkuji – zasloužený potlesk. Paní nám. Reedová.

P. R e e d o v á :

Vážení kolegové, jako si nemyslím, že by zastupitelstvo mělo rozhodovat o kvalitě architektury, tak jsem bytostně přesvědčena, že je právem, ale hlavně povinností zastupitelstva rozhodovat o tom, jak rozděluje finanční prostředky z rozpočtu hl. m. Prahy, to znamená, do jakých oblastí tyto finanční prostředky budou směřovat.

Jako pravcový politik v tomto případě neplesám, protože jsem si myslela, že tento návrh trochu zúží oblast podpory, protože jsme příliš otevřeli náruč. Zdá se, že 200 mil. také znamená armádu umělců, kteří jsou přímo závislí na našich daních. Znamená to, že se těžce uživí bez naší podpory. To příliš dobré není. Očekávala jsem, že bude podpora zúžena, už jen proto, že když se podívám na ostatní oblasti podpory, kde je daleko méně peněz, a také tam nejsou žádné vášnivé polemiky. Možná je to také tím, že pokud si lidé vydělávají sami na svou činnost, většinou je to také za nižší náklady, než když žijí z grantů. Je to tak i s veřejnými zakázkami, je to o tom, že privátní investice jsou daleko efektivnější.

Návrh mě potěšil v tom, že se zaměřujeme na oblast podpory(?-zřejmě má být „kultury“), která si zaslouží naši pozornost. Neberu to jako sociální kulturu(?-zřejmě má být „podporu“). Myslím si, že podpora mladých začínajících umělců je přesně ta oblast, kterou podporovat máme, protože to jsou lidé, kteří stojí na začátku své kariéry, kteří nemohou dostat peníze od sponzorů a také nemohou mít ještě své diváky. Jsem všemi deseti pro to, že tuto oblast podpory do této aktualizace dáváme.

(pokračuje Reedová)

Na tomto návrhu se mi líbí to, že je snaha o to systém zpřehlednit a dát tam určitá objektivní kritéria. Schází mi, že musíme přesně stanovit, jak bude výběrová komise postupovat, musíme stanovit, na jakých základech. To by mělo být podrobně dopracováno. Tento materiál podpořím. (Potlesk)

Prim. B é m :

Pan starosta Chalupa.

P. C h a l u p a :

Pane primátore, pane radní, kolegové, chtěl bych dodat šest poznámek.

Za prvé se domnívám, že tento materiál je cesta správným směrem. Obávám se ale, že na konci cesty ještě nejsme. Proč správným směrem a proč ještě na konci cesty nejsme, je také proto, že pokud tento systém bude zaveden, měli bychom nalézt odvahu, aby tento systém byl aplikován vůči všem, pro něž divadlo či divadelnictví je hlavní náplní činnosti, tedy také vůči příspěvkovým organizacím, aby příspěvkové organizace nebyly v režimu natažené ruky a prokázání výše ztráty, ale soutěže, jako jakýkoli jiný subjekt, který takto činí. Osobně se domnívám, že debata na téma formy právní subjektivity je debata zavádějící a falešná.

Za druhé. Také bych vyzvedl prvek podpory mladých, i prvek číslo jedna, byť možná pro některá divadla, která bych rád viděl v podpoře, to bude složitější. Jsou to ale prvky, které směřují k posílení objektivity před subjektivitou, což je dobře.

Měl bych výzvu vůči těm, kteří budou sestavovat komisi, aby při sestavování komise byli velmi pečliví – rozhodně jim to nezávidím, abychom se nedostali do situace, kdy to, co by mělo pro divadelnictví platit jako historické krédo, které lze říci Národ sobě či Pražané sobě, zůstalo takto i vnímáno a nestalo se pojmem Umělci sobě nebo Někteří umělci sobě. Tomu bychom měli účinně bránit všemi prostředky a také proto, aby systém nebyl elitářský. Osobně se domnívám, že bychom měli umět najít odvahu v tom omezit vůli každého z nás hodnotit co je dobré a co špatné, protože to vědí občané hl. m. Prahy nejlépe a podle toho do divadla jdou nebo nejdou.

Pro mne je rovněž důležitý pokus o hledání či srovnání se zkušenostmi v zahraničí. Slyšeli jsme tady v uplynulých měsících mnoho vět o tom, jak jinde je to tak, či onak, jak EU rozdává to či ono tomu či jinému. Vybral jsem tři země, které by mohly být zajímavé, a to je Irsko, Francie a Lotyšsko. V Lotyšsku je jen jedno městské divadlo a podíl veřejných prostředků na divadle v Lotyšsku je do 35 %. Ve Francii je podíl veřejných zdrojů na financování divadelní scény mezi 75 – 85 %. Na druhou stranu divadel, která v Paříži pobírají veřejné prostředky, je uzavřený počet deset. V Irsku není podpora divadel žádná, protože se to vnímá jako běžná forma podnikatelské činnosti. Nevím, co je lepší nebo horší, ale žádná si nezaslouží ztracení. Domnívám se, že je to krok správným směrem. (Potlesk)

Prim. B é m :

Děkuji, pane starosto. Předposledním přihlášeným do rozpravy je kol. Ambrož.

P. A m b r o ž :

Několik poznámek k tisku. Vítám, že po minulém funkčním období, kdy nastalo několik problémů kolem grantové politiky, vznikla třetí skupina, která je na podporu mladých umělců a jsem rád, že v této třetí skupině jsou zohledněny i umělecké soubory dětí a mládeže, jak jsem to připomínal při semináři o prohlášení rady hl. m. Prahy.

(pokračuje Ambrož)

Co se týká druhé skupiny, je dobře, že myslíme i na projekty neprofesionálů, ale obávám se, vzhledem k tomu, že ve druhé skupiny jsou do toho dány i naše akce v zahraničí, aby některé akce v zahraničí nepřehlušily příspěvky na neprofesionální činnost. Doufám, že to nějak bude ohlídáno přímo v grantové komisi, případně ve výboru.

Co je horší a trochu rizikové, je nový systém v první skupině přes vstupenky. Obávám se, že zde by mohlo dojít k tomu, že např. v divadlech budou raději dávat jednoduché komedie než složitější dramata, neboť je to jednodušší přístup k divákovi, aby do divadla chodili diváci v dostatečném počtu.

Také je otázka, jaké druhy umění se dokáží akreditovat a dosáhnout i na tento systém, aby se tam nedostala vyloženě komerce, která si dokáže na sebe bez problémů vydělat. Proto doporučuji, abychom v této části zohlednili dětského diváka, a to tím, že bychom pětinu z těchto 25 % určili jako minimum pro kulturní akce pro dětského diváka.

Prim. B é m :

Po posledním vystoupení si dovoluji uzavřít rozpravu, do které byli přihlášení zastupitelé. Mám tady přihlášky od zástupců veřejnosti. Budeme hlasovat o možnosti jejich vystoupení. Posledním ze zastupitelů je kolega Pecha.

P. P e c h a :

Vážené kolegyně a kolegové, zastávám funkci předsedy výboru pro kulturu a volný čas. V tomto materiálu je přisouzena i funkce jediného zástupce nás, volených zastupitelů v grantové komisi. Ti, co znají mechanismus, funkci a práci grantové komise, která je složena převážně z odborníků, vědí, že tuto funkci mi nemá kdo závidět. Proto jsem celou dobu dnešní rozpravy mlčel, protože z podstaty věci bych mohl říkat, že tento materiál bych já osobně mohl kritizovat a nepřijímat – vzhledem k tomu, že má role nebude lehká. Nicméně si myslím, že tento materiál je zásadním krokem vpřed.

Na většinu otázek, které zde byly položeny, by si autoři otázek odpověděli tím, že srovnají materiály již schválené, což znamená, že tento materiál bude zapracován do již existujících materiálů, to znamená grantové a kulturní politiky hl. m. Prahy schválené v loňském roce, a toto je pokračování dopracování tohoto materiálu a bude sloučen s těmito materiály. Znamená to, že vnitřní fungování grantové komise, pravidla grantové komise a další věci, které jsou již schváleny, budou aplikovány již v tomto systému.

Pan Ambrož – dětský divák a děti. Toto je jedním z kritérií grantové komise při hodnocení uměleckých projektů. Samozřejmě, toto téma bude součástí hodnocení projektů.

Hlasování grantové komise, jak uváděla paní Ryšlinková a pan Witzany – pan Witzany odpověděl paní Ryšlinkové. Paní Ryšlinková dala protinávrh na to, aby byla větší pravomoc v rozhodování grantové komise, ale pan Witzany ve svém příspěvku říká, že by měla být kontrola výstupů a hodnocení této komise a měly by být schvalovány i vnitřní pravidla této komise. Tuto roli má určenou výbor. Výbor je k tomu svéprávný a kompetentní.

K připomínce pana Jecha, zda je v souladu s legislativními normami akreditace subjektů. Samozřejmě ano, tento materiál byl projednán naším legislativním odborem a byl odsouhlasen v tom znění, jak je předloženo.

Pan Jech uvádí, že se přihlásí Technické muzeum, Národní muzeum o vstupenky. Není tomu tak. Kdyby si přečetl materiály o grantové a kulturní politice, tak by věděl, že organizační složky státu a jejich příspěvkové organizace nemají nárok žádat o tyto příspěvky. Kdybyste si přečetli všechny materiály a věděli, co se v nich píše, tak se na tyto věci neptáte. Není pravda, že peníze budou rozmělněny mezi tisíce subjektů, které se o ně mohou přihlásit.

(pokračuje Pecha)

V prvním pilíři není jen pravidlo deminimis, na které odkazoval pan Kratochvíl a Ta Fantastika, ale máme zde v současné době stále dotované příspěvkové organizace hl. m. Prahy, musím říci předotované, které stále pobírají velké finanční prostředky z celkového objemu těchto peněz, a mezi tím máme soukromé subjekty, které mají podobné zaměření, zabývají se podobnými žánry. V okamžiku, kdy soukromý subjekt žádá o licenci, nějaký zahraniční projekt, a vedle toho je příspěvková organizace námi dotovaná, tak kdo asi má šanci získat finanční prostředky? Námi dotovaná naše organizace.

Tento první pilíř má také za úkol srovnat šance všech subjektů na kulturním trhu získávat ze stejné startovací úrovně i kvalitní zahraniční projekty tak, abychom srovnali startovací čáru. Z mého pohledu jako předsedy výboru i člena zastupitelstva, kdy šest let řešíme, jak nastavit co nejprecizněji grantovou politiku a kulturní politiku hl. m. Prahy, je tento materiál posunem vpřed. Vše ho podporuji a doporučuji ke schválení. (Potlesk)

Prim. B é m :

Děkuji. Teď přijde řada na zástupce široké veřejnosti. O každém z návrhů budeme hlasovat. Návrhů je 6: Eliška Marečková – Taneční centrum, pan Kratochvíl – Divadlo Fantastika, Janek Ledecký – Divadlo Kalich, Jana Šrámková, prof. Petr Čornej a mgr. Jitka Tázlerová – omlouvám se za případné zkomolení jména. Navrhuji hlasovat o všech najednou. Má někdo návrh na hlasování per partes? Nemá. Prosím hlasovat o návrhu na vystoupení těchto šesti zástupců veřejnosti. Pro 56, proti 0, zdrželi se 3.

Prosím Elišku Marečkovou. Připomínám pět minut, pokuste se nepřekročit tento limit, jinak bych vám musel skákat do řeči.

P. M a r e č k o v á :

Jsem velmi ráda, co se tady řeklo o studentech. Viděla jsem, že spousta lidí bylo pro nás, pro studenty. Jsem bývalá studentka Tanečního centra Praha a v nynější chvíli zastupuji balet Praha-junior a Baby-balet Praha. Jsou to komorní soubory Tanečního centra Praha.

V loňském roce jsme podali čtyři granty na Magistrát, bohužel jsme žádný nedostali. V loňském roce jsme udělali kolem 35 představení v Praze, všechny byly z naší vlastní produkce. Dokážete si představit, jaké jsou náklady na pronájem divadla. V rámci toho, že jsme studentské soubory, hradíme si vše sami a nemáme možnost na to získat nějaké peníze.

Díky našim studentům, kteří jsou maximálně adaptabilní a dokáží vytvořit profesionální podmínky v naprosto neprofesionálních prostorách, jsme schopni udělat takovou produkci, jakou jsme udělali. Děkuji. (Potlesk)

Prim. B é m :

Děkuji slečně Elišce. Dalším přihlášeným je Petr Kratochvíl.

P. K r a t o c h v í l :

Vážení, je to definitivně krok správným směrem. Děkuji panu Richterovi a vám, že odsouhlasíte tento návrh dotací našich divadel. Děkuji. Další své kroky zvážím.

Prim. B é m :

Děkuji Petru Kratochvílovi, reprezentantovi Divadla Ta Fantastika. Janek Ledecký – Divadlo Kalich.

P. L e d e c k ý :

Dobré odpoledne, hovořím za nás, co jsme si postavili divadla za vlastní peníze. Budu teď hovořit o Divadle Kalich, kdy jsme si velkou část investic, které jsme to toho vložili, nevrátili. Nevrátili jsme si je proto, že každý rok peníze vložíme do vylepšení technického stavu divadla – klimatizace, lepší zvuk, lepší světla. Děláme to proto, že máme rádi divadlo.

Chtěl bych poděkovat nové iniciativě. Věřím, že je to krok k narovnání největších nespravedlností na trhu s divadlem. Padlo tady slovo showbusiness v takovém kontextu, jako by to byla ošklivá nemoc. V momentu, kdy prodáte lístek na jakékoli divadlo, stáváte se součástí showbusinessu ať chcete, nebo nechcete, dokonce z právního hlediska i když lístky rozdáte.

Velice oceňuji třetí pilíř – podporu mladých a začínajících umělců, i když se to mne, bohužel, netýká. (Potlesk)

Prim. B é m :

Dalším přihlášeným do rozpravy je Jana Šrámková.

P. Š r á m k o v á :

Dobré odpoledne, jsem studentka literatury a tvůrčího psaní. Nepřišla jsem mluvit za žádnou instituci a ani za žádný jiný subjekt, jsem jen obyvatel Prahy 13-Stodůlek. Troufám si ale říci, že budu mluvit za docela velkou porci mladých umělců.

Zaznělo tady, že pomyslná koza zůstane plus mínus stejná, ale pro někoho návrh nebude stejný. Nebude stejný určitě pro mladé umělce. Nevím, jestli někdo máte ve svém okolí mladého umělce. Tato skupina je v bezvýchodné situaci. Je spousta talentů, spousta nápadů, spousta promyšlených projektů, ale téměř nic se nerealizuje, nebo se to realizuje na koleni. Bohužel je pryč doba, kdy spisovatelům k práci stačil papír a tužka, výtvarníkům štětec a možná dláto a hudebníkům jeden hudební nástroj. Jsem staromilec, líbilo by se mi, kdyby to takto fungovalo, ale bohužel to tak nefunguje a vypadá to, že ani nebude. Nejde počítat s tím, že bez financí zkusíme něco chvíli šmudlat, potom všichni zjistí, jak jsme skvělí a potom nás podpoří. Tak to nejde. Všechny vize a nápady směřují do kanálu, což je strašně frustrující pocit.

Nejsmutnější je, že na uměleckých školách a na nástěnkách se začnou pohybovat inzeráty – pojdte dělat praxi k nám do reklamní agentury, pojdte se stát týmem padesáti scénáristů nějakého televizního seriálu. Nikomu se to nelíbí, všichni víme, že to za nic nestojí, ale je to jedna z mála příležitostí, jak si něco odzkoušet, jak získat kontakty. Tak tam lidé jdou. Najednou zjistí, že existuje obor, kde – když jste dobří – máte nějakou perspektivu, můžete se zlepšovat, dokonce někdo ocení vaši práci. Potom v tomto sektoru často zůstávají. Tak přichází hl. m. Praha o mladé umělce.

Také si nemyslím, že návrh je ideální, padly tady různé výhrady. Připadá mi, že se mluví jen o divadle, jako by to byl jediný sektor kultury. Jsem od literatury – může se mi to třeba dotknout. Stejně bych vás chtěla povzbudit k tomu, abyste návrh podpořili, protože jinak může přijít čas, kdy tady krásné a zábavné diskuse o tom, zda komerční, nekomerční, střední proud nebo alternativa nebudou, protože ze současných mladých umělců nevzejde žádná alternativa a ani nic nekomerčního. Co nemá žádnou možnost růstu, to umírá nebo odchází do zahraničí. (Potlesk)

Prim. B é m :

Jano, my na vás spoléháme. Paní mgr. Jitka Tázlerová, poté pan prof. Čornej.

P. Tázlerová:

Vážení zastupitelé, milí přátelé, budu mluvit o vážném umění. Jmenuji se Jitka Tázlerová a jsem ředitelkou První soukromé taneční konzervatoře v Praze.

Od doby, kdy byla naše škola v r. 1993 založena, mohu její charakteristiku shrnout do tří základních bodů. Velké existenční překážky, k tomu navzdory velmi dobrá umělecká profesionalita a výchova studentů k slušnosti. Pečlivě vybraný tým pedagogů odvedl dosud tyto výsledky:

Nejlepší studenti školy se zúčastnili mezinárodních baletních soutěží v Lusan, ve Vídni, v Brně a v Římě, kde v soutěži Premio Roma postoupili v letech 2005, 2006 a 2007 do semifinále v klasickém a moderním tanci. Absolventka školy Barbora Zachová byla oceněna cenou Jihočeské Thalie, absolventka Karolína Míková Cenou Filip Moritz České republiky.

První soukromá taneční konzervatoř již dlouhodobě spolupracuje s Idenschool v Tartu v Estonsku, kde se studenti jako hosté každoročně podílejí na mezinárodním koncertu baletních škol Arabesk jako uměleckého projektu severovýchodních zemí Evropy.

V minulém školním roce vznikl ve škole soubor s názvem Mladý balet Praha, který reprezentuje školu nejlepšími studenty a vybraným repertoárem.

V každém školním roce realizuje naše škola celovečerní baletní koncert v Divadle Na Vinohradech, výjimečně ve velkém sále Kongresového centra. Mnohé z těchto koncertů byly charitativní. Finanční výnos ze zakoupených vstupenek byl v r. 1997 věnován povodní zatopené speciální mateřské škole v Uherském Hradišti na Moravě, o dva roky později v r. 1999 Červenému kříži, v r. 2000 Výboru dobré vůle Olgy Havlové a následně spolku Nezávislost vozičkářů v Opavě, v r. 2002 Magistrátu hl. m. Prahy na pomoc povodní zatopené Praze, v r. 2005 domovům handicapovaných dětí a školní mládeže v Praze. Záštitu nad těmito představeními převzaly instituce a osobnosti společenského i politického života, ministerstvo kultury, ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Magistrát hl. m. Prahy, pan dr. Jiří Pilař, prof. dr. Tomáš Halík, pan ing. Jan Bürgermeister a další.

První soukromá taneční konzervatoř nemá sponzory. Velké náklady na realizaci těchto představení hradí škola, přičemž náklady vysoko převyšují výnos ze vstupenky. Ten, kdo myslí pouze na peníze, se zeptá: proč tedy děláte charitativní koncerty? Proč proděláváte? Odpověď je jednoduchá: protože citliví umělci mají srdce, potřebují své bohatství rozdat a někdy, když je třeba, uměním i pomáhat. To pak umělce zpětnou vazbou znovu obohacuje, dává jim křídla, vede k vnímavosti a k morálce.

V historii První soukromé taneční konzervatoře byl přiznán grant jen jednou – v r. 1994. Od té doby nebylo žádné naší žádosti o grant vyhověno. Semináře, workshopy pro studenty a pedagogy, veřejná představení, soutěže, zajišťování jevištních kostýmů a baletní obuvi, cesty do zahraničí – za to vše nese finanční odpovědnost škola a její studenti.

K vytvoření konkrétního profesionálního představení je třeba intenzivní umělecké přípravy pedagogů se studenty, především v mimoškolním čase o víkendech a svátcích po dobu mnoha měsíců. Soukromá škola, která žije z 60 – 90%ních dotací ministerstva školství a jen z minimální části školného, se nemůže podílet na finančních odměnách pedagogům v těchto uměleckých aktivitách v mimoškolní době. Jsou tedy nuceni chovat se jako kdysi – pracovat zdarma a stále jen přinášet osobní oběti.

Spolu s pedagogickým sborem a se studenty naší školy proto vyjadřujeme souhlas a podporu návrhu radního ing. Milana Richtera, návrhu, se kterým jsme byli seznámeni, který podporuje financování uměleckých škol pro to, aby umělecké hodnoty nezůstávaly ve školách na sále, ale aby je studenti-budoucí umělci v divadlech mohli mnohem častěji předávat divákům, pro to, aby studenti mohli jezdit na soutěže a do zahraničí reprezentovat Českou republiku, aniž by se museli spolu se školou podílet na finanční úhradě, aby tam měli důstojné materiální podmínky jako mají jejich vrstevníci ze zahraničních škol, pro to, aby studenti i učitelé vycítili, že žijí ve vyspělé společnosti, která si jich váží. Děkuji. (Potlesk)

Prim. B é m :

Děkuji. Posledním z přihlášených je pan prof. Čornej.

P. Č o r n e j :

Vážené dámy a pánové, dopoledne jsem vyslechl zajímavou rozpravu o Národní knihovně a poněkud mě zarazilo, že nepadla zmínka o jejích uživateli, jimiž jsou hlavně vysokoškolští studenti a mladá generace vůbec. Jsem proto rád, že se odpolední debata ubírá jiným směrem, v jiném duchu a že je vůči mladé generaci, především vůči mladým umělcům, vstřícná.

V dnešní době, kdy každý vydavatel, nakladatel, majitel výstavní síně, filmový, divadelní nebo hudební producent sleduje zejména návratnost vložených prostředků a zisk, nemají mladí tvůrci na různých ustláno. Nikdo je totiž nezná a neskýtají proto záruku finančního úspěchu. Navýšení prostředků na granty mladým umělcům proto považují za nanejvýš nutné. Vždyť kultura, jak tady několikrát zaznělo, je základem naší identity, a tedy i naší budoucnosti. Názor, jak někdy zaznívá, že se naši mladí umělci mohou uplatnit na internetu nebo prostřednictvím jiných elektronických médií – jakkoli naše škola tyto formy podporuje, podle mého soudu neobstojí. V černé díře internetu může snadno zapadnout i nejskvělejší dílo. Mladý tvůrce potřebuje být viděn, slyšen, být ve styku s publikem, s živými lidmi, kritiky, veřejností, neboť pouze v této interakci se může rozvíjet jeho talent. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk)

Prim. B é m :

Pane profesore, děkujeme. V této chvíli konstatuji, že je vyčerpána rozprava. Předávám slovo předsedovi návrhového výboru. Nemohu samozřejmě upřít právo na závěrečné slovo panu radnímu Richterovi, kterému děkuji za zpracování materiálu a jeho komplikované projednání. Závěrečné slovo předkladatele, potom návrhový výbor.

P. R i c h t e r :

Dámy a pánové, máme za sebou velmi vyčerpávající debatu, ze které si všichni udělali rámcový obrázek, co koho zajímá a kam by se priority města v rámci kultury měly ubírat.

Pokud jde o předřečníky-zastupitele, kteří vystupovali, v rychlosti projdu připomínky.

Kol. Ryšlinková říkala, že mladí umělci a dotace na vstupenku jsou sociální kritéria. Nemohu se s tím ztotožnit, to je někde jinde. Sociální kritéria v tomto duchu nevnímám.

Kol. Witzany – vlk se nažral, koza zůstane celá. Není to pravda. Už jen mladí umělci, studenti jsou toho důkazem, protože v r. 2007 dostali 310 tisíc – ne ale studenti, ale jiní mladí umělci, protože umělecké školy nemohly žádat. Pro r. 2008 je návrh 40 mil. Koza zůstane celá, ale všichni by měli být spokojenější.

Rozdělení žánrů – kol. Witzany. Toto bychom měli nechat na grantové komisi, na odbornících, oni by měli stanovit priority jednotlivých žánrů, rozdělit je a svůj návrh zdůvodnit. Proto máme grantovou komisi a proč v ní zasednou odborníci. Je to boj o peníze, a oni musí zdůvodňovat, proč peníze daným způsobem rozdělují.

Kolegyně Drhová – dva lidi v komisi na jeden žánr. Je to tak, ale budou si moci zadávat expertní posudky na konkrétní projekty, které budou předmětem jednání grantové komise a tím se na tom bude expertů podílet mnohem více.

Kolega Ambrož – dotace na prodané vstupenky bude podporovat jednoduchý repertoár divadel tak, aby divadla přitáhla co nejvíce diváků. Nemyslím si, že to bude mít takový dopad a jsem o tom stoprocentně přesvědčen. Stále směšujeme dvě věci – tzv. komerci a nekomerci. Komerční divadla jsou všechna divadla, která prodávají vstupenky. Prodávají je všechna.

(pokračuje Richter)

Kdybychom hovořili o tom, že nějaké divadlo chce přitáhnout a bulvarizovat svůj repertoár, bude to dělat už dávno. Neděje se to tak. Navíc jsem měl debatu s doc. Justem, členem grantové komise, který mi mailem psal, že vyprodané scény jsou např. Činoherní klub, Archa. To jsou žadatelé, kteří určitě zažádají o dotaci na prodanou vstupenku. Pokud jsou vyprodáni, je to jasný argument, že divák hledá kvalitnější umění. Budou z toho profitovat a nebude to posun k bulváru.

Dámy a pánové, za 1 ½ měsíce jsem vedl denně spoustu jednání, navštívil jsem politické kluby, hovořil jsem s většinou z vás osobně, navštívil jsem umělecké školy, měl jsem spoustu debat se zástupci umělců. Udělal jsem si jasnou představu, kterou vidíte na svých stolech. Je jasné, že systém není definitivní, je nutné na něm pracovat, je nutné již v průběhu rozdělování grantů evalvovat řešení komise a celého systému tak, abychom v příštím roce mohli na některém z dalších zastupitelstev precizovat celý materiál. Bez toho to nepůjde. Kultura je živý organismus a nelze si myslet, že takový materiál, který máte před sebou, je dogma. Tak to není a práce teprve začíná.

Chtěl bych poprosit o podporu tohoto tisku, protože kritizovat něco je velmi jednoduché, ale sednout si ke stolu a dát dohromady koncepci, to je mnohem složitější. Pokud má někdo jinou koncepci, necht' ji připravit, pojďme o tom jednat. V tuto chvíli je na stole to, co připravil odbor kultury a já ve spolupráci s vámi a s odborníky. (Potlesk)

Prim. B é m :

Děkuji předkladateli i všem, kteří se podíleli na zpracování, děkuji za potlesk divácké veřejnosti, děkuji za vystoupení všem zastupujícím kulturní žánry a obory. Konstatuji, že jsme projednali tisk Z 411. Můžeme se pustit do tisku Z 384.

(Dotaz z pléna: Hlasovat nebudeme?)

Bral jsem to tak, že potlesk je vyjádřením plebiscitu a že už nemusíme hlasovat. Byl to lidový soud, jako ráno Národní knihovna. Omlouvám se, přistupme k hlasování. Slovo má návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Prosím o pozornost, protože projít návrhem usnesení bude poněkud obtížnější než obvykle.

K návrhu usnesení jako takovému není žádná připomínka, ale jsou doplňující návrhy k samotnému textu přílohy, čili k aktualizaci koncepce kulturní politiky. To samozřejmě lze. Návrh usnesení by měl znít tak, že v bodu I. schvaluje návrh aktualizace koncepce kulturní politiky atd. s touto změnou.

Nyní bychom přistoupili k návrhům změn v opačném pořadí, než jak je předkladatelé přednášeli. Začali bychom od návrhu změny pana zastupitele Ambrože.

Na str. 8 materiálu je text: První skupina – dotace na vstupenku 25 % z celkově poskytované částky. Pan kol. Ambrož navrhuje doplnit závorku s textem: z toho minimálně pětina na kulturní akce pro dětského diváka.

Ztotožňuje se předkladatel s touto úpravou?

P. R i c h t e r :

Neztotožňuji.

P. S a m k o v á :

Budeme o tom hlasovat jako o protinávruhu.

Prim. B é m :

Přístupme k hlasování o tomto protinávru. Pro 8, proti 22, zdrželo se 31. Protinávrh nebyl přijat.

P. S a m k o v á :

Kolegyně Ryšlinková navrhuje text usnesení:

I. schvaluje aktualizaci koncepce kulturní politiky atd. s tím, že tuto koncepci mění takto: na str. 5, odstavec, který se jmenuje Úpravy financování kultury v hl. m. Praze pro příští období, se celý vypouští a nahrazuje novým textem, který je vidět na tabuli a který přečtu: V zemích EU se aktuálně používá následující členění kultury: performing arts, kulturní dědictví, literatura, video(?)arts, které bude použito pro účely grantového systému hl. m. Prahy, ze kterého nebudou vyloučeny ani podnikatelské subjekty, jimž budou případné dotace poskytovány v souladu s pravidly veřejné podpory v režimu deminimis.

Táži se pana předkladatele, zda se s tímto návrhem ztotožňuje?

P. R i c h t e r :

Neztotožňuji, protože toto členění vyšlo od odborníků především z ministerstva kultury.

P. S a m k o v á :

Budeme tedy o tomto bodu hlasovat jako o protinávru.

Prim. B é m :

Prosím o hlasování o tomto protinávru. Pro 6, proti 32, zdrželo se 27. Protinávrh nebyl přijat.

P. S a m k o v á :

Dalším návrhem paní kol. Ryšlinkové je text na str. 7, odrážka číslo 2. Tento text by zněl: Výbor pouze v případě rozporu zpracuje vlastní návrh a jako variantu ho předloží zpět grantové komisi spolu s jejím původním návrhem. Následoval by text nový: Výběr buď návrh schválí, nebo jej vrátí komisi se svými připomínkami. Svě připomínky musí zdůvodnit. Grantová komise hlasuje o jednotlivých návrzích obvyklým způsobem. Závěrečný návrh na přidělení grantů, to je původní návrh komise, spolu s přijatými pozměňovacími návrhy, musí být schválen dvoutřetinovou většinou všech členů komise. Pokud grantová komise takto pozměněný dokument nepřijme, je za závěrečný návrh považován původní návrh komise.

Táži se pana předkladatele, zda se s tímto návrhem ztotožňuje?

P. R i c h t e r :

Neztotožňuji.

Prim. B é m :

Přístupme k hlasování o tomto protinávru. Pro 6, proti 40, zdrželo se 19. Protinávrh nebyl přijat.

P. S a m k o v á :

Posledním návrhem, který vyplynul z diskuse, je návrh paní kolegyně Drhové, kdy na str. 6, odrážka 5, navrhuje text: Grantová komise se řídí svými vnitřními pravidly fungování, které musí předložit ZHMP ke schválení nejpozději do 30 dnů po jmenování komise.

Táži se pana předkladatele, zda se ztotožňuje s tímto návrhem?

P. R i c h t e r :

Neztotožňuji.

P. S a m k o v á :

Můžeme hlasovat o tomto návrhu jako o protinávru.

Prim. B é m :

Hlasujeme o tomto protinávru. Pro 18, proti 24, zdrželo se 21. Protinávrh nebyl přijat.

P. S a m k o v á :

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a protinávry. Vzhledem k tomu, že žádný nebyl přijat, můžeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak byl předložen radou.

Prim. B é m :

Nerozumím technické připomínce kol. Ryšlinkové, můžeme hlasovat pouze o formálních úpravách usnesení, o protinávruzích jsme hlasovali.

P. R y š l i n k o v á :

Předložila jsem ještě návrhy, které měly technický charakter a s nimiž se pan radní ztotožnil. Žádám, aby byly zapracovány do návrhu.

P. R i c h t e r :

Co jsem odsouhlasil, je ve stenozáznamu.

P. R y š l i n k o v á :

Aby bylo jasné, že to není v původním znění, ale ve znění s technickými připomínkami.

P. R i c h t e r :

Byly tam dvě úpravy, s nimiž jsem se ztotožnil. Je to ve stenozáznamu, bez problémů to vyhledáme.

P. S a m k o v á :

Zastupitelstvo bude hlasovat o návrhu ve znění předloženém radou s úpravou textu tak, jak se s tím ztotožnil pan předkladatel.

Prim. B é m :

Můžeme přistoupit k hlasování. 57 pro, proti 0, zdrželo se 8. Návrh byl přijat. (Potlesk, pokřik)

P. R i c h t e r :

Děkuji vám, i vám, kteří jste přišli. Je vidět, že vás to zajímá. (Potlesk)

Prim. B é m :

Budeme pokračovat v jednání zastupitelstva. Začíná blok pana kolegy Janečka, tisk Z 260.

P. J a n e č e k :

Dovolím si předložit Z 260, Z 259, Z 378, Z 347, Z 367, Z 348, Z 427, Z 251 a Z 252 v jedné důvodové předkládací zprávě. Jedná se o návrh na úplatný převod pozemků související s bytovými domy.

Prim. B é m :

Děkuji za souhrnný předklad k tiskům s pořadovým číslem 17. Nikdo není přihlášen do rozpravy, rozpravu uzavírám. Slovo má návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Tisk Z 260 – návrh usnesení ve znění předloženém radou.

Prim. B é m :

Můžeme přistoupit k hlasování o tisku Z 260. Pro 50, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.

Tisk Z 259.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu. Pro 50, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.

Tisk Z 378.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu. Pro 53, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.

Tisk Z 367.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu usnesení. Pro 52, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.

Tisk Z 367.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu usnesení. Pro 52, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.

Tisk Z 348.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu usnesení. Pro 52, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat. Tisk Z 427.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu usnesení. Pro 52, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.
Tisk Z 251.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu usnesení. Pro 55, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.
Tisk Z 252.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Prim. B é m :

Hlasujeme o návrhu usnesení. Pro 54, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl přijat.
Předávám řízení zastupitelstva panu nám. Blažkovi. Pan kolega Janeček předkládá
tisky s pořadovým číslem 18.

P. J a n e č e k :

Dovoluji si předložit tisky s pořadovým číslem 18 – 361, 429, 428, 379. Jedná se o
nabytí vlastnictví pozemků. Jsou to převážně pozemky pod komunikacemi a obdobné
pozemky.

Nám. B l a ž e k :

Otevírám rozpravu k tisku 361. Rozpravu uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Dávám hlasovat. Pro 51, proti 0, zdržel se 0. Schváleno.
Otevírám diskusi k tisku 429. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme hlasovat k tisku 429. Pro 52, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl schválen.
Otevírám diskusi k tisku 428. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme hlasovat o tisku 428. Pro 53, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.

(pokračuje Blažek)

Otevírám diskusi k tisku 379. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme hlasovat. Pro 56, proti 0, zdržel se 0. Schváleno.

Pane radní, máte slovo k tisku 426.

P. J a n e č e k :

Vážený kolego, dovoluji si vám předložit tisk 426 – návrh na bezúplatné nabytí vlastnictví pozemků od Středočeského kraje do vlastnictví hl. m. Prahy.

Nám. B l a ž e k :

Otevírám diskusi k předloženému návrhu. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme hlasovat k tisku 426. Pro 55, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.

Pane radní, máte slovo k tisku 419.

P. J a n e č e k :

Předkládám vám tisk 419 – návrh na změnu zřizovacích listin našich příspěvkových organizací v mé působnosti.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Otevírám diskusi. Pan kol. Ambrož.

P. A m b r o ž :

Dovolím si podotknout, že tento tisk souvisí s usnesením rady 15.14, kterým se mění situace v penziencech, o nichž se diskutuje, které jsou převáděny na bytové jednotky. V usnesení rady bohužel vypadla věc v důvodové zprávě, které byla původně dohodnuta na sociálním výboru, a to že po 9 letech prodlužované nájemní smlouvy bude předložena současným penzistům žijícím v těchto bytech další nájemní smlouva tak, aby byla jistota, že pokud platí nájemné a nemají konfliktní jednání, mohou v těchto penziencech dožít. Nahrazovalo by to dobu neurčitou. Jak je dnes usnesení rady, je to pouze o prvních devíti letech.

Nám. B l a ž e k :

Paní Kotvová.

P. K o t v o v á :

Překvapuje mě, že tento tisk je předkládán tak, že z něj nevyplývá na první pohled poměrně významná změna, která se schválením tohoto tisku uskuteční, a sice transformace těchto penzionů do bytového fondu.

(pokračuje Kotvová)

S tímto záměrem věcně souhlasím, tak jsem také hlasovala na výboru. Jak to bylo složité to celé uchopit, můžeme vidět z toho, že poprvé se o tom jednalo v březnu letošního roku, a teď se dostáváme ke konečnému schválení.

Výhrady mám k tomu, jakým způsobem se tato záležitost komunikovala směrem k lidem, kterých se to dotkne, to znamená k obyvatelům penzionů. Jako členové sociálního výboru jsme sice obdrželi jakýsi komunikační plán, podle kterého se budou navštěvovat jednotlivé penziony a vysvětlovat záměr, ale lidé tam žijí delší dobu v nejistotě. To, že lidé v důchodovém věku cítí potřebu sepisovat petice, protože se obávají o střechu nad hlavou, beru jako selhání komunikace z naší strany.

Nám. B l a ž e k :

Paní Kolínská.

P. K o l í n s k á :

Chtěla jsem poprosit, abychom u tisků, kde se mění text, mohli dostat i text původní. Dělá se to tak ve sněmovních tiscích. Myslím, že by nám to všem pomohlo.

Nám. B l a ž e k :

Nikdo není přihlášen, diskusi končím. Pan radní Janeček má závěrečné slovo.

P. J a n e č e k :

Transformace těchto zařízení pod bytový fond byla jasným důsledkem platnosti nového zákona od 1. 1.. Tyto byty, které byly součástí domovů důchodců, plnily pouze funkci klasického bydlení s tím, že to jsou malometrážní byty, které měly jedinou výhodu, že byly blízko zařízení, kde mohli tito lidé získávat sociální službu. V tuto chvíli není jediný důvod, proč by tyto byty byly součástí sociální sítě, protože jde o standardní bydlení. Naopak, tím, že bychom tyto byty nechali v sociální síti, nemohli by občané žádat o příspěvek na bydlení. To, že jsme preferovali takto úzkou skupinu obyvatel, byla chyba. Tímto diskriminaci napravujeme. Každý důchodce, který žije v Praze, má stejné právo bydlet v jakémkoli nájemním bytu a není důvodu, aby hl. m. Praha privilegované skupině přispívalo na její bydlení.

Toto prošlo i výborem. Snažíme se s důchodci komunikovat. Je s podivem, že se to malinko začalo uchopovat i politicky, zneužívat ve formě peticí. S občany jsme mluvili, moc dobře vědí, co to znamená. Myslím si, že komunikace nebyla tak podceněna. To, že to řešíme od března – problém byl složitý, na výboru jsme to několikrát řešili. Myslím si, že tento materiál zaručuje našim obyvatelům, aby dožili ve stáří, protože tyto domy jsou pro obyvatele, kteří tam jsou. Není důvod, abychom tyto lidi z těchto domů vyháněli, naopak domy jsou určeny pro tuto skupinu obyvatel, pro obyvatele, kteří nezvládají deregulované nájemné. Jakoukoli sociální službu si mohou zakoupit z příspěvku na péči. V případě, že na něj mají nárok, obdrží je.

Bublina kolem toho, kolik chybí míst jak v domovech důchodců, tak i v těchto zařízeních, trochu splaskla při zavedení nového bodovacího systému, kdy jsme zjistili, že z 1500 obodovaných žádostí vznikl nárok na zařazení do domova důchodců pouze 90 občanům. Jakýkoli jiný občan si nedosáhl na umístění do tohoto zařízení, a to z toho důvodu, že měl nízký počet bodů. Buď neměl příspěvek na péči, nebo tato osoba nebyla ohrožena sociálním vyloučením.

Myslím si, že kontrola, kterou jsme teď provedli, bude mít další důsledky vůči některým našim ředitelům příspěvkových organizací, protože někteří nerespektují tato

(pokračuje Janeček)

pravidla a občany, kteří si zažádali na začátku září, dokonce přijali koncem září. Probíhá důsledná kontrola, pravidla se osvědčila. Jsem velmi rád a děkuji výboru za vynikající spolupráci, že konečně předkládáme tento materiál.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit ke stanovisku návrhového výboru.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení zůstává beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 39, proti 8, zdrželo se 9. Bylo schváleno.

Děkuji panu radnímu Janečkovi. Přístupme k bodu pana radního Richtera – k tisku 384.

P. R i c h t e r :

Dámy a pánové, tisk 384 – návrh na schválení grantů hl. m. Prahy vlastníkům památkově významných staveb a objektů v r. 2007 – II. kolo.

Omlouvám se, že tento tisk šel na stůl, byl v radě teprve toto úterý, protože okolo tohoto materiálu byla diskuse. Toto je soupis grantů, na kterém se rada shodla. Proto je předložen do zastupitelstva. O ostatních věcech se bude jednat na výboru pro památkovou péči.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji panu radnímu za úvodní slovo. Otevírám diskusi. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme hlasovat o tisku 384. Pro 53, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.

Prosím o společný předklad dvou následujících tisků.

P. R i c h t e r :

Tisk Z 326A – návrh změn zřizovacích listin příspěvkových organizací zřízených hl. m. Prahou v působnosti člena rady hl. m. Prahy pro oblast kultury, památkové péče a volného času.

Je to tisk, který byl stažen z minulého zasedání. Řeší zadávání veřejných zakázek v působnosti příspěvkových organizací. Je v něm zabudována dvojí kontrola tak, aby nedocházelo k pochybením. Z kontrol, které probíhají v příspěvkových organizacích resortu kultury vyplývá, že ne všechny příspěvkové organizace jsou stoprocentně schopny dodržovat zákon o zadávání veřejných zakázek tak, aby nedocházelo k případným pochybením.

Dávám prostor pro diskusi.

Nám. B l a ž e k :

Otevírám diskusi k tisku 326A. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme zahájit hlasování. Pro 55, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.

Prosím o výstižný a stručný předklad tisku 337.

P. R i c h t e r :

Jde o změnu zřizovací listiny příspěvkové organizace Galerie hl. m. Prahy. Hl. m. Praha zakoupilo Rotmajerovu vilu, tato vila by se vložila do zřizovací listiny Galerie.

Nám. B l a ž e k :

Prosím návrhový výbor o stanovisko.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování o tisku 337. Pro 57, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.

Prosím o předklad tisku Z 203.

P. R i c h t e r :

Návrh na navýšení finančních prostředků na zajištění provozu Národního památníku hrdinů heydrichiády – místo smíření.

Jedná se o pravoslavný chrám Cyrila a Metoděje, kde je pamětní místo parašutistů z druhé světové války. Ročně město vynakládá 400 tis. Kč na zajištění provozu. Tato částka nebyla dlouhodobě navyšována a vzhledem k inflaci a navýšení služeb vznikla potřeba navýšit částku o 200 tis. Kč, to znamená na 600 tisíc. Rada hl. města se s tímto návrhem ztotožnila.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji za předklad. Otevírám diskusi. Nikdo se do ní nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 54, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno.

Prosím o předklad tisku 345.

P. R i c h t e r :

Je to návrh na přerozdělení účelové neinvestiční dotace ze státního rozpočtu z ministerstva kultury určené na Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón v r. 2007.

Materiál navazuje na jednání primátora a pana ministra Jehličky o příspěvku v rámci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón. Ze státního rozpočtu hl. m. Praze bylo poskytnuto 4145 tis. Kč.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Otevírám diskusi. Diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 53, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl schválen
Pane radní, prosím o předklad vašeho posledního tisku.

P. R i c h t e r :

Návrh na uvolnění finančních prostředků z rozpočtu hl. m. Prahy na r. 2007 z kapitoly 06 formou účelové dotace městským částem.

Protože v mé kapitole zbyly finanční prostředky především na rekonstrukci památek a na odboru se sešly žádosti jednotlivých městských částí, tento materiál reaguje na tyto žádosti. Jsou navrženy příspěvky Praze 1, Praze 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 13, 15, 21, 22 a městské části Praha-Slivenec.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Otevírám diskusi. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme hlasovat. Pro 54, proti 0, zdržel se 0. Bylo schváleno. Děkuji panu radnímu Richterovi za jeho předklady.

Prosím pana radního Šteinera o předklad tisku 399.

P. Š t e i n e r :

Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si předložit avizovaný tisk 399 k návrhu na sloučení příspěvkové organizace Ústav dopravního inženýrství hl. m. Prahy s příspěvkovou organizací Technická správa komunikací hl. m Prahy.

Tento tisk je výsledkem auditu v organizaci Ústav dopravního inženýrství hl. m. Prahy, který probíhal v letošním roce. Audit velmi podrobně analyzoval veškeré činnosti, které tato naše příspěvková organizace zajišťuje a také zhodnotil možnosti při sloučení této organizace s případně jinou příspěvkovou organizací v zájmu jednak synergických efektů, jednak ekonomických efektů, to znamená úspor nákladů, které všechny příspěvkové organizace hl. m. Prahy v oblasti dopravy každoročně přinášejí jako zátěž pro městský rozpočet.

Situace, která vyústila v tento návrh, to znamená sloučení Ústavu dopravního inženýrství s Technickou správou komunikací, byla dána dvěma faktory. Jeden byl ekonomický. Ústav dopravního inženýrství sídlí v pronajatých prostorách a tento nájem poměrně výrazně zatěžoval hospodaření této příspěvkové organizace. Druhý faktor spočíval v tom, že řadu činností, které Ústav dopravního inženýrství vykonává, vykonává pro Technickou správu komunikací nebo ve velmi úzké součinnosti s TSK.

Po tomto sloučení většina pracovníků přejde do příspěvkové organizace TSK, někteří do Útvaru rozvoje města hl. m. Prahy a část také do samotného Magistrátu, neboť Ústav dopravního inženýrství se mimo jiné zabývá přezkušováním řidičů taxi a školením řidičů pro prohlubování kvalifikace.

(pokračuje Šteiner)

Samozřejmě dojde k personálním úsporám, jako k nim došlo na Magistrátu a v řadě dalších příspěvkových organizacích. V tuto chvíli je předčasné hovořit o vyšší úspor, ale rozhodně bude v řádu několika milionů korun.

Děkuji vám za pozornost. Jsem připraven reagovat na vaše dotazy, stejně jako zástupci Ústavu dopravního inženýrství a TSK.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Otevírám diskusi. Pan kolega Zajíček.

P. Z a j í č e k :

Kolegyně a kolegové, v mnoha materiálech jsme se setkali s prací Ústavu dopravního inženýrství. Dnes jsem to zmínil i v návrhu na změnu územního plánu, kde je vidět vysoká profesionalita a kvalita práce právě tohoto ústavu. Mám určitou obavu z toho, když se kvalitní fungující tým rozdělí, že přestane fungovat tak, jak by měl. Chápu audit a potřebu úspory. Domnívám se, že město v dnešní době má k dispozici poměrně dost kancelářských prostor včetně těch v Řásnovce, kam by se Ústav dopravního inženýrství vešel tak, jak je v organizačním schématu a mohlo by se k úsporám i personálním přikročit v rámci této organizace. Pokud chce někdo ušetřit plat ředitele a jeho náměstků, je pochopitelné zařadit to do existující organizace a ponechat si pouze odborné pracovníky. Tomu všemu jsem schopen do určité míry rozumět. Nejsem v zásadě proti tomu, aby Ústav dopravního inženýrství byl do Řásnovky přestěhován, ale nejsem si tak úplně jist, zda má být organizačně začleněn do TSK a zda následně, jak je popsán organizační postup, má být rozdělen do Útvaru rozvoje města a odboru dopravy.

Je pochopitelné, že nemohu vědět, jak jednotliví pracovníci fungují, audit v detailním provedení jsem neviděl. Nerad bych apriorně zpochybňoval, ale pouze varuji a prosím, aby zůstala zachována kvalita služeb, kterou nám dosud Ústav dopravního inženýrství odváděl a na kterou se velmi často ve svých rozhodnutích spoléháme. Děkuji.

Nám. B l a ž e k :

Nikdo další se do diskuse nehlásí. Pan radní má závěrečné slovo.

P. Š t e i n e r :

Zareagoval bych na kol. Zajíčka. Ztotožňuji se s názorem, že Ústav dopravního inženýrství a jeho zaměstnanci odvádějí velmi přínosnou a kvalitní činnost pro hl. m. Prahu a další jeho organizace či společnosti včetně např. Dopravního podniku. Diskuse v tuto chvíli ale není o činnostech, které Ústav dopravního ředitelství zajišťuje – tam je jednoznačná shoda s auditorem v tom, že tyto činnosti z více než 90 % jsou smysluplné a jsou vykonávány kvalitně. Právě proto zvolila rada hl. m. Prahy formu sloučení příspěvkové organizace ÚDI s příspěvkovou organizací TSK, nikoli formu zrušení příspěvkové organizace. Ta by opravdu mohla vést k masivnímu odlivu kvalifikovaných zaměstnanců, k hledání míst v soukromém sektoru či v jiných oblastech veřejné správy. Jsme přesvědčeni, že touto cestou docílíme jistoty pro kvalitní zaměstnance, kteří mají v systému dopravních prvků města své místo, ale dojde k úsporám, o nichž jsem hovořil, to znamená k úsporám fixních nákladů, nájmu, spotřeby energií atd. a také k úspoře pracovních míst ve smyslu samostatného ekonomického úseku, který nyní již nebude nezbytný. To není pouze o platu ředitele, jak o tom hovořil kol. Zajíček, ale o řadě dalších administrativních postů, které po sloučení s větší příspěvkovou organizací TSK zanikají bez náhrady, což je jeden z hlavních zdrojů vyčíslených úspor.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu tohoto materiálu.

Nám. B l a ž e k :

Prosím návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Konstatuji, že návrh usnesení se nemění a zůstává ve znění předloženém radou.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přistoupit k hlasování. Pro 49, proti 2, zdrželo se 7. Bylo schváleno.
Prosím o další tisk.

P. Š t e i n e r :

Dovoluji si předložit podstatně jednodušší materiál Z 420 k návrhu na bezúplatný převod majetku, pozemních komunikací, které tvoří část silničního okruhu, z vlastnictví hl. m. Prahy do vlastnictví České republiky – Ředitelství silnic a dálnic ČR.

Tyto komunikace byly historicky budovány hl. m. Prahou, ale Ředitelství silnic a dálnic na základě žádosti generálního ředitele se uvolilo převzít bezplatně tyto komunikace do svého vlastnictví, zejména správy. Pro hl. m. Prahu z toho vznikne určitá úspora, že nebudeme muset zajišťovat správu a údržbu těchto komunikací.

Tolik na úvod. Jsem připraven zodpovědět dotazy.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji za úvodní slovo. Otevírám diskusi. Nikdo se nehlásí, diskusi uzavírám. Prosím návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme hlasovat. Pro 53, proti 0, zdržel se 0. Návrh byl schválen.
Prosím pana radního Štěpánka o předklad tisku 382.

P. Š t ě p á n e k .

Tento tisk se týká výkupu Milíčovského lesa. Velice se omlouvám, že je zde po druhé. Schválili jsme jej v dubnu. Bohužel se stalo, že velmi těsně po tomto hlasování prodal jeden ze spoluvlastníků pozemky pod rybníkem Vrách, a protože jsme všechno měli pro všechny spoluvlastníky ošetřeno jedním tiskem, nemohli jsme přistoupit k podepsání smlouvy, protože usnesení znělo na všechny pozemky najednou. Pro jistotu jsme obeslali nejen právní zástupce, ale i samotné vlastníky, abychom se ujistili, že se toto nebude opakovat. Byli jsme písemně vyrozuměni, že nebude.

Omlouvám se zastupitelstvu, že tuto věc přednáším znovu. Z věcného hlediska jde o pozemky v přílohách v celkové částce 31541739 Kč. Je to sníženo o pozemky, které vykoupit nemůžeme.

Jsem připraven zodpovědět dotazy. Jinak platí vše, co jsem řekl v době, kdy jsme toto schválili.

Nám. B l a ž e k :

Otevírám diskusi. Pan zastupitel Zajíček.

P. Z a j í č e k :

Pane radní, znamená to, jak jsem v jednom z předchozích bodů mluvil o tom, že prodali majitelé tohoto lesa pozemky, opravdu se jedná o pozemky směrem k Jižnímu Městu a k cvičišti, jak jsem to pochopil z nákresu. Je to sloučení těch pozemků, které město svým usnesením prodává prostřednictvím pana nám. Klegy a těch, kvůli kterým jste tady s revokací. Je zajímavé, že vy jako radní pro životní prostředí se nebojíte o biokoridory a o ochranné pásmo lesa. Nic proti tomu, pro vykupování lesa hlasovat nebudu, nechal bych ho vlastníkům a tvrdě bych dohlížel na to, aby plnili své povinnosti podle lesního zákona.

Nám. B l a ž e k :

Pan kol. Janeček.

P. J a n e č e k :

Budu spíše mluvit jako radní Prahy 11. Tento les je na hranici Prahy 11 a je nedílnou součástí naší budoucí koncepce sportovního vyžití našich občanů Prahy 11. Tím, že by se tento les stal majetkem hl. m. Prahy, umožňuje nám postavit tam spoustu věcí, které by měly zlepšit životní úroveň našich občanů na Praze 11. Moc dobře vám rozumím, ale výjimečně vás prosím o podporu tohoto materiálu.

Nám. B l a ž e k :

Nikdo není přihlášen, prosím o závěrečné slovo.

P. Š t ě p á n e k :

K pozemkům. Pozemky, které byly v tisku kolegy Klegy, s těmito pozemky nesouvisí. Tam skutečně došlo k tomu, že prodali pozemky od rybníkem Vrách jiným spoluvlastníkům. Nesouvisí to s pozemky, které jsme kupovali. Pozemek na východ je pozemek, kde slíbili, že do doby koupě vyřeší ještě nějaký vlastnický spor, a nevyřešili ho. Spolu to nesouvisí.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Prosím návrhový výbor.

P. S a m k o v á :

Návrh usnesení beze změny.

Nám. B l a ž e k :

Můžeme přikročit k hlasování. Pro 43, proti 0, zdrželo se 12. Návrh usnesení byl schválen.

Bod 29 - návrh personálních změn ve výborech. Hlásí se pan kolega Langmajer.

P. L a n g m a j e r :

Jako odstupující předseda výboru územního rozvoje navrhuji na své místo primátora Pavla Béma.

Nám. B l a ž e k :

Prosím, aby návrhový výbor shromáždil formulace.

Pan kolega Jech.

P. J e c h :

Dámy a pánové, jako předseda výboru pro výchovu a osvětu bych chtěl požádat předsedy politických klubů, zejména předsedkyni politického klubu Evropských demokratů, o

(pokračuje Jech)

návrhy na zvolení 11. člena tohoto výboru. Podle jednacího řádu zastupitelstva výbor zřízený ze zákona má mít 11 členů, dosud má 10. Předsedy ostatních politických klubů bych požádal, aby na příštím politickém grémiu návrh projednali tak, abychom rok po volbách do tohoto zastupitelstva výbor mohli obsadit v plném složení. Děkuji.

Nám. B l a ž e k :

Děkuji. Pan předseda Žďárský.

P. Ž d' á r s k ý :

Chtěl bych potvrdit informaci služebně nejmladšího radního pana Langmajera. Navrhuji jménem klubu ODS pana Pavla Béma jako předsedu výboru místo Martina Langmajera. Klub to projednal, je to jeho návrh.

Nám. B l a ž e k :

Pokud jsem pochopil, jde o jedinou formální změnu, a to je volba předsedy výboru územního rozvoje. Návrh je jediný – na dr. Pavla Béma. Hlasuje se veřejně. Dávám hlasovat o volbě předsedy výboru územního rozvoje. Jediným kandidátem je dr. Pavel Bém. Pro 48, proti 0, zdrželi se 3. Bylo schváleno.

Můžeme přistoupit k bodu 30 – dotazy, připomínky a podněty členů ZHMP.

Mám tady řadu podnětů, první je pan Witzany – doprava a životní prostředí.

P. W i t z a n y :

Vážené dámy a pánové, ve své interpelaci se chci obrátit na pana radního Štěpánka s žádostí, zda by nám mohl poskytnout informaci z nedávné zprávy ministerstva životního prostředí o stavu životního prostředí v České republice se zaměřením na Prahu. Zpráva byla poměrně dost medializována. Jako jedna z ohrožených oblastí bylo uváděno hl. m. Praha a jako jeden z důvodů zhoršujících se parametrů životního prostředí byla uváděna doprava.

Chci využít vizuální techniky k tomu, abych upozornil na to, že máme řadu údajů, které se týkají dopravy a životního prostředí ve dvou materiálech – v ročence dopravy hl. m. Prahy, kterou mimochodem zpracovává Ústav dopravního inženýrství, který jsme dnes zrušili, a také v ročence životního prostředí. Chtěl bych upozornit na to, že leccos lze z těchto statistických údajů vyčíst a něco snad doplňuje zpráva ministerstva životního prostředí.

V ročence např. vidíme, že objem dopravy v Praze neustále roste, roste dramatickým způsobem. Objem dopravy je měřen dopravními výkony v milionech vozokilometrů za 24 hodin. Doprava roste především v tom, co se nazývá vnější kordon, to je prstenec kolem středu města. Ve středu města doprava stagnuje, protože kapacita byla naplněna a zřejmě ji nelze dále přeplňovat, není kam růst.

Tento graf ukazuje, že doprava v Praze roste rychlejším tempem než v České republice, zejména doprava ve vnějším kordonu. Žlutá čára je růst dopravy v Praze ve vnějším kordonu, zelená čára růst dopravy v Praze celkem, červená linie je růst dopravy v České republice.

Graf ukazuje, že se doprava chová jako voda. Kde v minulých letech vznikla kapacita, dopravně se naplnila. Intenzity, zejména na Jižní spojce – to je ta tlustá červená – dopravní kapacity, které tam nebyly, tam dnes jsou.

Pokud jde o životní prostředí, rád bych upozornil na dva indikátory. Koncentrace NO₂, která se podle této ročenky přestala snižovat, a opět tyto hodnoty jdou mírně nahoru.

Druhá látka ohrožující zdraví se nazývá PN₁₀ – jedná se o drobné prachové částice. Tady je situace horší. Dochází ke zvyšování průměrných koncentrací. Co se týká

(pokračuje Witzany)

krátkodobých koncentrací, jsou porušovány hygienické limity. Hygienické limity byly v uplynulých letech porušovány jak v průměru, tak pokud jde o krátkodobé koncentrace. Tyto látky jsou vyvolány automobilovou dopravou a ohrožují zdraví Pražanů.

Pokud jde o zdraví, našel jsem jeden údaj, na který bych rád upozornil. Ukazuje, že počet rakovinných nádorů v Praze dramaticky roste. Od r. 1995 z úrovně přibližně 500 vzrostl na 750, to znamená o 50 %. Je to něco, co souvisí se znečištěním životního prostředí, s dopravou v Praze.

Doufám, že studie přinese další argumenty, zejména pokud jde o další onemocnění – alergie, respirační choroby a je výzvou, abychom se pokusili dívat se na řešení dopravní situace v Praze jinak než systémem budování dalších velkokapacitních městských komunikací, které se opět naplní dopravou, zhorší tyto ukazatele a povedou k dalšímu ohrožení zdraví. Buď budeme schopni změnit toto myšlení, nebo si položíme otázku, která možná zní trochu demagogicky: zda chceme více rakovinných onemocnění, zda chceme více dětí, které trpí alergií nebo dokonce umírají na rakovinu. Situace je vážná a nelze ji podceňovat. Prosím, abychom se na tato čísla podívali a zamysleli se nad nimi.

Prosím pana radního, zda by to mohl nějakou informací doplnit.

Nám. B l a ž e k :

Chcete reagovat, pane radní?

P. Š t ě p á n e k :

Vnímám všechna tato fakta. Vzhledem k pokročilé hodině není prostor pro diskusi. Pokud by s tím interpelující souhlasil, místo formální odpovědi na interpelaci bych to připravil na jedno z příštích zastupitelstev ve formě informace. Bude-li zájem, může proběhnout i diskuse.

Nám. B l a ž e k :

Souhlasíte? Ano. Kol. Poche má písemnou interpelaci – protipovodňová opatření, obytný soubor Třeboradice, pan zastupitel Jech – vystoupení k tisku Z 448, nabídkové ceny.

P. J e c h :

Rád bych požádal pana nám. Klegu o to, co jsem žádal, když jsme projednávali dotyčný tisk, aby mi sdělil nabídkové ceny odmítnutých uchazečů v tomto výběrovém řízení.

Rád bych věděl důvody, proč byla stanovena kritéria pro přijatelnost uchazečů, konkrétně proč bylo vybráno kritérium 200 zkolaudovaných bytových jednotek v průběhu posledních tří let, když se jednalo o dostavbu bytového komplexu o 8 bytových jednotkách, proč bylo vybráno konkrétně kritérium a proč byla stanovena právě hranice 500 mil. Kč obrátu ze stavební činnosti v průběhu posledních tří let.

Nám. B l a ž e k :

Odpověď bude písemně. Prosím druhou interpelaci.

P. J e c h :

Není to interpelace, je to námět pro pana nám. Blažka. Zhruba před měsícem byl Den bez aut a konala se pražská cyklojízda. Na její organizaci se podílela Městská policie z části bohužel autem, z větší části na jízdních kolech. Měl jsem možnost se cyklojízdy zúčastnit a mluvit se spoustou lidí, kteří tam byli. Za lidi, kteří se tam setkali s Městskou policií, bych měl pro pana náměstka podnět. Pokud by se dalo zjistit, kdo v tu dobu měl službu a podílel se

(pokračuje Jech)

na zajištění této akce a bezpečnosti účastníků, zda by jim mohl vyslovit pochvalu, případně vyplatit nějakou odměnu, protože tam výrazným způsobem pomohli účastníkům, zajistili akci tak, že tam nedošlo k žádnému zranění nebo ke konfliktu s netrpělivými automobilisty. Městští policisté tam působili velmi vlídným a vstřícným dojmem.

Nám. B l a ž e k :

V interpelacích jsem zvyklý slyšet jiný obsah, ale pan náměstek ředitele Městské policie, který je přítomen, to slyšel. Budu vás informovat na příštím zasedání zastupitelstva, jak jsme s tím naložili. Určitě najdeme formu vhodného ocenění těchto strážníků.

Pan dr. Habrnal – podpora alternativním zdrojům energie.

P. H a b r n a l :

Má interpelace se týká záležitosti, která je v poslední době nesmírně diskutovaná na všech úrovních, od EU až k naší vládě i k nám. Nedostatek energie, který se začne projevovat zřejmě v brzké době, vede k záležitosti, na kterou by měla zareagovat i Praha. Táži se pana radního Štěpánka, zde je připravován materiál, který by podpořil alternativní zdroje v Praze – mám na mysli energii jako takovou, zda je připravován materiál na podporu změn vytápění, které s tím souvisí? Jakým způsobem se obyvatelé hl. m. Prahy o této podpoře mají dozvědět, kdy se to dozvedí? Chybí mi koncepční materiál, který by se zabýval záležitostmi jako celkem.

Pane radní, pokud můžete krátce ústně reagovat, budu rád a pokud vaše písemná odpověď bude obsažnější, budu zcela spokojen.

Nám. B l a ž e k :

Pan radní Štěpánek chce reagovat.

P. Š t ě p á n e k :

Odpovím přesně podle interpelujícího. Dal bych teď několik krátkých informací, podrobněji se rozepíší písemně.

Hl. m. Praha podporuje obnovitelné zdroje a také zdroje, které sice nejsou obnovitelné, ale jejich užití je šetrnější než zdroje předešlé. Pokud jde o zdroj, je to konkrétně dotační program na přeměnu topných systémů. Oporu má v územně energetické koncepci hl. m. Prahy, kde mi práci ušetřila předešlá koalice, která tento dokument přijala. Rozpracovali jsme k tomu v tomto volebním období akční plán, který byl přijat radou hl. m. Prahy a byl před prázdninami předložen k informaci zastupitelstvu.

To je stručná odpověď na to, na základě jakých dokumentů a jakých programů. V písemné odpovědi přiblížím způsob, jakým to dáváme obyvatelům vědět. V lednu nebo v únoru příštího roku následně předložím k informaci výsledky za letošní rok.

Nám. B l a ž e k :

Bude odpovězeno písemně. Pan kol. Pázler – severozápadní část okruhu Ruzyně-Suchdol.

P. P á z l e r :

V interpelaci bych se obrátil na pana radního Šteinerja. Jistě si pan radní vzpomíná, že v minulosti jsem interpeloval ohledně situace kolem přípravy výstavby dopravního okruhu Ruzyň – Suchdol – Březiněves tzv. jižní variantou. Upozorňoval jsem mimo jiné na připomínky a studie, které hovořily o výrazně vyšších nákladech na tuto variantu proti tzv.

(pokračuje Pázler)

variantě severní. Navrhovali jsme dokonce provést srovnávací studie. Akceptoval jsem tehdy, pane radní, vaše vysvětlení celé záležitosti včetně složitosti a nákladnosti takovéto studie.

Nyní se většinou bohužel zase jen ze sdělovacích prostředků dozvídám o tom, že takováto srovnávací studie byla zpracována z podnětu Ministerstva dopravy ČR údajně také i proto, že je požadováno z evropské komise pro uvolnění finančních prostředků na výstavbu tohoto okruhu. Závěr této studie údajně konstatuje, že skutečně je severní varianta o několik miliard korun levnější, že již není blokována konfliktem mezi pásem dálnice a Ústavem jaderného výzkumu v Řeži a že rovněž termín realizace této severní varianty je shodný s realizací jižní varianty.

Zároveň tiskem proběhla informace, že Nejvyšší kontrolní úřad při prověření podpůrných studií k realizaci jižní varianty dospěl k závěrům, že nebylo vždy postupováno správně.

Tyto a další informace, na které ze strany rady hl. m. Prahy podle mého názoru není adekvátně reagováno, vyvolávají kritiku, zpochybňují rozhodnutí ZHMP z r. 1999, kdy byl obchvat vedoucí přes Suchdol zakotven v územním plánu a podle mého názoru nepřispívají ke zrychlení realizace vnějšího okruhu, tolik potřebného pro zlepšení situace v pražské dopravě, a to i ve vazbě na zahájení výstavby městského okruhu z Malovanky – Pelc Tyrolka.

Jsem informován i o posledním jednání dopravního výboru, že výše zmíněné otázky zřejmě adresují na nesprávnou adresu. Týkají se v této fázi zřejmě ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic, ale předpokládám, že vy jako zodpovědný radní byste měl mít přesné informace a stanoviska, jak celá záležitost nyní vypadá.

Proto bych vás chtěl požádat o oficiální informaci a názor k těmto otázkám i k dalšímu postupu a termínům výstavby této části vnějšího okruhu. Děkuji za písemnou informaci – abych měl informaci od vás jako odpovědného radního a nikoli jen prostřednictvím tisku.

Nám. B l a ž e k :

Bude odpovězeno písemně. Pan radní chce odpovědět.

P. Š t e i n e r :

Samozřejmě písemně odpovím. Nevím, zda jste byl přítomen na minulém zasedání zastupitelstva, ale interpelaci s prakticky stejným obsahem zde přednesla kolegyně Halová. Pokud se podíváte na nástěnku, případně na internet, najdete mou odpověď zastupitelce Halové na interpelaci se shodným obsahem. Samozřejmě i vám odpovím, ale pokud máte naléhavou potřebu informací, stačí podívat se zde na vývěsku, kde visí odpovědi na interpelace z minulého zastupitelstva.

Nám. B l a ž e k :

Prosím pana Pázlera o další interpelaci – zvýšení ceny jízdného v MHD.

P. P á z l e r :

Už dnes při prvním bodu jsme hovořili o tom, jak média nás masírují v tom směru, že hlavní problém Prahy je Národní knihovna, možná i olympiáda. Pod rouškou těchto mediálních informací podle mého názoru zaniká to, že od 1. 1. 2008 na Pražany dopadne poměrně drastické zvýšení cen všech základních životních potřeb. Mám na mysli dopad tzv. reformy, ohlášené zvýšení cen energií o více než 10 %, maximální zvýšení nájemného na základě zákona o jednostranném zvýšení nájemného, a k tomu nyní přistupuje diskuse o připravovaném zvýšení jízdného v MHD, a to nejen zvýšení jízdného jednorázové jízdenky, kde se argumentuje, že je to kvůli turistům, ale i předplatných kupónů a dalších jízdenek.

(pokračuje Pázler)

Vím také, že se touto otázkou zabýval výbor dopravy, že toto ještě nebylo definitivně ve výboru projednáno, bylo řečeno, že k tomu budou provedeny ještě další analýzy. Přesto bych chtěl apelovat na radu, aby takovéto zvýšení neschvalovala, aby vzala v úvahu všechny dopady na občany, o kterých jsem hovořil. Pokud by k tomu chtěla přistoupit, aby k této otázce byla vedena veřejná odborná diskuse. Velice bych žádal, aby rada dala tuto záležitost k projednání do ZHMP.

V tomto směru jsme také písemně oslovili radu hl. m. Prahy jako klub KSČM v zastupitelstvu. Chtěl jsem to teď připomenout. Děkuji.

Nám. B l a ž e k :

Bude odpovězeno písemně. Poslední interpelace – paní Tylová. Téma vystoupení je Bém – vymáhání pohledávky za Eurokast a. s. ve výši cca 173 mil. Kč.

P. T y l o v á :

Vážené dámy a pánové, má interpelace se obrací k panu primátorovi, který není přítomný, ale předpokládám, že to v jeho odpovědi nebude vadit.

Na bedrech pana primátora v současnosti spočívá nelehká situace řešení finanční situace hl. m. Prahy. Jak se dovídám z různých úst, na příští rok se plánují poměrně drastické změny např. v oblasti čistoty města – snížení částky na úklid města, u odpadů asi o 100 mil. a další. Měli bychom se zamyslet, kde máme další rezervy.

Jak jsem hledala v účetních knihách hlavního města Prahy, našla jsem jednu zajímavou rezervu. Je jí pohledávka, kterou má hl. m. Praha vůči společnosti Eurokast a. s. ve výši 173 mil. Kč. Jak tato pohledávka vznikla? V r. 1992 tato společnost, která se tehdy jmenovala Prefa, měla postavit bytové domy a nevyúčtovala zálohu, kterou vyinkasovala na tyto bytové domy ve výši přes 100 mil. Kč. Následně dalšími řízeními se tato částka zvýšila přibližně na 173 mil. Kč. V současnosti je tato pohledávka uznaná a je ve vymáhání přes soud. To je ověřitelné na úřadu, ale není to předmětem interpelace.

Předmětem interpelace je, že když se podíváme do představenstva této společnosti, vidíme zde některé zajímavé lidi, kteří se objevují i nyní. Asi všichni jste dostali tento velmi zajímavý občasník. Pokud si v něm zalistujete a podíváte se do redakční rady, zjistíte, že jeden člen redakční rady je totožný se členem představenstva společnosti Eurokast, která je v současnosti v konkursu. Nejen to. Asi jste všichni slyšeli a několikrát pan radní Langmajer velice aktivně poukazovat na kauzu klánovického lesa. Jak jistě víte, společnost Forest-golf Frisort tam plánuje vykácet asi 16 ha a postavit tam golfový areál. Je velice zajímavé, že i v představenstvu této společnosti je stejný člověk jako ve společnosti Eurokast a. s.

Požádala bych pana primátora, aby tuto záležitost prověřil a aby nás seznámil se závěrem, jak je možné, že ve společnosti, která dluží městu, jsou lidé, kteří se objevují v jiných souvislostech také ve svém vystupování vůči městu.

Požádala bych člena představenstva, aby nás nezahrnovali takovými to rádoby kvalitními časopisy na drahém papíře, ale aby nám spíše vrátili pohledávku 173 mil. Kč.

Nám. B l a ž e k :

Toto byla poslední interpelace, bude zodpovězeno písemně. Dámy a pánové, děkuji vám, končím dnešní jednání zastupitelstva.

